

Poznání Boha - NS

- *mluví* Andrew Wommack

(Kompilace všech dílů)

Andrew Wommack - Knowing God (2008)

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2016 nove-stvoreni.cz

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/upravovat za podmínek:
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Obsah:

1. Poznání Boha - 1 - Důležitost poznání Boha	1
2. Poznání Boha - 2 - Znat Boží Život	14
3. Poznání Boha - 3 - Znat Boha vírou	25
4. Poznání Boha - 4 - Znat Boha skrze Boží Slovo	40
5. Poznání Boha - 5 - Co o Bohu odhaluje Boží Slovo	53

Andrew Wommack - Poznání Boha - 1 - Důležitost poznání Boha

Když vám řeknu téma, na které budu tento týden mluvit, tak si někteří z vás pomyslí: "Cože? Tohle?" - Ale víte co? Tohle je právě to, co potřebujete. Nezavrhněte to jen pro to, že si budete myslet: "Ale tohle téma jsem již slyšel..."

Chci mluvit o poznání Boha, o tom, co to znamená opravdu znát Boha. Opakovaně se budeme zabývat tím, jak je důležité Boha znát, ne od Něj jen něco přijímat, ale opravdu Ho znát. Úplně všechno totiž ve skutečnosti vychází z poznání Boha. Nejen všechno to, co Bůh dává, ale věděli jste, že i vaše stabilita, váš pokoj, vaše radost, že všechno v křesťanském životě pochází z opravdového vztahu [s Ním]?

Můžete se zeptat kteréhokoliv studenta naší biblické školy - sice různě nazýváme vyučovaná témata, ale celé to je o tom znát Ho. Amen? V druhém ročníku vyučuji na téma "Trvanlivost ve službě a jak dlouho vytrvat ve službě" a první věc je mít blízký, důvěrný, osobní vztah s Ježíšem. A v podstatě to je všechno, o čem tam vyučuji, krom toho, že zmíním kroky, které k tomu můžete přidat. Ale celé to spočívá v tom vztahu. Pokud znáte Boha, tak vás Bůh bude nadpřirozeně udržovat. Pokud znáte Pána, tak vás naučí, co potřebujete vědět, abyste byli schopni přijímat.

Podle lidí, kterým jsem za tu dobu sloužil, bych řekl, že drtivá většina lidí nezná Boha fungujícím způsobem, a to je kořen všech problémů. A řekl bych, že na tomto setkání je zde spousta lidí, kteří věříte, že Bůh může udělat zázrak, že se může dotknout vašeho života, a přišli jste sem s tím, že od Něj chcete něco přijmout, ale čekáte ode mě, nebo od někoho jiného, že vám to pomůže přijmout. Ale víte co, to pak ve skutečnosti neznáte Boha, protože chcete po nás, abychom použili, co známe a zprostředkovali vám to. Ale jedna z odlišujících charakteristik opravdového křesťanství je, že již mezi námi a Bohem nestojí žádný kněz, který by něco zprostředkoval. Nepotřebujeme žádného starozákonního kněze a v Nové smlouvě ani nepotřebujeme někoho s obráceným límcem, aby stál mezi námi a Bohem, modlil se za nás, a říkal nám, co je Boží vůle. V Nové smlouvě máme kněžství věřících, každý z nás má nyní přímý přístup k Bohu a každý z nás by měl mít důvěrný, blízký a osobní vztah s Bohem. Ale není to tak. Většina lidí tento vztah nemá, ale tak to nemá být.

Takže jedna z věcí, které bych tento týden rád dosáhl je, mluvit o tom, jak je tento vztah důležitý, a přinést to takovým způsobem, aby bylo jasné, že tohle není jen pro nějaké super-duchovní, super-svaté nebo pro služebníky sloužící "na plný úvazek", ale že to je pro každého obyčejného muže a ženu, že je to pro každého křesťana. Vy máte znát Boha osobně. Bůh by měl být schopen dotknout se vašeho života, když se k němu vztahujete. Mělo by to být tak, že Bůh je vaším nejlepším přítelem. Tohle není pro nějaké vybrané lidi.

Vím, že tohle je stále jen úvod, ale myslím si, že tohle je jedna z věcí, která moc v Těle Kristově nefunguje. Máme jakousi mentalitu, že existují super-svatí lidé, kteří mají na svém životě speciální pomazání, a máme lidi, kteří se sbíhají odevšad, aby se jich někdo jiný speciálně dotkl. A i když jsou lidé, kteří mají zvláštní obdarování, tak to není pro tyhle věci. Podobné chování by nemělo být normální. || Neměli byste být zoufalí anebo mít potřebu hledat požehnání od Boha s vyplazeným jazykem. Bible v páté knize Mojžíšově říká, že požehnání na vás přijdou a dostihnou vás, jinými slovy by se dalo říct, že vás budou pronásledovat. Místo toho, abyste se museli honit za Božími požehnáními, tak pokud byste znali Boha, tak Bůh vás tolik miluje, Bůh je tak dobrý Bůh, On chce jednat ve vašem životě, takže by to mělo být tak, že tomu nemůžete utéct! Kamkoliv jdete, jste požehnání. Ale tohle není myšlení běžného křesťana. Průměrný křesťan následuje Boha s myšlením, že Bůh je k němu nějak nepřátelský, nebo prostě jiný, a hledá nějaký postup, úkon, aby Boha manipuloval a způsobil, aby Bůh uvolnil svoji moc. A pokud máte tento přístup, tak vám říkám: "Neznáte Boha!"

Bůh není daleko od nikoho z nás, a ve skutečnosti se Bůh uchází o vás. Bůh vás chce dostat,

hledá způsoby, jak by vás požehnal, ale je to naše vlastní necitlivost vůči Němu, která mu v tom brání. Všechno v křesťanském životě vychází z opravdového poznání Boha.

Pojďme se podívat do Písma, najděte si Jana 8. kapitulu. Ukáži vám rozdíl mezi tím "věřit v Boha a znát Boha". Nebudu číst celou pasáž, ale Ježíš je zde v podobné situaci, kdy ho pisatelé a farizeové kritizují a ptají se Ho: "Kdo ti dal právo dělat tyhle věci a čím máš autoritu, že se stavíš proti našemu náboženskému systému, a říkáš, že nemáme pravdu?" Kritizují Ho a On jim říká, že zná Boha a že Ho zde reprezentuje. To je Jan 8. kapitola. *Jan 8:25 Řekli mu tedy: "Kdo jsi?" A Ježíš jim řekl: "To, co vám říkám od začátku. ²⁶Mnoho mám o vás mluvit a soudit, ale Ten, který mě poslal, je pravdomluvný; a já mluvím na světě to, co jsem slyšel od něho."* ²⁷*Ale neporozuměli, že jim říkal o Otci. ²⁸Proto jim Ježíš řekl: "Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem. - Zde mluví o ukřižování, stejně mluví také v Janovi 12, kde v následujícím verši je vyloženo napsáno, že mluví o svém ukřižování. "Tehdy poznáte, že já jsem" - "Já jsem" je jméno, které Bůh zjevil Mojžíšovi a Ježíš zde říká: "Tehdy poznáte, že já jsem". A sám od sebe nedělám nic, ale jak mě naučil můj Otec, tak mluvím. ²⁹A Ten, který mě poslal, je se mnou. Otec mě nenechal samotného, protože vždycky dělám, co se mu líbí." ³⁰A když mluvil tyto věci, mnozí v něho uvěřili.*

Zamyslete se nad tím, je tam napsané, že v něho uvěřilo mnoho lidí. Čemu uvěřili? Že On je Ten, který měl přijít, že byl Kristus, že byl "Já jsem"? Těm věcem, které jsou napsané zde, v té pasáži? Ano, zde je napsané, že spousta lidí slyšela Ježíše a uvěřili v něho. A podívejte, co jim potom říká: *Verš 31 Ježíš tedy řekl těm Židům, kteří mu uvěřili: "Jestliže zůstanete v mém slově, jste opravdu mými učedníky. - Víte, že je rozdíl mezi tím "věřit v Ježíše" a být Ježíšovým učedníkem? Pokud slova v Bibli něco znamenají, tak zde je to jasně napsáno. Oni v Něho uvěřili a Ježíš říká těm, kteří v Něj uvěřili, že pokud budou zůstat v Jeho slově, potom budou opravdu učedníci. Učedník znamená "učeň" nebo následovník. "Jestliže zůstanete v mém slově, jste opravdu mými učedníky. Verš 32 A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí." - Všimněte si, že můžete uvěřit v Ježíše a nebýt opravdu svobodní. Musíte zůstat ve Slově, stát se učedníkem, a potom, když poznáte pravdu, tak vás pravda osvobodí.*

Jenom pravdivá informace vás neosvobodí, ale osvobodí vás pravda, kterou poznáte. To je pravda, která pracuje ve vašem životě. Dnes máme zástupy lidí, kteří uvěřili v Ježíše jako svého zachránce, vyznali Ho, a já věřím, že jsou znovuzrození a pokud by se něco stalo a oni zemřeli, že by šli být s Pánem v nebi, ale už nepokračovali a nestali se učedníky. Neznají pravdu a nejsou svobodní. Jistěže můžete pravdu definovat různými způsoby, ale Bible říká - v Janovi 17:17 se Ježíš modlí a říká: "Posvět je pravdou, Tvé Slovo je pravda." Boží Slovo je pravda a Boží Slovo je způsob, jakým se nám Bůh zjevuje. Ježíš také v Janovi 14:7 řekl: "Já jsem ta cesta pravda i život." Takže zde v Janovi 8:32 můžeme říct: "A poznáte Mě skrze zjevení, které vám dávám skrze Slovo, a potom budete svobodní." Pravda, kterou poznáte, když poznáte Mě, vás osvobodí.

Jak sem říkal už na začátku, není lehké o tomto mluvit, protože lidé si říkají: "Ale já Boha přece znám." Ale je hloubka, délka, šířka, jsou stupně poznání Boha. Někteří z vás by řekli, že mě znají, a "znáte" mě, protože jste mě viděli v televizi, a když mě uvidíte, tak mě poznáte. Pokud byste mě někde uviděli, tak řeknete: "Jó, toho znám..." - Ale to, že jste poznali, jak vypadám, to vůbec neznamena, že mě znáte! Neustále za mnou chodí lidé a říkají: "Znám tě, protože jsem poslouchal tolik tvého vyučování, že znám tvé příběhy a podobně..." - Ale víte, je rozdíl v tom, zda o mně něco víte a v tom znát mě. Můžete vědět, co jsem udělal, kde jsem vyrostl a podobně, můžete o mně vědět spoustu věcí, ale to je něco jiného, než že mě znáte. Víte, pokud někoho skutečně znáte, tak můžete předvídat, co ten dotyčný udělá.

Já znám [svou ženu] Jamie ve smyslu poznání, o jakém mluví Písmo. Zním ji, a pokud za mnou přijdete a budete si myslet, že mi namluvíte: "Jamie o tobě řekla tohle a udělala tamto..." - Tak to jste na špatné adrese, protože já ji znám. Víím, co by udělala, víím, jaké věci by o mně řekla, jak by se zachovala... Pokud opravdu někoho znáte, tak nemůžete být oklamáni ohledně toho, jak

by se ten člověk zachoval. A přitom věřím, že tohle je jeden z velkých problémů v Těle Kristově, protože je tolik doktrín a někteří lidé říkají, že Bůh dává nemoci a choroby do vašeho života, že Bůh neodpoví na vaše modlitby, že Bůh vám může dát rakovinu, protože jste nestudovali Písmo, nebo jste se nemodlili, nebo jste nevstoupili do služby, a tohle je Boží soud na vás a Bůh se vás snaží zlomit... A takovéto věci přijmou pouze lidé, kteří neznají Boha. Pokud byste znali Boha, tak Bůh je 100% dobrý. Je to na více místech. V Jakubovi se tuším v první kapitole píše, ať nikdo kdo je pokoušen neříká, že je pokoušen Bohem, protože Bůh nemůže být pokoušen zlem a sám nikoho nepokouší. Je napsané že: "Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry a přichází od Otce světla, u něhož není žádná proměna ani stín posunu." - To znamená, že se nikdy nemění! Bůh se od tohoto nikdy neodchyluje. Bůh dává pouze dobré a dokonalé dary!

Ježíš to v *Janovi 10:10* říká takto: "*Zloděj přichází, jen aby kradl a zabíjel a ničil; já jsem přišel, abyste měli život a měli ho hojně.*" Ježíš nám přišel dát hojnost života! A přitom jsou dnes lidé, kteří se bojí, že Bůh neodpoví na jejich modlitby, protože nežili dostatečně svatě, myslí si, že je Bůh trestá a podobně. Jsou lidé, kteří přijímají nemoci a choroby, chudobu, zranění a těžkosti v životě jako Boží soud, a já vám říkám, že to vypovídá o tom, že neznají Boha... Děkuji za ty dvě Amen. :D

Jednou na jedno moje shromáždění přišel jeden muž, který měl 12 letou dceru, která byla na vozíčku. Byla úplně ochrnutá, její mysl nefungovala, byla bezvládná, musela mít plínky a byla v hrozném stavu. Já jsem tehdy mluvil něco podobného [o Boží dobrotě] a ten muž se velmi naštvál a odešel. Lidé, kteří ho pozvali, ho ale přemluvili, aby zůstal a po setkání si se mnou šel promluvit. Takže ten člověk zůstal a já jsem s ním potom mluvil. Stál za vozíčkem, na kterém byla jeho dcera, a byl opravdu naštvaný. Řekl: "To chceš jako říct, že Bůh nemůže za to, že moje dcera je na vozíku? Že ji takovou neudělal?" A říká mi: "Ona se taková narodila, tohle je Boží vůle, ona tím přece oslavuje Boha, nemůže se stát nic, aniž by to Bůh nedovolil! Bůh ji takovou udělal!"

A já rozumím, proč tohle lidé říkají, protože to je jejich obranný mechanismus. Protože namísto, abychom si přiznali, že se dějí věci, které nejsou Boží vůle, a že někdy to prostě mineme my, jindy to je prostě fakt, že žijeme v padlém světě a další věci, tak je mnohem snazší říct: "Bůh to musel chtít...", abychom našli nějakou útěchu v tom, že Bůh z toho má jakýmsi způsobem slávu. Ale Písmo nám říká, že se děje spousta věcí, které nejsou Boží vůle. Například 2 Petrova 3:9 říká, že Bůh si nepřeje, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání. Není Boží vůle, aby jen jediný člověk zemřel a šel do pekla, a přitom zástupy lidí umírají a jdou do pekla, přestože to není Boží vůle. Je to proto, že Bůh nám dal svobodnou vůli a my máme schopnost si vybrat. A někteří lidé jsou ve vzpouře proti Bohu, jiní ho prostě ignorují, jiní nikdy neslyšeli pravdu, nebo jim lhali a byli podvedeni náboženstvím a tím, že si mysleli, že je spasí jejich dobré skutky, namísto aby svoji víru vložili ve Spasitele, ale každopádně je velké množství lidí mimo Boží dokonalou vůli, což je spasení. Boží vůle se prostě neděje automaticky.

Takže jsem tomuhle člověku říkal, že to není Boží vůle, aby jeho dcera byla takováto, že Bůh ji miluje a chce, aby byla zdravá. Říkal jsem mu k tomu věci z Písma a on na mě také vytáhl věci z Písma a říkal: "Jak si dovoluješ takhle mluvit..." Byl na mě opravdu naštvaný, protože jsem mu bral způsob, jakým si to všechno omlouval. Celé roky se utěšoval tím, že to musí být Boží vůle, že je jeho dcera taková, a já jsem mu říkal, že to není Boží vůle. Takže na mě vytáhl věci z Písma, které měly podporovat jeho stanovisko, ale mně se zdálo, že je zneužívá, tak jsem mu to z Písma ukazoval a takto jsme se přetahovali a nikam to nevedlo. Ten člověk už na mě byl opravdu velmi naštvaný, takže sem si říkal, že už nemám co ztratit a zeptal jsem se ho: "Co jsi to za otce? Že ti ani nezáleží na tom, že máš dceru na vozíku? Co jsi to za muže, že chceš, aby tvoje dcera byla bezmocná na vozíku a nikdy nemohla dělat nic normálního? Co jsi to za člověka?"

A ten muž už byl hodně naštvaný, ale tohle ho teprve naštválo. A on na mě začal rvát: "Co si to dovoluješ!?! Já bych udělal cokoli! Zaplatil bych cokoli, zadlužil bych se na celý svůj život, jen pokud by to pomohlo. Pokud by to bylo možné, tak bych si to s ní vyměnil a byl ochrnutý, aby ona

mohla žít normální život! Jak si dovoluješ takhle o mně mluvit?" A já jsem se ho obratem zeptal: "A ty si myslíš, že všemohoucí Bůh tvoji dceru miluje méně, než ty?" Vidíte? Můžete sice oponovat doktrínami a teologickými berličkami, ale když přijde na věc, myslíte si, že by nějaký otec, když vidí svoji bezmocnou dceru, dokázal sedět a přát si to?

Řekněme, že si nějaké dítě nechte z Bible, nenaučí se nějaký oddíl, jak má, takže mu dáte rakovinu, abyste ho naučili lekci a pokořili ho? Znáte snad nějaké rodiče, kteří by takto zacházeli se svými dětmi? Pokud ano, tak máme naštěstí organizace, které by jim děti odebraly, protože to je zneužívání dětí. Na celé Zemi nenajdete civilizovaný národ, který by něco takového podporoval, ale přitom náboženství nám Boha takto prezentuje a říká, že všechny tyhle věci působí Bůh. Že Bůh je za všemi těmi válkami, že dělá všechny ty [hrozné] věci... Jsou lidé, kteří říkají, že Bůh působí teroristické útoky. Vzpomínám si na 11. září roku 2001. Tohle mě pěkně naštvalo, protože všichni vedoucí náboženští představitelé ve spojených státech se nechali vidět v televizi a říkali: "No tohle se stalo, protože jsme ve školách zakázali modlitby, protože jsme nehledali Boha... Tohle je Boží soud..." A oni udělali z Boha zdroj těchto teroristických útoků a zabití lidí. A to je špatně! Bůh náš národ nesoudí! Slyšel jsem jen pár "Amen!", asi půjdu a budu kázat jen vaší skupince. :D

Někteří z vás můžou přijít s tím, že neustále slyší, že Bůh nás soudí. A opět na to musím říct, že neznáte Boha. Tak znovu. Žádný rodič by se svými dětmi nezacházel tak, jak nám říkají, že Bůh jedná s námi! Pokud byste jen porozuměli, že Bůh JE Láska... *1. Janova 4:8 Kdo nemiluje, nepoznal Boha, neboť Bůh je láska.* - Tam se nepíše, že Bůh má Lásku, není to jen jedna z Jeho charakteristik, ale Láska je to, kdo On je! Bůh je Láska!

Když jsem měl 23. března v roce 1968 zkušenost s Bohem... Později o tom budu mluvit víc, ale jedna z věcí, která se stala - uvědomil jsem si, že jsem se snažil přijít k Bohu na základě svojí dobroty, a Bůh v okamžiku odtáhl závěs a ukázal mi, že jsem vůbec nebyl dobrý. Ukázal mi tehdy, že jsem absolutní pokrytec a já jsem seděl v popelu a činil pokání. A když jsem si konečně uvědomil, jak jsem byl špatný, tak se na můj život vylila Jeho Láska a 4 a půl měsíce jsem žil v Boží přítomnosti. A bylo to skvělé. Okamžitě jsem si byl vědom toho, že Boží Láska ke mně nijak nesouvisí s nějakou mojí dobrotou, žádnou jsem neměl. Najednou jsem věděl, že mě Bůh miluje úplně nezávisle na tom, kdo jsem, a také jsem věděl, že Bůh je 100% dobrý. Moje teologie se začala okamžitě měnit, protože jsem začal znát Boha.

A já vím, že tohle téma - že spousta z vás si myslí: "Já Boha znám...", ale pokud bychom Ho opravdu znali takovým způsobem, o kterém mluví Ježíš - že bychom zůstávali v Jeho pravdě a potom nás ta pravda učinila učedníky a potom bychom poznali pravdu a byli bychom svobodní... Dá se to říct takto - podívejte se na konec toho verše, je tam napsané, že poznání pravdy vás osvobodí. Jste opravdu svobodní? Jste svobodní od nemocí, od depresí, od strachu, od hořkosti, od hněvu? Jste svobodní od kritizování, od beznaděje, ve které je tento svět? Pokud nechodíte ve svobodě v nějaké z těchto oblastí, tak to je jasným ukazatelem. Osvobozuje vás poznání pravdy. Pokud v nějaké oblasti našeho života nejsme svobodní, tak v důsledku za tím je to, že neznáme Boha tak, jak Ho máme znát.

Podívejte se do Efeským 3, kde mluví apoštol Pavel. Začíná se tam modlit modlitbu. *Efeským 3:14 - Kvůli tomu tedy klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista, ¹⁵z něhož se nazývá veškerá rodina na nebi i na zemi, ¹⁶aby vám podle bohatství své slávy dal, abyste skrze jeho Ducha byli posilněni mocí ve vnitřním člověku, ¹⁷aby Kristus přebýval skrze víru ve vašich srdcích a abyste, zakořenění a založeni v lásce, {nezapomeňte že Bůh je Láska} ¹⁸mohli se všemi svatými postihnout, jaká je šířka a délka, výška i hloubka, {jinými slovy láska není jednorozměrná, má hloubku, jsou různé úrovně porozumění a poznání Boha. Ale Pavel chce, abychom byli schopní postihnout, jaká je šířka a délka, výška i hloubka a verš} ¹⁹a poznat Kristovu lásku, přesahující poznání, abyste byli naplněni do veškeré Boží plnosti.*

Tento verš říká, že chce, abyste poznali Kristovu lásku, která přesahuje poznání. - Pokud přesahuje poznání, jak ji můžete poznat? Zde se mluví o dvou různých typech poznání. Poznání podle naší západní mentality znamená to, že jdeme do školy a naučíme se nějaká fakta, složíme z toho zkoušku a potom říkáme: "To znám..." Ale podle východní mentality, podle jazyka, kterým byla napsána Bible, tak se o poznání mluví jako o "prožitém" typu poznání. Například. Je napsané, že Adam poznal svoji ženu Evu a ona počala a měla dítě. To slovo "poznat" se v hebrejštině používá k popsání intimního vztahu mezi mužem a jeho ženou, který vede k narození dítěte. Mluví to o "prožití/zkušenosti" s Bohem. Takže v tom verši se píše: abyste prožitím poznali Krista, aby to nebyla jen informace, abyste došli na místo, že Ho znáte intimním, blízkým a osobním způsobem a potom budete naplněni veškerou plností Boží.

VeźmĚte ten verš od konce a podívejte se na výsledek. Výsledek je: být naplnĚn veškerou plností Boží. Je zde někdo, kdo není naplnĚn veškerou plností Boží? Nemusíte zvedat ruce. Je zde někdo, kdo říká: "Vím, že je víc, hladovím po tom?"

Kvůli tomuhle se často dostávám do potíží. Zvou mě do církví, kde zpívají: "Jsme zoufalí po tobĚ..." A nazývají to "Konference zoufalství" - víte, že slovo zoufalý znamená "bez nadĚje"? Zoufalost je hroznĚ slovo a nemĚlo by mít s věřícím človĚkem nic společného. Jednou jsem byl v církvi a oni zpívali: "Hladovím po tobĚ, jsem po tobĚ zoufalý..." a velmi to prožívali. "Ó Bože přijď... UdĚlej něco..." A když jsem šel pak kázat, tak jsem se zeptal: "Kolik z vás hladovíte po Bohu?" A všichni vstali, pastoři jako první: "Já sem hladový po Bohu..." A já říkám: "Nalistujme si Jana 6." Přečtu vám, co tam je. *Jan 6:35 Ježíš jim však řekl: "Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mnĚ, nebude nikdy hladovĚt, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.* - A já jsem jim na to řekl: "Pokud jste hladoví a žízníte, proč se nedáte zachránit? Proč se neznovuzrodíte?" :D A to je posadilo zpátky do židlí.

Je otázka, zda jste normální, když jste si dnes ve čtvrtek přišli poslechnout nějakého týpka z Texasu, ale pokud je tohle typická skupina, tak se vsadím, že 90% z vás někdy volá: "Ó Bože, přijď, prosím přijď a dotkni se mě.. Ó Bože prosím..." A často se někdo zeptá: "Kdo z vás ví, že je víc, než prožíváte?" A 99% lidí zvedne ruce. PrůmĚrný křesťan je hladový, zoufalý, volající - úplný opak toho, co Ježíš řekl, že pokud Ho poznáte, způsobem, který přesahuje informační poznání, tak budete naplnĚni veškerou plností Boží.

Bratři a sestry, my nemusíme procházet životem hladoví. Lidé říkají: "Ale já si myslím, že je dobré být hladový." - Pro mě to je, jako by někdo sedĚl před jídlem o deseti chodech a mluvili o tom, jak moc jsou hladoví. - Pokud jste hladoví, tak o tom nemluvte a jezte! Máte to všechno přímo před sebou! Přestaňte o tom už mluvit, přestaňte se svíjet hlady, přestaňte zpívat písničky: "Nakrm mě, dej mi najíst..." a jezte! Ježíš již všechno zajistil. V nás přebývá veškerá plnost Božství tělesně. Kdybychom Ho jenom tak znali... Pak kdybyste využili toho, co nám Bůh dal, tak byste byli maximálně plní. *Žalm 16:11 říká: "ve Tvé přítomnosti je plnost radosti a v tvé pravici věčné blaho."* A Bůh řekl, že nás nikdy neopustí, ani se nás nezřekne! Takže jsme neustále v Boží přítomnosti, proč ale nemáme plnost radosti? Vidíte? Je to pravda, je to dostupné, ale většina lidí je zaneprázdnĚna a více určována jinými věcmi, a nevyužívá to, co nám Bůh dal. Takže potom přijdou s písničkami, modlitbami a prosí, jako by to byla Boží vina. Ale Bůh připravil stůl, Bůh do nás vložil svoji plnost. Bůh vám dal všechno, co je potřeba.

Znovu prosím, nepochopte mě špatně, já vás nekárám, já se vám snažím pomoci. Ale jsou zde lidé, kteří by za mnou přišli a chtĚli by, abych je uzdravil, lidé, kteří přijdou a chtějí, abych za ně všechno udĚlal. A já jsem zde a chci pro vás být požehnáním, ale bratři a sestry, vy nemusíte utíkat ke mnĚ, Bůh žije stejnĚ tak ve vás! A Bůh vám chce pomoci. A mnozí z vás si myslí: "Ne, já potřebuji, abys to udĚlal ty.." Víte, pokud byste vidĚli v televizi naši sérii o uzdravení, tak se mi na tom líbí, že mě to neukazuje jako nějakého človĚka s velkým darem uzdravování. I když jsem byl nějak spojen se všemi těmi uzdraveními, tak pokud jste se dívali pozornĚ... || Třeba ta žena, co

měla problémy s jídlem, tak jsem se modlil a ona se po létech problémů okamžitě cítila dobře. Bylo to skvělé a všechno bylo dobré, akorát když se vzbudila další den, tak se to všechno vrátilo. Někdo jí potom vysvětlil, že její tělo bylo uzdraveno, proto se jí ulevilo, ale ve svém srdci se stále viděla, jako že je nemocná, takže potřebuje změnit své srdce. Už to nebylo záležitostí uzdravení, ale srdce. A ona se rozhodla stát a trvalo to asi 48h, ale viděli zázračné uzdravení. Mohl bych vám říct tisíce podobných případů, které jsem zažil.

Třeba dnes jsem se modlil za jednu paní, která měla chronické bolesti, a všechna bolest odešla. Ale víte co? Satan přichází, aby ukradl Slovo. A já jsem té paní řekl: "Pokud by na tebe ještě někdy ta bolest přišla, tak to neznamená, že jsi nebyla uzdravena, to znamená, že se satan snaží vrátit a klepe na dveře." A záleží na tom, zda se tomu postavíš a řekneš: "Ne, ve jménu Ježíše jsem byla uzdravena a svých darů a obdarování Bůh nelituje!" A pokud vezmete svoji autoritu a budete na tom stát, potom jste uzdraveni. Ale pokud když se po nějakém čase bolest vrátí, tak ty si pomyslíš: "Ale ne, nefungovalo to..." Nebo: "Ale ne, ztratila jsem své uzdravení..." - Tak to jsi tomu právě dovolila, aby se to vrátilo.

Co se snažím říci je: "Díky Bohu za lidi se zvláštním obdarováním pro uzdravení a podobné věci, nepopírám, že by takové věci nebyly. Ale já nic takového nemám a jsem úplně obyčejný věřící." Moje povolání je učit Boží Slovo a nemám žádné zvláštní "pomazání" k uzdravování, ale přitom jsem viděl uzdravené slepé oči, hluché uši, a spoustu jiných zázraků. Díky Bohu za speciálně obdarované lidi, ale já bych rád viděl, aby se každý člen Těla Kristova dostal na místo, kdy sami znají Boha a kdy ho znají ve skutečném prožitém slova smyslu, že budou vědět: "Bože, Ty jsi mě uzdravil a je mi jedno co cítím, co mi říká doktor, nebo kdokoliv jiný, já vím, co Bůh udělal!" A lidi, pokud se dostanete na toto místo, na místo, kdy opravdu znáte Boha, tak pak nebudete muset čekat na to, až se zde objevím já, nebo nějaký jiný služebník. Ježíš s vámi půjde domů, On vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne! Pokud jste znovuzrození, tak všechno co Bůh je, je už ve vás. A pokud neprožíváte plnost toho, že je Bůh ve vás, tak to je proto, že nemáte prožité/skutečné poznání toho, co vám již bylo dáno. Lidi, je to mocné.

A opět - jde něco jiného, než si spousta lidí myslí. Spousta lidí si myslí: "Já prostě nemám to, co mají ti lidé..." Slyší svědectví někoho jiného a říkají si: "Kéž bych to měl i já." Ale vy to máte! Již máte tu samou víru, která vzkřísila Ježíše z mrtvých, žije ve vás! Někdo namítne: "Ale já nemám žádnou víru." - Ale ano, máte. Pokud jste znovuzrození, tak máte víru Pána Ježíše Krista, a přitom spousta křesťanů tráví čas voláním: "Ó Bože, dej mi více víry. Ó Bože zvětši moji víru..." Kolik času jsme promarnili voláním: "Bože přijď a buď s námi..."? - Jak hloupá modlitba. Hloupá modlitba. Někdo se může zeptat: "A co je na ní špatného?" - On řekl: "Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu." A také: "Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem Já uprostřed nich." - Takže proč se modlíme a prosíme Boha, aby byl s námi, pokud řekl, že nás nikdy neopustí? Jedině proto, že nevěříme, anebo ignorujeme, co Boží Slovo říká. Ale pravdou je, že Bůh je už tady. Říkáme věci, jako: "Ta modlitba se nedostala ani ke stropu." - Ale vy nepotřebujete, aby se zvedla ani nad váš nos. :D Důvod, proč skláníte hlavu, když se modlíte je, abyste se mohli podívat na Boha, když říkáte "Otče" - protože Bůh žije právě zde ve vašem břichu.

Bratři a sestry, my máme všechny ty věci, jenom nevíme, co vlastně máme. A tento týden bych vás rád uvedl do toho, co již máte, a ukázal vám cesty k porozumění a objevení toho, co již máte v Kristu. Snažím se, abyste poznali, co už Bůh ve vás udělal. A pokud se nám to podaří, tak... Víte, je rozdíl mezi tím vzít si domů zlaté vajíčko anebo slepici, která ho snesla. Vy nepotřebujete vajíčko, nepotřebujete dotek nějakého člověka, nepotřebujete mě, abych pro vás něco udělal, ale co potřebujete je, abyste si uvědomili, kdo už žije ve vás, a dospěli k tomu, že Ho poznáte. Já s vámi nemůžu jít domů, ale Ježíš s vámi půjde a nikdy vás neopustí ani se vás nezřekne. On je s vámi neustále!

Podívejte se do Filipským, do 3. kapitoly. Zde opět mluví apoštol Pavel. *Filipským 3:3 Pravá*

obřízka jsme přece my, kdo sloužíme Bohu duchem, chlubíme se v Kristu Ježíši a nespoleháme na tělo. Nemám čas to uvést v celém kontextu, ale Pavel zde říká radikální věci. Zde mluví k pohanům, Filipští byli pohané. Byli mezi nimi i nějací židé, ale většina Filipské církve byli pohané a Pavel říká "My jsme obřízka." Víte, tohle by židy pěkně naštvalo - jak to, že zahrnul pohany s Božím lidem a nazval je obřízkou? Jak si to může dovolit? Víte, tohle štvě spoustu - jak je dnes nazýváme? - Mesiánských židů? Je hodně lidí, kteří se kvůli tomu naštvou, protože se sami snaží křesťanství "požidovštit". Neříkám, že se nemůžeme naučit spoustu věcí z našich židovských kořenů, ale říkám, že pokud tohle štvě mesiánské židy, tak tohle je jeden z důvodů, proč zabili apoštola Pavla, který šel proti nim. "Pravá obřízka jsme přece my" - to je radikální výrok.

A verš 4 Ačkoli právě já bych mohl spoléhat na tělo. Zdá-li se někomu jinému, že může spoléhat na tělo, já více: ⁵obřezán osmého dne, z rodu Izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů, co do Zákona farizeus, ⁶co do horlivosti pronásledovatel církve, co do spravedlnosti Zákona jsem byl bezúhonný. - Všimněte si neříká "bez hříchu", ale bezúhonný. *Verš 7 Ale cokoli mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. ⁸A vůbec všechno považuji za ztrátu vzhledem k nadřazenosti poznání Krista Ježíše, mého Pána.* - Zde je opět použito slovo poznání, které se netýká jen nějakého intelektuálního vědění nebo informace. Pavel se vzdal všeho, o všechno přišel. Jednou byl nejvzdělanější, nejlivnější, byl vycházející hvězdou mezi židy a byl na cestě k vlivné pozici. Hrály pro něj všechny tyhle věci a on je všechny ztratil pro Ježíše. A říká: všechno považuji za ztrátu vzhledem k nadřazenosti poznání Krista Ježíše, mého Pána. Pro něj jsem to všechno ztratil a pokládám to za hnůj, abych získal Krista. Jak obrazné slovo. Není mnoho z nás, kteří bychom měli stejný postoj jako apoštol Pavel. My se chlubíme a mluvíme o našich úspěších. Dáváme si své úspěchy za rámeček a věšíme si je na zdi. A Pavel říká, že to je hnůj. ||

Většina lidí si věší své tituly na zeď a chlubí se jimi, a Pavel říká, že to považuje za hnůj. To je celkem výmluvné. Vždycky mě pobaví lidé jako... Je jedna věc, pokud jdete studovat medicínu a uděláte doktorát, ale pobaví mě kazatelé, kteří získají čestný doktorát a potom si nechají říkat doktor ten, doktor tamten, biskup, reverend a všechny možné věci, když nám Pán řekl, abychom nikoho na zemi nenazývali svým mistrem ani otcem, a my přitom říkáme otec ten, biskup onen, ctihodný... Klademe velký důraz na naše úspěchy a Pavel říká, že to je všechno hnůj. To jsou silná slova. A dále říká: *Verš 9 a byl shledán v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je skrze víru Kristovu, tu spravedlnost, která je z Boha a spočívá ve víře; ¹⁰abych poznal jeho i moc jeho vzkříšení a účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, ¹¹abych tak snad dospěl ke vzkříšení z mrtvých.*

Věřím, že to je vývoj. Pavel se vzdal všech těch věcí, aby mohl poznat Krista, potom moc jeho vzkříšení, potom účast na jeho utrpeních a potom bral na sebe podobu jeho smrti. Většina lidí mine "poznání Jeho" a chceme jít hned k moci vzkříšení. Chceme vidět uzdravující Boží moc, chceme, aby se nás Bůh dotkl... A i když nás Bůh miluje a dotýká se lidí, tak rozhodně nemusíte být nějaký duchovní obr, abyste mohli přijímat od Boha, o tom nemluví. Ale v určitém smyslu je ostuda, abyste zde byli uzdraveni a potom odsud odešli a neznali Boha. Pokud byste si měli vybrat mezi těma dvěma, potom by poznat Boha mělo být mnohem důležitější, než být uzdraveni. Poznání Boha a mít s ním opravdový vztah - ne že o Něm jen něco víte, ale že Ho opravdu znáte, že víte, co udělá, že jste Ho prožili, tak to je mnohem více důležité, než být uzdraveni, požehnaní nebo osvobozeni. Ale bratři a sestry, minimum lidí má tento přístup. Většina lidí opustí televizní vysílání, jenom aby mohli přijít a něco přijmout, aby se zase mohli vrátit a dívat se na svou televizi aniž by měli bolest, aby byli zase schopní dělat věci a mohli se vrátit k tělesnému životu.

A vím, že mluvím k zástupu lidí, kteří sem přišli ve čtvrtek večer, takže jste fanatici, ale stejně je zde hodně lidí, kteří jsou popravdě nadšenější z toho, co pro nás Bůh může udělat, než z poznání Jeho. A přitom to je celé o poznání Jeho. Křesťanství se liší od všech ostatních náboženství vícero způsoby. Křesťanství je jediná "víra", která má Spasitele. Všechny ostatní náboženství nakládají

břemeno záchrany na vaše záda. Další obrovský rozdíl mezi opravdovým křesťanstvím a ostatními náboženstvími je, že máme přátelství s Bohem, že máme opravdový vztah. Ostatní nemají vztah, mají jen soubor pravidel, doktrín, vyznání a dogmat. A dodržují všechny ty věci a jsou krutí a soudí. Ale opravdové křesťanství je vztah s osobou Boha. A pokud s Ním budete ve vztahu, tak všechna Jeho plnost bude proudit skrze vás. Pokud s Ním budete mít opravdový vztah, tak budete mít plnost radosti, potěšení, veselí. Pokud s Ním máte vztah, tak se to projevuje příznaky. Pokud máte opravdový vztah s Bohem, tak se nestaráte o věci, protože znáte toho, který je nad všemi věcmi a víte, že je tolik dobrý, že to všechno dobře dopadne a Bůh se o to postará. A přitom je tolik křesťanů, kteří panikaří úplně stejně, jako nevěřící, tolik křesťanů se strachuje.

Víte, když znáte Boha, tak neskočíte na všechny ty lži a podvody, které přichází. Dnes se mluví o recesi, o tom, jak je všechno špatné, zvyšují se ceny benzínu a podobně. Pokud znáte Boha, tak je tohle všechno relativní a nezáleží na tom, Bůh zaopatří mé potřeby podle svého Bohatství. Měl jsem zde spolupracovníky z Velké Británie a oni byli unesení z toho, jak zde máme levný benzín a potraviny, a chválili Boha za to, na co vy zde nadáváte. Neříkám, že se s tím nemá nic dělat, mně se také vysoké ceny nelíbí, ale říkám, že se staráme o věci. A pokud znáte Boha, tak Bůh řekl, že zaopatří vaše potřeby a nezáleží to na tom, kolik stojí benzín a podobně, protože to nejde z vaší kapsy, ale z Jeho kapsy. Bůh je ten, který zaopatří vaše potřeby, proč se strachujete? Amen? Zatímco všichni panikaří, tak křesťané by to měli vidět jako skvělou příležitost, protože lidé začnou opouštět věci za zlomkovou cenu a pro nás je to skvělá příležitost nakoupit.

Víte, kdybyste znali Boha, tak byste měli na věci jiný pohled, nestarali byste se. Lidé říkají: "Ale podívej se na naši politickou situaci, máme volby a všichni mluví o tom, co je se Spojenými státy špatné a všechno kritizují..." Zamyslete se nad apoštolem Pavlem. Pavel žil ve vládním systému, kde se César prohlásil za boha a chtěl, aby ho lidé uctívali jako boha. Otroctví bylo na denním pořádku, děla se nespravedlnost, a spousta věcí, ve srovnání s kterými je současná situace zde krásná, a Pavel přitom neremcal ani si na to nestěžoval. Říká: "Žehnejte jim, modlete se za ně." A nikdy nedělal žádné protestní akce.

Bratři a sestry, říkám vám, že kdybychom tady vzali spoustu z nás a poslechli si, co mluvíme my a co mluví náš neznovuzrozený soused, tak bychom remcali úplně stejně jako ten soused, měli bychom stejné obavy, stejné starosti, byli bychom také nemocní a chudí... A na tom je něco špatně. My v sobě máme Boží život, my jsme znovuzrození, my bychom neměli nikdy hladovět a žíznit, měli bychom být optimističtí a přitom nejsme. A víte proč? Protože jsme došli k poznání Boha jako zachránce - přemýšlíme o věčnosti a chceme přijmout odpuštění, abychom nešli do pekla, ale neznáme Ho v tomto životě. Netrávíme s Ním čas, neznáme Ho blízkým, intimním a osobním způsobem, a míváme skutečný smysl záchrany. My Ho potřebujeme znát a z toho potom plyne moc Jeho vzkříšení a všechny další věci. Dnes večer by měla být mnohem větší vaše touha po tom "znát Ho", než být uzdraveni, osvobozeni nebo chtít získat něco jiného. Poznáte pravdu a potom vás pravda vysvobodí. Amen?

Podívejte se do Jeremiáše 9, co je tam napsáno. Opět bych to rád uvedl v celém kontextu, ale pokud si budete číst devátou kapitolu, tak je to napsáno židům, kteří byli ve vzpouře proti Bohu, přišel na ně soud a měli jít do zajetí. A jedno z hlavních témat této kapitoly je, že lidé byli plní lži a lsti. Milovali lež, klam a zradu. Tohle také popisuje současnou společnost. Spousta lží... Víte, jak poznat, zda politik lže? Podíváte se jim přímo do obličeje, a pokud se jejich rty pohybují, tak lžou. :D Celkem jsme si zvykli, že politici říkají jednu věc a myslí tím jinou, a potom se brání: "No to záleží, jak si ten pojem definujete..." I kdybyste od nich měli podepsanou smlouvu, tak stačí mít dobrého právníka a nic to neznamena...

Podívejte se do *Jeremiáše 9:6 Bydlíš uprostřed podvodu; kvůli podvodu mě odmítli znát, je Hospodinův výrok*. Mluvíme o tom znát Boha. Věděli jste, že pokud milujete klam/podvod/leť, tak nemůžete poznat Boha? Pokud bychom četli dál v Janovi 8. kapitole, tak ti lidé se začnou bouřit,

Ježíš říká: "budete svobodní" a oni: "Jak to myslíš, že budeme svobodní? Vždyť jsme nikdy nikomu neotročili..." To bylo pěkně arogantní, protože byli židé a žili pod okupací Římanů. Byli okupováni a byli natolik pyšní, že si ani nemohli přiznat, že jsou pod útlakem všech. Byli v otroctví, byli poražený národ a přitom se kvůli tomu urazili. A Ježíš jim říká: "Komu se vydáte, toho jste otroci, a vy jste se vydali hříchu, protože hřích je váš pán." A oni tvrdí: "Ne, s námi je všechno v pořádku..." A Ježíš jim nakonec ve verši 44 říká, že jsou ze svého otce ďábla. A říká o ďáblu, že je lhář od počátku a že je otec veškeré lži. Věděli jste, že od ďábla pochází všechny ty polopravdy a to, že lidé nemluví pravdu a nemají čest? Dnešní společnost je charakterizována tím, že lidem chybí čest, že lidé manipulují, lžou, nedrží své slovo, slíbí vám něco a nedodrží to. A autorem toho všeho je satan.

Pokud nejste osoba, která něco slíbí svému srdci a dodrží to, a drží své slovo bez ohledu na všechno, tak nemůžete poznat Boha. Nemůžete poznat Boha a být člověk, který lže a podvádí. To je v tom verši napsané. *Jeremiáš 9:22 Toto praví Hospodin: Ať se moudrý nechlubí svou moudrostí, ať se hrdina nechlubí svou zdatností, ať se bohatý nechlubí svým bohatstvím, ²³ale kdo se chlubí, ať se chlubí tím, že je rozumný a zná mě, že já, Hospodin, vykonávám na zemi milosrdenství, právo a spravedlnost, protože v těchto věcech mám zalíbení, je Hospodinův výrok.* - To je mocný oddíl.

Zeptám se vás, ale nehlaste se. Kolik z nás se chlubilo svojí moudrostí? Ve svých znalostech, schopnostech? Kolik z nás se chlubilo svojí mocí - což znamená sílu a um? Kolik z nás se chlubilo vším tím, co jsme dokázali, a jaké jsme z toho měli uspokojení? Kolik z nás se chlubilo svým bohatstvím? Kolik lidí si koupilo auto, aby lidé viděli, že jste dorazili právě vy? Kolik z vás si koupilo dům a pak jste všechny pozvali, aby viděli váš krásný dům? Kolik lidí se chlubí vším možným, čeho dosáhli? Úplný opak toho, co říká Bůh. Zde není napsané, že ty věci nemůžete mít, ale že se nimi nemáte chlubit. Je zde napsané: "ale kdo se chlubí, ať se chlubí tím, že je rozumný a zná mě." - A celý náš život je o tom, abychom znali Boha. Proto vás Bůh stvořil. Bůh vás stvořil, aby s vámi mohl mít vztah, a my jsme se od toho tolik vzdálili. Sháníme domy, auta, úspěch, chválu od lidí a všechno možné ostatní.

A většina lidí sedí na zadku a říkají: "Bože já jsem [po tobě] hladový, jsem zoufalý..." a diví se proč. - Protože si nelibují/nechlubí v poznání Boha [ne v poznání o Bohu.] Pokud byste zaměřili svůj život na Boha, pokud byste Ho chtěli znát více, než kdokoliv jiný, a pokud by vám opravdu o poznání Boha šlo, tak vám garantuji, že všechno co Bůh je a má začne proudit skrze váš život a to téměř automaticky.

Slyšel jsem jednu píseň a měla silný text a zněla: "Ve chvíli, kdy se cítím chycen v samém sobě, ve chvíli, kdy cítím, že moje mysl byla koupena bohatstvím světa, tak když začne vát vánek, tak poznám volání Ducha a všechny tyto věci světa prostě pominou." A potom pokračuje: "Chci Tě znát víc, Bože chci Tě znát, opravdu znát a dal bych svůj poslední dech, abych Tě poznal v tvé smrti a vzkříšení." - A to je to, co je k poznání Boha potřeba. Můj dobrý přítel říká věc, kterou aplikuji na všechno: "Dokud můžete žít, aniž byste Boha znali, tak budete žít, aniž byste Ho znali. Ale pokud se dostanete na místo, že už nemůžete žít bez toho, abyste Boha znali, tak Ho začnete poznávat."

Podívejte se na oddíl v *Jeremiáši 29:11 Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.* - Pokud se na to podíváte v kontextu, tak se tam mluví o soudu. Říká, že budou lidé, kteří je přemohou, zničí jejich města, spálí domy, že se budou dít hrozné věci, a přímo uprostřed toho, kdy mluví o tom, co se stane, tak Bůh říká: "Ale já znám své úmysly s vámi..." A Jeremiáš se ptá, proč se to bude dít? Protože jste mě nenásledovali, protože jste mi nedovolili uvolnit život, protože jste si vybrali vlastní cesty, proto se to stalo, ale moje myšlení k vám je pokoj a ne zlo. Verš 12 *Když mě budete volat, půjdte a budete se ke mně modlit, vyslyším vás. ¹³Když mě budete hledat, naleznete mě, pokud mě budete hledat celým svým srdcem.*

Důvod proč více lidí neobjevilo a nepoznalo Boha je, že nám o poznání Boha nejde z celého srdce. V klidu můžeme žít, aniž bychom Ho znali. Zaměstnává nás spousta jiných věcí. Díky Bohu za to, jak se ve Spojených Státech máme dobře, byl jsem v různých zemích a děkuji Bohu za dobré věci, které v této zemi udělal, ale naše prosperita a požehnání nám mnoha způsoby brání v tom, abychom byli závislí na Pánu. Když se dostanete do některých zemí třetího světa, tak to vypadá tak, že pokud Bůh nezpůsobí zázrak - oni nemají sociální systém, který by jim pomohl v nesnázích. Oni nemají všechny možná udělátka a možnosti, které by jim umožnili nějak jinak přežít. Prostě pokud Bůh něco neudělá, tak oni zemřou, tak jsou na tom. Žijí hluboko pod životní úrovní, takže si musí uvědomit svoji potřebu Boha a hledají Boha mnohem více, než mnoho z nás. Prosperita nás svedla k uspokojování duše a můžeme klidně přijít domů a umlčet bolest v sobě tím, že se budeme na něco [v televizi] dívat a plnit se tím, co nám nabízí svět, takže pak tu vnitřní touhu znát Boha ani nerozpoznáme.

Ale říkám vám, že ta vnitřní touha - ten pocit, že existuje něco víc, tak to není víc televize, filmů, není to víc úspěchu, víc peněz, není to víc čehokoliv jiného, ale Ježíše. A o tom to celé je - o poznání Boha [o tom znát Ho]. Bůh nás stvořil pro vztah s Ním, to je smysl vašeho stvoření. A pokud neprožíváte intimní, blízký a osobní vztah s Ježíšem, tak mýjíte smysl spasení. Více o tom budu mluvit zítra ráno, teď do toho už nebudu zabíhat, ale celé je to o vztahu s Bohem. A je tolik lidí, kteří vědí, že Bůh existuje, věří, že Bůh může dělat věci - stejně jako jsme četli v Janovi 8 - uvěřili v Něj, ale nezůstali v Jeho slově, nestali se Jeho učedníky, neznají Ho, neznají pravdu a to je důvod, proč nebyli osvobozeni. A nejlepší na tom je - já nechci, aby to vyznělo, že k poznání Boha musíte vynaložit nějaké nadlidské úsilí, protože Bůh chce, abyste Ho znali mnohem víc, než Ho chcete znát vy!

Dovolte mi sdílet ještě jedno místo z Písma, Zjevení 4. kapitola. Tohle bude pro tento večer asi poslední oddíl z Písma. V tomto oddíle se mluví o tom, co se právě teď děje v nebi. Okolo trůnu je 24 starců, jsou tam čtyři bytosti a bez přestání, dnem i nocí uctívají Boha. *Zjevení 4:10 padne těch čtyřadvacet starců před obličejem Sedícího na trůnu a klaní se Živému na věky věků a hodí své koruny před trůn se slovy: ¹¹"Jsi hoden, Pane, přijmout slávu a čest i moc; neboť ty jsi stvořil všechny věci a pro tvou vůli/potěšení trvají a byly stvořeny."* [[Některé překlady uvádí slovo potěšení.]] Je zde napsané, že všechno co Bůh stvořil - to zahrnuje i nás. Bůh původně všechno stvořil pro své potěšení a tento důvod nepominul! Bůh nás stvořil pro potěšení! Bůh nás nestvořil, abychom Mu sloužili. Často slyšíte zdůrazňované: "Dělej něco pro Pána, musíš [pro Něj] něco dělat." A lidé si pak myslí, že pokud se stanou lidským "děláním" namísto lidskou bytostí, tak z toho Bůh bude nějak potěšen, takže spousta lidí věnuje úsilí různé práci pro Boha. Ale Bůh vás miluje mnohem víc, než miluje to, co pro Něj jste schopní udělat. Bůh vás miluje víc, než službu, kterou Mu můžete prokázat. Bůh stvořil lidstvo pro své potěšení, abychom s Ním mohli mít vztah. Všemohoucí Bůh, který stvořil nebe a zemi a udržuje vesmír, tak tento Bůh se setkával s Adamem a Evou za denního vánku a mluvil s nimi. Přemýšlejte o tom.

Teď je na zemi přes 7 miliard lidí a každou chvíli někdo z nich volá k Bohu. Bůh má na práci spousta věcí, ale přesto vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne. Je s vámi každý den, neustále! V poslední době jsme se hodně starali o moji vnučku a užíval jsem si pozorovat ji, když si hraje s trávou, s motýlem, nebo když dělá něco, co vůbec nedává smysl. Ona pro společnost nevytváří žádné hodnoty, není nijak prospěšná, prostě nic nedělá a víte co? Když se na ni podívám, tak mě to prostě požehná. Je skvělé vidět svoji šestiletou vnučku, jak si hraje a dělá všechny ty nesmyslné věci, a mně působí velkou radost jen to, že jsem s ní a sleduji ji. A jak jsem ji pozoroval, tak mě napadlo, že jsem si někdy myslel, že pokud se nedostanu do vysílání na nějaké nové televizní stanici, nebo nevyháním démony, nebo nevidím otevřené uši, nebo nestuduji Slovo a nemodlím se, nestrhávám pevnosti a nedělám prostě něco, tak ze mě Bůh nemá radost. A víte, čemu věřím? Že Bůh si prostě užívá pozorovat, jak dělám cokoli. Prostě si užívá moji společnost. Bůh si prostě užívá, že je s námi! Miluje, když sedím na zápraží, dívám se na východ slunce a říkám: "Úžasné,

děkuji Ti Ježíši..." Když poslouchám ptáky a podobně... Bůh má ze mě radost!

Není mnoho z nás, kteří s Ním prostě jsou a poznají Ho. Ale po tomto Bůh touží, pro to nás stvořil, pro obecenství s Ním. To je záměr spasení. Spasení zde není, aby Bůh zabránil tomu, abyste šli do pekla, ale aby mohl přijít a mohli jste se poznat. Bůh touží potom znát vás. Není úžasné, že všemohoucí Bůh vás touží znát? Zamyslete se. Kdyby vám každý den volal prezident Spojených států, nebo někdo velmi důležitý, a ptal se: "Můžu se s tebou setkat? Rád bych s tebou zašel na jídlo. Mohli bychom spolu strávit nějaký čas?" - Hádám, že to byste si ve svém kalendáři dokázali najít místo, pravděpodobně byste si našli čas... A přitom zde je všemohoucí Bůh, který se s námi touží setkat, a my prožijeme dny, týdny, měsíce, aniž bychom s Ním trávili čas. A Bůh tyhle věci skrze mě neříká, aby vás napomínal nebo poučoval, není to odsuzující, Bůh tím jen říká: "Miluji tě! Toužím tě znát."

Modlím se, abyste tento týden namísto toho, že sem přijdete a budete chtít, abych s vámi sdílel své poznání, tak se modlím, abyste šli přímo k Bohu a poznali Ho sami. Abyste se s Ním setkali a Bůh otevřel vaše srdce, abyste došli k poznání Jeho. Amen? Tohle potřebujeme, potřebujeme Boha znát. Cítím, že moje snaha ukázat vám důležitost poznání Boha a opravdového vztahu s Ním není dostatečná, ale poznání Boha úplně změnilo můj život. Znovuzrodil jsem se, když mi bylo 8 let, věděl jsem o Bohu různé věci, mohl jsem citovat z Písma, žil jsem svatý život, byl jsem přímý jako hlaveň pušky a dvakrát tolik prázdný. A potom jsem 23. března v roce 1968 prožil setkání s Bohem a začal jsem Ho znát. Poznání Boha je progresivní/rostoucí. Pavel ve Filipským 3. kapitole říká: "Abych Ho mohl znát..." a přitom Bohu sloužil desítky let, napsal polovinu Bible a stejně Ho chtěl znát.

Takže neříkám, že jsem již v cíli, stále se učím, stále jsou věci, ve kterých potřebuji Boha více znát. Ale dostal jsem se na místo, že znám Boha intimním, blízkým a osobním způsobem od 23. března v roce 1968 - 10 let po svém znovuzrození. A můj život se dramaticky změnil. A vím, že tohle chybí mnoha lidem. Oni prostě Boha neznají. Ale Bůh chce, abyste Ho znali, chce se vám dát poznat. Bůh chce, abyste Ho poznali, On se neschovává, On k vám mluví jasně a zřetelně. Ale vy potřebujete mít ten postoj, že Ho hledáte celým svým srdcem, a potom Ho najdete. Potřebujete se dostat dál, než jen na místo, kdy řeknete: "Bože dávám ti 10 minut, než začne další televizní pořad, a pokud můžeš změnit můj život a dát se mi poznat, tak máš 10 minut, do toho..."

Budete se muset dostat na místo, kdy Boha hledáte a projdete zřejmě určitý čas frustracemi, než se na to opravdu začnete soustředit a podobně, ale stojí to za to úsilí. Bůh se vám chce dát poznat, Bůh vás chce znát, chce být váš nejlepší přítel. Křesťanství je jiné než všechny náboženství, my máme vztah, ne náboženství! A lidi, pokud nemluvíte osobně s Bohem a Bůh osobně nemluví zpátky k vám, pokud necítíte Jeho potěšení, pokud neprožíváte, že Boha těšíte, tak potom neznáte Boha. Někdo namítne: "Jak to můžeš tvrdit, ty mě neznáš, nevíš, jaký jsem [špatný]!" Ne to ty neznáš Boha, protože Bůh s tebou nezachází podle tvých výkonů, Bůh se na tebe dívá v Duchu. Bůh tě vidí jinak, než se vidíš ty sám! Potřebuješ poznat Boha a způsob, jakým Ho poznáš, je skrze Boží Slovo [Biblii].

Takže z mé strany tento celý týden bude o tom, že vám zkusím odhalit, jak můžete poznat Boha, a řeknu vám, že mám některé silné věci. Zítra večer budu sdílet něco, o čem si myslím, že ve vašem životě způsobí revoluci. Pokud můžete přijít, nenechte si to ujít.

Než půjdeme kamkoliv dál, tak první krok je, že musíte znát Boha jako svého Zachránce/Spasitele. Ze všeho nejdřív potřebujete uvidět, že se nejste schopní sami zachránit, že nestačí být jen dobrý a morální člověk, že to nespočívá v chození do "církve", ve čtení Bible, placení desátků a podobně... Musíte se rozhodnout, pokleknout před Ním a říct: "Ježíši, vydávám Ti celý svůj život a přijímám Tě jako svého Pána a Spasitele." Musíte přijmout spasení/záchranu jako dar, který je zadarmo. Pokud jste toto nikdy neudělali, tak nyní máte možnost...

Andrew Wommack - Poznání Boha - 2 - Znat Boží Život

Opravdu věřím, že toto vyučování o "Poznání Boha" vás bude držet, pomůže vám a způsobí velkou změnu. To, o čem dnes ráno budu mluvit, tak to je podle mého odhadu jedna z nejdůležitějších věcí, které jsem kdy sdílel, ale velmi málo lidí má na tuto věc stejný pohled.

Před mnoha lety jsem měl zaměstnance, který byl na drogách a alkoholu, vyšel z hrozného života, a když se znovuzrodil, tak šel pracovat pro naši službu z více důvodů, ale hlavně proto, že chtěl být vyučován. Začal poslouchat mé kazety, a když slyšel asi stovku vyučování, tak za mnou přišel a ptá se: "Víš co? Zajímala by mě podstata." A zeptal se: "Pokud bys měl pouze jednu šanci mluvit k lidem, co bys sdílel?" Já jsem o tom nikdy nepřemýšlel, ale když jsem se nad tím zamyslel, tak jsem se rozhodl, že bych mluvil, o čem budu mluvit dnes ráno. Věřím, že toto je základní věc a pokud tomuto lidé správně porozumí, tak to změní všechno. V našem evangelizačním a učenickém programu, který používáme po celém světě, je to hned první lekce, lekce o věčném životu. A slyšel jsem svědectví, jedno za druhým, jak toto mění zaměření a pohled lidí, jak je to nakopne a jak to změnilo lidské životy po celém světě.

Když jsem byl minulý rok v Ugandě, tak mě to opravdu požehnilo, protože jsem viděl, že moji studenti vzali tyto pravdy - nebyl jsem to přímo já, kdo by je tam kázal, ale oni je mluvili, nebylo v tom žádné "moje" pomazání, ale pouze pravda, kterou mi Bůh dal, a lidé přicházeli a svědčili o tom, jak se Bůh dotkl jejich života úplně stejným způsobem, jakým se Bůh skrze ty samé pravdy dotkl mého života před více než 30 lety. Nedokážu to popsat, ale pro mě bylo obrovskou odměnou vidět to, že to je prostě pravda, že to je Slovo, že to je to poselství, které mění lidské životy, že to není o nějakém člověku, ale o pravdě. A garantuji vám, že tyto pravdy promění váš život.

Pojďme do Jana, 3. kapitoly. Zde je pravděpodobně nejznámější a zároveň nejméně pochopený verš v Bibli. Lidé si myslí: "Tenhle verš znám..." Nezapomeňte, o čem zde celý týden mluvíme - o poznání Boha a jak je důležité Boha znát. A pokud s Ním máte osobní vztah, tak všechno ostatní vychází z tohoto vztahu. Spousta lidí chce přijmout všechno, co Bůh má, aniž by přijali Jeho, aniž by Ho osobně znali. A to je jako byste zapřahali vůz před koně [prostě převrácené]. *Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezhynul, ale měl věčný život.*

Prvně vám řeknu, co tento verš neříká. Není zde napsáno, že Bůh nás tak miloval, že zemřel za naše hříchy, abychom nezhynuli a nešli do pekla. Tohle tam neříká. Není tam napsáno, že smysl toho, že vám jsou odpuštěny hříchy je, abyste nezhynuli a tečka. Říká, že Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v Něho, nezhynul, ale {naopak} měl věčný život. A teď vám řeknu, co věčný život není. Většina lidí věří, že věčný život je prostě žít navždy. Ale to není pravda, protože každý žije navěky - jak spasený člověk, tak nespasený, neexistuje nic, jako že byste přestali existovat. Když člověk zemře a opustí toto tělo, tak náš duch a duše jde buď k Pánu - pokud jsme Ho v tomto životě učinili svým Pánem, nebo pokud jsme Ho ignorovali, nebo odmítli, tak taková duše jde do pekla a je navěky oddělena od Boha. Ale každý žije věčně. Neexistuje, že by někdo přestal existovat.

Vždycky mě udiví, když někdo spáchá sebevraždu a myslí si, že něčemu uteče. To se akorát pošle na jedno z těchto dvou míst, odkud není návratu a drtivá většina lidí, kteří se zabijí, nemají vztah s Bohem. Jako ta paní, která se před dvěma týdny zabila ve Washingtonu, aby se vyhnula vězení. A já jsem si pomyslel: "Člověče, vězení by bylo mnohem lepší, než peklo." Ale tohle odráží pohled světa - to, že lidé nerozumí, že je život po tomto životě a nikdo prostě nepřestane existovat. Sebevraždou ničemu neutečete a ve většině případů se podrobíte osudu, který je nekonečně horší, než cokoli, čemu zde na zemi čelíte. Nikdo nepřestane existovat, takže v tomto smyslu má věčný život úplně každý. Někteří lidé namítnou: "Ale ne, věčný život je žít navždy v nebi, ne žít navždy v pekle, tam se přece mluví o životu s Bohem!" - Podívejte se na poslední verš ve třetí kapitole. *Jan*

3:36 *Kdo věří v Syna, má věčný život*; - Zde není použit budoucí čas, není to otázka budoucnosti! Ale přitom to tak spousta lidí chápe.

Mnoho lidí věří v Pána a přijmou spasení, aby nezhynuli a místo toho šli do nebe. Ale o tomto Jan 3:16 vůbec nemluví, protože věčný život nezačíná, až zemřeme a půjdeme být s Pánem. Tam je napsané, že: "Kdo věří v Syna, má věčný život." - To se týká přítomnosti, takže ohledně tohoto potřebujeme změnit své smýšlení a ujasnit si, co je doopravdy věčný život. Jak definuje věčný život Písmo? Podívejte se do Jana 17. kapitoly. Zde Ježíš odešel s učedníky do Getsemanské zahrady, je to noc před Jeho ukřižováním, a modlí se zde. *Jan 17:1 Když to Ježíš pověděl, pozvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla ta hodina; oslav svého Syna, aby i tvůj Syn oslavil tebe, ²poněvadž jsi mu dal moc nad veškerým tělem, aby všem těm, které jsi mu dal, dal věčný život.* Ježíš je autorem/původcem věčného života a zde mluví o tom, že Bůh mu dal moc dát věčný život. A verš 3 *A toto je ten věčný život, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.* - Víte, tohle je pro některé lidi zklamáním. Pomyslí si: "Člověče, já jsem myslel, že věčný život mluví o "zoe" životu - o životě v nadpřirozenu, o tom vidět Boží nadpřirozenou moc a podobně..."

Ale Ježíš říká, že věčný život je poznání Boha Otce a Ježíše Krista, kterého poslal. A zde se opět nemluví o nějakém intelektuálním/rozumovém poznání, zde se mluví o blízkém, intimním a osobním poznání. Například Bible říká, že Adam poznal svoji ženu a ona počala a měla dítě. Mluví se o intimitě, o vzájemné interakci. Takže si to dosadíme do Jana 3:16: Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby kdo věří v Něho nezhynul, ale místo toho měl blízký, intimní/důvěrný a osobní vztah - aby poznal Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. Jinými slovy - cílem spasení není uniknout peklu! Cílem spasení není, aby vám byly odpuštěny hříchy! Primární cíl spasení není odpuštění hříchů. Cílem spasení je podle Jana 3:16 mít věčný život, což je intimita, vztah s Bohem, poznání Boha. O tom to celé je. Bůh vás zachránil, aby vás přivedl do důvěrného, blízkého a osobního vztahu s Ním.

A pokud to je pravda, jako že je, tak pokud jste pouze přijali odpuštění hříchů a nemáte blízký, důvěrný a osobní vztah s [Bohem Otcem a] Ježíšem, tak míjíte smysl spasení. A to je celkem radikální. A dovolte mi říct, že to je jeden z důvodů, proč Církev nemá takový dopad na svět, jako bychom měli mít a jaký měla Církev v prvním století, protože jsme změnili evangelium. Udělali jsme z evangelia "čiňte pokání, nebo...!", případně "obratte se nebo budete hořet [v pekle]", nebo "věřte v Ježíše, abyste nešli do pekla." Tohle v podstatě káže dnešní církev. A Bible v Římanům 10:17 říká, že víra je ze slyšení a slyšení skrze Slovo Boží. Takže pokud církev hlásá takové věci, tak není divu, že tomu potom lidé věří. V tomto národě máme spousta lidí, kteří byli vystaveni kázání, že nebe a peklo existuje a pokud přijmete Ježíše, tak nepůjdete do pekla. A spousta lidí se na základě toho modlíla a požádala Ježíše, aby se stal jejich spasitelem, a možná Ho znají jako spasitele, ale už Ho neznají důvěrně, blízce a osobně, takže nechodí v hojnosti, kterou pro ně Bůh má, a jsou špatnou reklamou na evangelium.

A já vím, že právě mluvím k lidem - že je pátek ráno a pokud jste zde, tak jste fanatici, nebo vás sem nějaký fanatik přivedl. Ale věděli jste, že pokud byste přišli do zaměstnání běžného křesťana, tak jejich spolupracovníci ani neví, že ten člověk je znovuzrozený? A pravděpodobně i zde sedí lidé, jejichž kolegové v práci netuší, že věříte v nadpřirozenou Boží moc? Oni možná umírají na rakovinu, můžou v životě procházet hroznými věcmi a neví, že ten člověk vedle věří, že Bůh uzdravuje. Pokud by to zjistili, tak by byli v šoku. A to není dobré.

Jedna z nejtrapnějších věcí, kterou jsem zažil, bylo, že se obrátil jeden spolužák ze základky, potom mě viděl v televizi, přišel a setkal se se mnou. Šli jsme i s jeho ženou na oběd, měli jsme skvělý čas, říkal mi, jak byl alkoholik a jak se znovu narodil, jak Bůh změnil jeho život, a potom se ptá: "A kdy ses znovuzrodil ty?" A já říkám: "Já jsem se znovuzrodil, když mi bylo 8 let." A on na to: "To mi chceš říct, že jsi byl křesťan, když jsme byli děti a nikdy jsi mi to neřekl?" - Pokud by mě

tehdy zavřeli za to, že jsem křesťan, nenašli by dostatek důkazů, aby mě mohli usvědčit... To není dobré. Byl v šoku, nemohl tomu uvěřit. Říká: "A později ses s námi ani vůbec nekamarádil?" - To proto, že jste vedli takové bezbožné životy, nechtěl jsem se ušpinit. A on říká: "No, ale proč jsi nepřišel a neřekl nám něco?" Já jsem vyrůstal v náboženství, které nebylo o tom přinést lidem, co Bůh udělal, ale o tom držet se pryč od takových lidí. A stal se ze mě náboženský farizeus.

Víte, je spousta lidí, kteří protože neznají Boha, tak Ho ani nečiní známým. Jste špatní svědkové. Lidé se na vás podívají a jste stejně nemocní, chudí, zahořklí, vystrašení a úplně stejně ustaraní, jako lidé, kteří ve svém životě nemají Boha. Na tom je něco špatně! A jeden z důvodů, proč to takto je, je, že se káže: "Přijďte k Bohu, aby vám odpustil hříchy, abyste nešli do pekla." Vůbec lidem nepředkládáme vztah s Bohem jako cíl spasení. A víra je ze slyšení a slyšení skrze Slovo, takže lidé potom nemají vztah s Bohem. Netuší, že spasení je o vztahu s Bohem. Řeknu to takto. Věděli jste, že i kdyby nebylo žádné nebe a peklo, že by Ježíš stejně přišel a zemřel za naše hříchy, aby odstranil tu překážku a my mohli vstoupit do blízkého, důvěrného a osobního vztahu s Ním? I kdyby spasení bylo jen o tom, abychom zde na zemi chodili 50, 60, 70 let s Bohem, tak by Ježíš stejně zemřel a odpustil nám naše hříchy proto, abychom s Ním mohli mít vztah. Spasení nezačíná, až zemřete a půjdete do nebe. Spasení má začít v momentě, kdy Ježíše učiníte svým Pánem, máte vstoupit do vztahu s Ním a Ježíš se má stát vaším nejlepším přítelem. A to do míry, že Ho opravdu znáte a je to ve vašem životě něco, čemu se nic jiného nevyrovná.

Já jsem vděčný Bohu za věčnost, a čím jsem starší, tím víc o ní přemýšlím. Moje maminka má právě 95 let a říkala mně, že pokud se s ní něco stane, ať se za ni nemodlím a nekřísím ji z mrtvých. Řekla mi: "Nech mě zemřít, přežila jsem všechny své přátele a jsem připravená jít." A tím myslí odejít a být s Bohem. Ale i když přemýšlím více o nebi a nebe je skvělé, díky Bohu za nebe, ale víte co? Není to tak, že bych se držel z posledních sil a modlil se, aby mi to Bůh pomohl vydržet, než se dostanu do nebe, protože já žiji vítězný, radostný a požehnaný život právě teď. Amen? Já nejsem zničený a mojí touhou není jít do nebe. Jako jsem z nebe nadšený, ale víc vzrušující je vidět změněné lidské životy. Jen zde jsme viděli za posledních 24h 100 změněných životů. Vysíláme v televizi a v rádiu, mění se lidské životy, dějí se dobré věci a já jsem nadšený z toho, co Bůh dělá. A víte co? Já jsem nadšený z poznání Boha a ze vztahu s Ním. Minulou noc sem téměř nespal, protože jsem si tolik užíval Pána. Měl jsem s Ním skvělý čas.

A pro tohle nás Bůh stvořil, pro vztah s Ním. A pokud hlásáte: "Čiňte pokání ze svých hříchů, jinak půjdete do pekla!", tak to působí spoustu problémů. Jeden z nich je, že lidé, aniž by se to přímo říkalo, získají dojem, že pro věčnost potřebujete Boha, abyste nešli do pekla. Ale oni potom nevidí smysl a důležitost Boha pro každodenní život. Pokud si na ulici promluvíte s průměrným člověkem, tak vám garantuji - statistika říká, že [v USA] přes 95% veřejnosti věří, že Bůh existuje, ateistů je jen velmi malé procento. Takže 95% lidí věří, že Bůh existuje, a pokud se na ulici zeptáte průměrného člověka, tak ví, že existuje nebe a peklo, ale velmi málo lidí se tím zabývalo tak, že by se vydali Bohu, aby jim odpustil. Víte proč? Protože nepřemýšlejí moc dopředu. Právě teď žijí v pekle. Spousta lidí prochází krizí v manželství, mají finanční problémy, fyzické problémy, emocionální problémy, všechno možné a oni se snaží přežít dnešek, a nejsou schopní uvažovat, co bude za 20, 30, 50 let. Měli by se nad tím zamyslet, ale většinu lidí ani nenapadne takto přemýšlet. Lidé nevnímají, že by náboženství mělo nějaký vztah k tomuto současnému životu zde na zemi, protože to je přece jen o tom, kam půjdeme po smrti, protože takto to církev předkládá/prezentuje. "Uvěřte v Ježíše, abyste po smrti nešli do pekla..."

Pokud bychom žili živý vztah [s Bohem], kdy bychom lidem našim životem ukazovali, že Bůh je živý, že ke mně mluví, že jedná v mém životě, že mě uzdravil, že se o mě Bůh stará i finančně, že nejsem v depresi a zklamaný, protože Bůh mi dává radost a pokoj. Pokud bychom takto žili a bylo to poselstvím církve - že to je o vztahu [s Ním], tak ti lidé, kteří věří v existenci Boha, by k Němu utíkali, aby našli tento vztah.

Když mi bylo 18 let, tak jsem byl v Římě. Bylo to hned po tom, co se Bůh dotkl mého života, a já jsem byl z Boha tak nadšený, že když jsme tam přijeli, tak jsem strávil hodiny chozením po Koloseu, Cirku a všech místech, kde byli vražděni křesťané. Byl jsem na prohlídce katakomb a byl jsem v údivu... Křesťané museli tehdy pochovávat své mrtvé v katakombách, protože Římané ničili všechny křesťanské hroby. Takže křesťané pohřbívali mrtvé v katakombách a to takovým způsobem, že po stranách průchodu vyhrabali díru, strčili tam tělo a dopředu dali "desku" s informacemi. Spousta těch desek je přeložených do různých jazyků a já jsem strávil hodiny chozením po katakombách a četl jsem si ty tabulky, které byli na hrobech křesťanů. A bylo to úžasné. Obzvláště si pamatuji jednu - jeden muž tam napsal: "Zde leží moje žena a 6 měsíční dcera, které daly svůj život pro Boží slávu v Cirku Maximu." A pak tam bylo datum. Byli předhozeni lvům a tento muž se tím chlubil, jaká to byla čest. A když jste četli ty náhrobky, tak většina z nich zemřela tragickou smrtí. Byli zabiti, spáleni na kůlech... Římané naostřili kůl, narazili na něj člověka a potom ho nechali hořet jako pochodeň. Házeli je lvům, hrozné mučení, a přitom jsou historické záznamy, že se křesťané předháněli, kdo půjde a bude zapálen nebo hozen lvům. Protože věděli, že oslaví Boha.

Pavel říká ve Filipským 3. kapitole, včera jsme ten verš četli - že chtěl poznat účast na jeho utrpeních. Víte, když trpíte pro Pána, tak Bůh vám dává nadpřirozenou milost, takže svým způsobem je dobré trpět pro Něj, protože Jeho utěšení je tak velké, že to jako by za to utrpení stojí. A první křesťané tohle prožívali. Jsou záznamy, že se doslova prali o to, kdo půjde, protože Boží požehnání na ty lidi padlo takovým způsobem. Jsou záznamy, že Nero si dával prsty do uší a nechápal, proč ti křesťané zpívají, jak umírali. Nera to rozčilovalo. Jsou také záznamy, že někteří Římané skočili do arény, přestože věděli, že budou spáleni nebo předhozeni lvům, protože viděli takovou radost, že jim bylo jasné, že se Bůh dotýkal životů těch lidí. Viděli tolik radosti a pokoje v jejich životech, že se tam vrhli a byli ochotní podstoupit smrt, aby dostali, co měli tito křesťané.

Víte, o čem to vypovídá? Že první křesťané měli opravdový vztah. Je hodně způsobů, jak to vyjádřit. Podívejte se do 1. epištoly Jana 1. kapitoly, jak Jan začíná tuto knihu. *1 Janův 1:1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme svýma očima viděli, co jsme spatřili a čeho se naše ruce dotýkaly: o Slovu života.* - Jan zde nemluví o tom, že by měl nějakou doktrínu, učení, přesvědčení. Neříká, že má pravidla, dogma, vyznání, krédo, nebo "dělejte tohle". Jan začíná: "My jsme se dotkli Boha, prožili jsme Ho, viděli jsme Ho." Mluvil o osobě Boha, o realitě Boha, ne o nějakém pravidlu nebo nařízení. Verš *2 Ten život byl zjeven a my jsme viděli a svědčíme a oznamujeme vám ten věčný život, {nezapomeňte, že podle Písma věčný život neznamena jen žít věčně, ale intimně znát Boha a Ježíše} který byl u Otce a byl nám zjeven.* *3 Co jsme viděli a slyšeli, to vám oznamujeme, {a zde vidíte důvod, proč:} abyste i vy měli společenství s námi; a naše společenství je s Otcem i s Jeho Synem Ježíšem Kristem.* - Jan napsal tuto knihu, aby lidi přivedl ke vztahu. Jan tam nenapsal, že to píše, abyste se vyhnuli peklu, abyste nešli do pekla, nebo abyste navždy unikli zkáze pekla.

Důvod, proč Jan psal tuto knihu byl, aby lidi přivedl k obecenství s Bohem, aby je přivedl do vztahu. Mluví o svém osobním vztahu [s Ním]. Ale bratři a sestry, tohle není cíl většiny křesťanů. Většina "křesťanů" přichází k Bohu, protože slyšeli, že za své hříchy půjdou do pekla, takže činí pokání, aby do pekla nešli. A i když to je určitým způsobem pravda, a pokud by spasení bylo jenom o tom, tak by to bylo pořád lepší, než abychom dostali, co si zasloužíme, takže pokud by spasení nebylo víc, tak bych to tak kázal, ale spasení je mnohem víc! Vyhnout se peklu je ve skutečnosti nevýznamné. Sice to zní hrozně, ale v porovnání s tím "znát Boha", je vyhnout se peklu nevýznamné. Cílem spasení je mít vztah s Ním a znát Ho, ne se vyhnout peklu. Pokud jste se jen modlili a pozvali Ježíše do svého života a nyní šlapete vodu a snažíte se udržet dostatečnou míru náboženské aktivity, abyste po smrti nešli do pekla, tak jste úplně minuli celý smysl/záměr spasení. A v této situaci je většina lidí. Říkám vám, že cílem spasení je znát Ježíše a pokud jste učinili Ježíše svým Pánem, pokud jsou vaše hříchy odpuštěny a pokud jste na cestě do nebe, tak pokud nemáte

živý a opravdový vztah s Bohem, tak míváte spasení. Můžete mít své hříchy odpuštěné, můžete být na cestě do nebe, ale míváte smysl a cíl spasení.

Bůh nás miluje a touží po vztahu. On nás prostě jen nezachránil před peklem. Není to tak, že by se Bůh cítil nějak zodpovědný a protože je stvořitel, tak by cítil nějakou povinnost udělat něco s tím bincem, který jsme zde natropili, takže by nám odpustil, abychom nešli do pekla... Tohle není správné porozumění Bohu. Bůh nás vášnivě miluje, a i když se od Něj Adam s Evou odvrátili, tak je stejně hledá a ptá se: "Adame, kde jsi?" Hledal je, a když byli nazí, styděli se a byli zahanbeni, tak jim udělal oblečení. Bůh s nimi stejně chodil a mluvil s nimi. A celá historie lidstva je o tom, že Bůh se snaží mít opět vztah se svými lidmi.

Za doby Mojžíše, ještě než mu Bůh dal 10 přikázání, tak shromáždil všechny židy u hory Sinaj a nechal je, aby se oddělili a posvětili, a přišel na tu horu. Byl tam oheň, zvuk trumpet a slyšitelný Boží hlas. - Bůh opět mluvil ke svým lidem. Celý izraelský národ slyšel Boží hlas. Bůh se s námi snažil chodit, mluvit a mít obecenství. Ale lidé přišli za Mojžíšem a říkali, ať k nim už nemluví, že Bůh je tak svatý a oni nesvatí, že by je zahubil, ať se Mojžíš setkává s Bohem sám a jenom jim řekne, co Bůh říkal... Ale tohle nebyl Boží plán. Bůh toužil mluvit, chtěl přivést celý národ zpět ke vztahu, jaký měl s Adamem a Evou, aby mohl opět chodit a mluvit s lidmi. Ale my jsme řekli: "Ne, nemůžeme Tě vystát." A přinutili jsme Boha, aby mluvil a jednal jen skrze určité lidi. A když nyní přišel Ježíš a zabydlel se v nás, tak Bůh touží po blízkém, důvěrném a osobním vztahu s námi. Bůh s tebou chce chodit a mluvit každý den, chce s tebou mít obecenství. A pokud bychom do tohoto vztahu šli, tak by to úplně proměnilo náš život. Řekněte mi, jak byste mohli být osamělí, když by s vámi každý den mluvil všemohoucí Bůh? To je nepochopitelné. Nejsem schopen pochopit, jak někdo může říct, že je osamělý.

Jak můžete být osamělí, když je s vámi všemohoucí Bůh, je zde společenství s Duchem Svatým, kdykoliv chcete se můžete začít modlit v jazycích a budovat se v nejsvětější víře... Neporozumím tomu, jak mohou být lidé v depresi. Já jsem nebyl v depresi už 40 let a to se mi stala spousta depresivních věcí. Někteří z vás si myslí: "No, tak tomu tedy nevěřím!" - Nevěříte? Tak vám to nebude fungovat, amen? Ale od chvíle, kdy jsem si uvědomil, že mě Bůh miluje a že je se mnou, tak se mi stala spousta depresivních věcí, věci šly proti mně, stejně jako se to děje ostatním lidem, ale já se vracím a myslím na to, jak mě Bůh miluje, a můj osobní vztah s Bohem mě chrání od toho být osamělý a podobně. Pokud máte tento vztah, tak je vyloučené, abyste měli depresi. Pokud máte depresi, tak ji máte, protože nemyslíte na to, co pro vás Bůh udělal a nejste ve společenství s Ním, díváte se na své problémy a předpokládáte nejhorší možný scénář, a namísto, abyste byli ve víře, tak jste ve strachu. Musíte udělat všechny ty věci, než můžete být v depresi.

Někdo řekne: "Ha, tak to není! Protože jsem byl v depresi a neudělal jsem nic z toho, co jsi jmenoval." Ale ano, musel ses zaměřit na ty negativní věci. Mně se staly depresivní věci, a i právě teď se v mém životě dějí. Pokud bych vám některé ze svých "problémů" řekl, tak by mě hodně z vás litovalo. Spousta z vás by si uvědomila, že ve srovnání s tím, čím já procházím, máte vlastně skvělý den. Děje se spousta špatných věcí. Dnes je zde žena, jejíž bratr bojuje o život, a ona je zde a uctívá Pána, ne proto, že by nemohla dělat něco jiného, ale ona si vybrala uctívat Pána a soustředit se na Boha.

Můžete si myslet: "Ale já si nemůžu pomoci..." - To není pravda! Vy rozhodujete, o čem přemýšlíte! A já prostě nerozumím lidem, kteří jsou v depresi, poražení, osamělí, zahořklí a podobně - to všechno je proto, že nechodíte ve vztahu s Bohem. Kdybyste Ho jen začali poznávat a dovolili Bohu, aby vás budoval, tak by vás Bůh povzbuzoval. Takže co na tom, zda nějaký spolupracovník udělal něco, aby vás poškodil a pomluvil? Neustále za mnou chodí lidi a říkají: "Ale ty nevíš, co o mně ten člověk řekl!" - Lidi, pokud by vás kritika měla zabít, tak jsem dávno mrtvý. :D Podívejte - unesli mě, vyhrožovali mi smrtí, lidé mi udělali špatné věci a není to tak dávno. Víte, v mém životě se děje hodně věcí, ale nijak to nesouvisí s tím, co si o mně Bůh myslí, a já s tím prostě jdu k Pánu.

Minulý týden jsem mluvil s někým, kdo byl tak zahořklý - někdo v církvi s ním špatně jednal a on už asi 20 let nebyl v církvi. A já jsem se ho zeptal: "Měl někdo z těch lidí, kteří tě kritizovali, pastoři a podobně, měl někdo z nich stopy po hřebech na rukách? Měl někdo z nich stopy po hřebech na nohou? Měl někdo z nich proboděný bok?" - Odpověděl: "Ne, to ne." - Tak jsem mu řekl: "Tak proč jsi naštvaný na Boha za to, co ti udělal někdo jiný?" - "No ale oni mi udělali tohle..." - Víš, pokud bys jen měl osobní vztah s Bohem... Problém totiž je, že jsi závislý na druhých lidech. A většina z nás opravdu nemá dostatečně silný vztah s Bohem, abychom k Němu byli schopní přistupovat a získávat od Něj, a namísto toho jsme závislí na lidech. A jediní lidé, kteří vás mohou zklamat, jsou ti, o které se opíráte. Pokud se nebudete opírat o nikoho jiného, než o Boha, tak vás nemůže nikdy nikdo zklamat. Potřebujete mít osobní vztah s Ježíšem a garantuji vám, že to vyřeší spoustu problémů. Tím se zbavíte hořkosti, zranění, žalu, strachu, všechny tyhle věci by zmizely. Osobní vztah s Ním, by je vyřešil. A k tomu nás Bůh pozval, tohle je cíl a smysl spasení. A bratři a sestry - pokud se spokojíme s něčím méně, tak potom míjíme celý smysl spasení. To se potom snažíme získat výhody spasení, aniž bychom poznali Boha blízkým a osobním způsobem. A to je špatné.

Jak byste se cítili, kdyby za vámi přišly vaše děti a něco chtěly - třeba peníze, klíče od auta, tohle a tamto, a chtěly by vás jen využívat, vysávat a nechtěly by s vámi mít vztah? Kdyby s vámi děti nechtěly trávit čas, nechtěly by jít u společného stolu, chtěly by být pořád někde venku se svými přáteli a vás by viděly jen jako někoho, kdo zaopatrí jejich potřeby? Víte, takové jednání rodiče nepotěší. A vy dětem chcete dávat věci a neříkám, že Bůh nás nechce požehnat, ale Bůh po nás touží víc, než jen dát nám všechno, co od Něj můžeme dostat. Nechce, abychom Mu jen sloužili, On chce nás! A pokud nás bude mít, tak to Mu poslouží a všechno poplyne z toho, že nás má. Víte, v církvích se učí, že musíte pro Boha něco dělat, že před Ním jednoho dne budete stát a budete souzeni, to si chcete udělat ostudu? V církvi, ve které jsem vyrůstal, se zpívala píseň, která mluvila o tom, jestli jsem pro Boha něco udělal anebo jestli před Ním budu stát s prázdnýma rukama. A lidé potom chodili dopředu a vyznávali a potom se vrhli do dělání různých věcí. A víte proč? Ne protože by milovali Boha, ani že by milovali lidi, ale protože milovali sami sebe a představili si sebe, jak jsou potom [na soudu] ztrapněni, takže se zvedli a šli něco dělat, aby před Boha nemuseli s prázdnou. Ale to je všechno sobecky motivované.

Víte, pokud by se lidi někdy dostali do vztahu s Bohem, pokud by začali mít opravdový vztah s Bohem, tak byste nikdy nemuseli lidi nutit, aby svědčili o tom, jak je Bůh dobrý. Pokud byste prožívali Boží dobrotu, tak byste nedokázali mlčet. Je to podobně, jako s malým dítětem o vánocích. Také mu nemusíte říkat: "Běž a řekni všem svým kamarádům, kolik tahle hračka stála a jak je tvůj táta skvělý. A taky jim ukaž, že máš lepší kolo, než mají oni... :D" Tohle dětem vůbec nemusíte říkat. Naopak jim musíte říct přesný opak: "Víš, nemusíš ostatní ponižovat, že mají něco horšího..." Děti právě naopak potřebujete spíš usadit. Podobně by to mělo být v Těle Kristově. Pokud by lidé měli vztah s Bohem a užívali si Boha, tak bychom je museli učit, aby nechodili ven a lidé se pak necítili špatně a odsouzení. Museli bychom lidi krotit, ale namísto toho se je snažíme protlačit dveřmi, vykopnout je ze dveří, aby vůbec něco udělali, protože netuší, jak je Bůh dobrý. Jako by to všechno dobré bylo až někdy v budoucnosti. - Zpíváme: "Až se všichni setkáme v nebi, jak to bude skvělé. Sladká budoucnost, ale zde to je teď hrozné..." A v "křesťanském" rádiu nám hrají písničky, o tom, jak je to teď hrozné, jak trpíme, a "Ó Bože přijď... Pomoz mi..." a podobně.

Často vypnu křesťanské vysílání a přeladím na nekřesťanské, protože pak snadněji rozpoznáte nevíru, než kdybyste poslouchali to rádoby "křesťanské" vysílání, kde si lidé stěžují, naříkají a mluví o tom, jak je všechno špatné. Řeknu vám, že křesťanství má jedny z nejhlupejších písní, je to hrozné. Naříkání a stěžování si, jak jsou věci špatné - takto mluví lidé, kteří neznají Boha. Pro mě je můj nejhorší den v mém křesťanském životě mnohem lepší, než ten nejlepší den jako nevěřící. Amen? Zbytečně zesilujeme a zvětšujeme špatné věci.

Bůh chce mít s námi vztah. Moje žena Jamie je skvělá. Ona udržuje náš dům čistý, má ráda

pořádek, koření má seřazené podle abecedy... Pokud potřebuji najít nějaké koření, stačí jít podle písmen. Pokud něco nenajdu, tak se zamyslím, kde je logické místo, kde by to mohlo být, a vždycky to tam je. Jamie je velmi organizovaná. Má na vstupních dveřích ceduli "Očistěte si boty, vyzujte se..." A já si cením, že udržuje dům v pořádku a vůbec všeho, je to něco přidaného, je to požehnání/bonus, ale já jsem si ji nevzal, protože je dobrá hospodyně, nebo pro to, že je dobrá kuchařka, nebo protože mi pere prádlo. Když jsme se měli brát, tak jsem jí řekl: "Chci, abys se mnou sdílela celý můj život." A vzal jsem si ji, protože jsem ji miloval a měl jsem ji rád. A je skvělé, že dělá všechny ty věci, ale proto jsem si ji nebral. A pokud by se stalo, že by se více zajímala o pořádek v domě, o praní a vaření, než o mě, tak se prokletím stanou všechny ty věci, které dělala, a doteď by byly požehnáním. Pokud by na mě začala rvát, když bych přišel domů v botách a nesundal si je: "Jak si dovoluješ mi špinit koberec!" - Pokud by ten koberec milovala víc, než mě, pak bych na něj žárlil.

A Bible říká úplně stejnou věc. Bůh ve Starém zákoně nařídil oběti, ale říká jim, že jejich oběti nechce, že mu smrdí, a víte proč? Protože dělali všechno rituálně do posledního detailu a odsuzovali druhé lidi, že to nedělají správně. Počítali kroky, které v sobotu mohli udělat a podobně. Zachovávali rituály, ale neznali Boha. Bůh tam říká: "Vaše srdce je ode Mě daleko." Bůh chce vás, On nechce jen vaše peníze, nebo vaši službu. Bůh chce vás. A nevím jak vás, ale mě tohle těší. Uvědomit si, že všemohoucí Bůh mě chce, že všemohoucí Bůh mě miluje. - Tohle změnilo 23.3.1968 můj život. Přišel jsem k poznání, že Bůh tak miloval mě! Ne někoho jiného, nebo něco, co jsem pro Něj mohl udělat. Pokud bych mohl něco udělat, pak by to miloval a přijal by mě na základě mého výkonu, ale Bůh mě miloval bez ohledu na mé výkony. Bůh mě miloval a měl mou fotku ve své peněžence. Uviděl jsem, že Bůh mě opravdu miluje a to změnilo můj život. Začal jsem s Ním mít intimní vztah a najednou jsem Mu nechtěně sloužil víc, než kdykoliv předtím záměrně. Pokud musíte někomu říkat: "Chod' do církve, plať desátky, svědč lidem, čti si Bibli, dělej tohle, tamto...", tak vám garantuji, že ti lidé neznají Boha.

Pokud někdy prožijete Boží Lásku, tak se jí nebudete moci dostatečně nabažít. Nic jiného se s ní nedá srovnávat a nic se jí nevyrovná. Fotbal není nic v porovnání s Ježíšem. Sporty jsou nic v porovnání s Ježíšem. Úplně všechny věci, kterými zaplácáváme své životy, jsou ve srovnání s Ježíšem nic. Pokud s Ním začnete mít vztah, tak všechny věci ve vašem životě zapadnou na správné místo. Úplně všechny. Zjistíte, že vás už nebudou různé věci táhnout. Ty materiální a nevýznamné věci, které nás teď táhnou, protože náš život je tolik všední... Jsme zaměřeni na to, kdo přežije další víkend v soutěži "Super stár"... Koho to zajímá? Jaký to má pro náš život význam? - "Jak se něco takového opovažuješ říct?" - Víte, pokud byste trávili svůj čas s Bohem, tak by na žádných modlách/hvězdách nezáleželo. Amen? A mě víc bere název té soutěže, než to, co se tam děje. [Ve Spojených státech se tato televizní show jmenuje doslova "Americká modla".] Víte, vy se pouze potřebujete dostat na místo obecenství s Bohem a to dá všechny věci do správné perspektivy. Není na tom nic těžkého a jde to.

V Písmu se na mnoha místech mluví o dobrořečení Bohu, o vyvyšování Jeho jména a podobně. Staly se z toho náboženské klišé, kdy přijdeme do církve a řekneme: "Bohu chvála, Bohu chvála..." Ale o tom se tam nemluví. Říkat nějaká slova neznamena, že dobrořečíte Bohu. Tam se jedná o to, že Bůh je skutečná osoba, která má pocity a může být požehnaný. Boha požehná a je vámi nadšený, když Ho milujete, když s Ním sloužíte, to všechno Boha žehná. To, že zvednete ruce a řeknete: "Chvála Bohu..", tak to nutně neznamena, že Mu dobrořečíte. Ale když Ho začnete milovat a mít s Ním vztah, tak to Boha žehná. Bohu lze konat službu - ve Skutcích 13:2 se mluví o lidech, že sloužili Pánovi a postili se. Lidé si říkají: "A co Bůh nemá, jak bych Mu mohl sloužit?" Stačí ze srdce říct: "Miluji tě" a to je služba Bohu. Bůh je tím požehnaný. Láska má potřebu lásku vyjádřit. Bůh nás miluje, a když my mu ze srdce řekneme: "Také Tě miluji, děkuji Ti..." - víte, že to Boha žehná? My Bohu můžeme něco dát.

Jednou jsem vzal své dva syny na výlet na koních, tehdy jim bylo tři a pět roků. Dováděli jsme, hráli si v potoce, zašpinili se a celý den jezdili na koních... Jedli jsme hrozné jídlo a dělali jsme všechno možné, k čemu by se Jamie pěkně vyjádřila, pokud by tam byla. Prostě jsme prožili skvělý den a měli skvělý čas. A když jsme je pak večer umyli, tak po večerním sdílení a modlitbě, když jsem vycházel z Petrova pokojíčku, tak říká: "Tati, ty jsi dobrý táta!" A víte, co to ve mně udělalo? Mě to požehnal. On neřekl: "Chvála tobě tati..." On jen řekl: "Tati, ty jsi dobrý táta!" A to byl jeho způsob, jak říct: "Děkuji." A víte, co jsem chtěl v tu chvíli udělat? Vytáhnout ho z postele a celé to všechno zopakovat. A od té doby Bohu vyjadřuji: "Bože, ty jsi dobrý Bůh! Otče, děkuji Ti za skvělý den, za zdraví, že mi žehnáš... Děkuji Ti za dobré věci, které děláš v mém životě." A věřím, že to Boha pokaždé žehná. Víte, tohle je vztah s Bohem.

Co byste si pomysleli o člověku, pro kterého něco uděláte, a on odejde a ani nepoděkuje? Tak v této pozici je spousta z nás. A je to charakteristika poslední doby - že lidé budou nevděční a nesvatí. A garantuji vám, že přímo zde jsou lidé, kteří si myslí: "Ale já potřebuji být uzdraven! Já potřebuji peníze a potřebuji tohle..." Ale podívejte se, kolik toho již pro vás Bůh udělal. Pokud byste byli jen vděční za to, co jste již dostali. Pokud vás bolí noha, tak si uvědomte, že jsou zde lidé, kterým noha chybí a rádi by měli i nohu, která by bolela. Lidi, pokud bychom jen začali být vděční a poznali Boha, tak by zmizel strach, a strach je jedna z největších překážek, abyste sami mohli přijmout uzdravení. Zmizelo by strachování se a obavy. Pokud byste byli ve vztahu s Bohem, tak by to vyřešilo tolik problémů. Fungovalo by vám uzdravení, prosperita, byli byste optimističtější. Celé je to o tom, že lidé prostě neznají Boha a nemají s Ním vztah.

Kázal jsem na toto téma před 25 lety a slyšela to jedna žena, která byla ve vězení za dvojnásobnou vraždu. Znovuzrodila se ve vězení, ale byla zavřená na samotce, takže nemohla ani nikomu svědčit. Takže zde je, znovuzrozená, naplněná Duchem, a celý její předchozí život byl hrozný. Zostudila svoji rodinu, její manžel a děti se jí zřekli, protože někoho zabila, zranila rodiny lidí, které zabila, promrhala celý svůj život, a nyní žila na úkor poplatníků daní a nemohla dělat vůbec nic. Nemohla svědčit spoluvězňům, protože byla na samotce, a doslova prosila Boha, aby ji zabil, aby si ji vzal k sobě, že chce zemřít a dostat se odtud. Když mě slyšela mluvit o tom, že Bůh je Lásky a jak Bůh touží po obecenství s námi, abychom byli s Ním, a že Ho můžeme požehnat, třeba když Mu jen řekneme: "Děkuji Ti...", tak mi napsala dopis, na který nikdy nezapomenu. Když jsem ho četl, tak jsem měl slzy v očích. Psala, že v té době ještě roky nemohla žádat o podmíněčné propuštění, ale že na tom už nezáleží, protože nyní našla smysl svého života. Psala, že si uvědomila, že může Boha žehnat, že je jedno, zda ji drží na samotce, ale Boha těší, Bůh přebývá ve chválách svého lidu, a tato žena prostě chválila Pána. Psala, že je svobodnější než kdykoliv byla. A já jsem si pomyslel, že ona je v podstatě ve svém životě svobodnější, než většina z nás, kteří ani nejsme ve vězení. Protože ona je v obecenství s Bohem. A ta žena zavřená na samotce píše: "Poprvé ve svém životě jsem svobodná!" a prožívala svobodu. A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.

Bratři a sestry, Bůh nás miluje! Bůh si vás cení a touží po vás, touží s vámi trávit čas, a nemusíte pro Něj něco dělat. Církev říkala, že můžeme Boha požehnat jediným způsobem - že půjdeme a budeme pro Boha něco dělat. Já jsem vyrůstal v církvi, kde se citovala hláška: "Marie měla malé jehňátko, vyrostla by z něj ovce, ale přidalo se k baptistické církvi a zemřelo z nedostatku spánku." Tam jste prostě museli něco dělat, museli jste neustále pracovat. Neustále jsem chodil do církve, stále jsem svědčil, vždycky jsem něco dělal. Stal jsem se děláním, namísto lidskou bytostí/bytím. Víte, Bůh chce vás, a pokud byste se na prvním místě vydali Jemu a začali s Ním trávit čas, třeba začít: "Otče, pro mě je těžké uvěřit, že Tě můžu potěšit, ale podle tvého Slova tě těším. Děkuji Ti za krásný den, děkuji Ti, že můžu žít ve svobodném národě. Děkuji Ti, že věci jsou tak dobré, jak jsou."

Když se podíváme na politický systém, tak někteří lidé se o něm vyjadřují tak negativně a jsou

tím tolik zaměstnaní, ale zamyslete se nad [apoštolem] Pavlem. Pavel žil v situaci, která byla miliónkrát horší. Představte si, že byste byli třeba v Libanonu nebo Bejrútu, kde se zrovna válčí. Věci by mohly být mnohem horší. Měli byste Boha chválit, že je tak dobře jak je. Amen?

"Díky Ježíši, že máme tyhle špatné kandidáty, že to není ještě horší." :D Víte, pokud začnete Bohu děkovat a dobrořečit Mu, tak se začne budovat váš vztah s Ním a budete mít radost, a potom z vás začne odpadat všechna možná zátěž. Potom zjistíte, že se už nestrachujete o věci, o které jste se dříve strachovali, a budete se radovat. "Radostné srdce prospívá jako lék" - pak byste se ani nemuseli potýkat s polovinou věcí, se kterými bojujete, stačilo by chodit v Boží radosti. Lidi, změnilo by se úplně všechno.

My jsme se stali tolik humanističtí a úplně nám unikly duchovní souvislosti věcí. Hledáme odpovědi v jídle, v životním způsobu, a musíme dělat tohle, nesmíme tamto... Najdeme někoho, kdo se dožil dlouhého věku, a potom zkoumáme, jak se stravovali... Udivuje mě - třeba Japonci jsou známí, pro svou dlouhověkost, a lidé vidí, že jí rýži a ryby, ale už nikoho nenapadne, že Bible říká, že pokud budete ctít svého otce a svoji matku, tak zde budete žít dlouho? A Japonci jsou na tom tak, že své předky přímo uctívají. Ctí otce, matku, váží si starců, ale na tohle se lidé nedívají. Písmo říká, že "Radostné srdce prospívá jako lék", ale lidé se nezabývají tím, zda ten člověk byl šťastný. Dívají se jen na jejich stravu, cvičení... Podle mého názoru strava a cvičení ovlivňuje vaše zdraví maximálně z 20%. Být radostný, mít dobré postoje, být v Boží přítomnosti, ctít svého otce a matku, hledat Boha a milovat Ho, a podobné věci, tohle je mnohem důležitější, než co jíte. Mojí mámě je 95 let a celý život jedla nekvalitní potraviny. Byla jako novorozeně odložená a adoptovali si ji jedni lidé. Ve škole se jí posmívali, že je sirotek, že je adoptovaná. Dneska by z posměchu byla spousta lidí zraněná. Ona jim odpovídala: "Mě si moji rodiče vybrali, vaši rodiče se museli smířit s tím, co dostali. :D" Říkala jim: "Mě moji rodiče milují."

Když se můj otec a moje máma brali, tak v tom městě byly ženy, které byly mojí mámě velmi podobné, a můj táta chtěl zjišťovat, zda nejsou příbuzní a podobně, chtěl hledat její rodinu, ale ona mu řekla: "Proč bych měla hledat svoje biologické rodiče? Oni mě nechtěli a já už mám rodinu. Moje rodina mě přijala, tak proč bych hledala něco jiného?" Ona se nijak nepodceňovala, ale chválila Boha a ctíla svoje rodiče. A nyní [v roce 2008] je jí 95 let. Řeknu vám, že jsme tolik tělesní, že na všechno hledáme fyzikální a chemické procesy a přitom duchovní věci jsou mnohem důležitější. Pokud bychom prostě měli obecnství s Bohem, milovali Boha a neustále s Ním chodili, tak vám říkám, že by se váš život úplně proměnil. Začali byste být mnohem produktivnější, úspěšnější v podnikání, v práci... Pokud byste byli radostní, tak lidé milují, pokud přijde někdo s pozitivní náladou, přinese pozitivní atmosféru a změní věci. A na druhé straně lidé nesnáší, když přijdete, jste negativní a ze všech vysáváte život. Pokud byste chodili v Pánově radosti, a pokud by On byl vaší silou, tak vám garantuji, že by vám bylo lépe fyzicky, finančně, ve vztazích, a nemodlili byste se za většinu věcí, za které se modlíte. Pokud byste jen znali Boha a nechali ve svém životě pracovat smysl spasení.

Váš cíl by neměl být, abyste byli uzdraveni, vaším cílem by neměla být prosperita, vaším cílem by mělo být "znát Boha". A z toho vychází všechno co Bůh je a co má. Ale my si myslíme, že je mnohem snazší přijít na nějaké setkání, aby na nás někdo vložil ruce a uzdravil nás, abychom se mohli vrátit a koukat na svůj oblíbený zábavný pořad v televizi. A takový život je mnohem horší a těžší. Řeknu vám, že nemám spoustu bojů, které mají někteří z vás, protože hledám Boha, přebývám v Jeho přítomnosti a chodím s Ním. Nemám mnohé starosti a problémy, které máte vy. Pokud nežijete pro Boha, tak je život mnohem těžší. Ale žít pro Něj, je mnohem lepší. Řeknu vám, co je věčný život - věčný život je znát Boha právě teď [zde na zemi], znamená to mít s Ním [opravdový] vztah, a to je celé. O tom je celé spasení.

Hlavním cílem nikdy nebylo odpuštění hříchů. Bůh s vámi chtěl mít vztah a hřích byl prostě bariéra, která se postavila mezi vás a Boha. Takže ano, Ježíš vám odpustil vaše hříchy, protože

pokud byste neměli odpuštěné hříchy a stále měli pocit viny, tak byste do vztahu s Bohem nikdy nemohli vstoupit. Takže Bůh se vypořádal s hříchem a odpustil nám hříchy. Ale Bůh odstranil tu bariéru proto, aby s vámi mohl mít vztah. A pokud by vám měli jen být odpuštěné hříchy a potom jste už nevyužili to, k čemu vám byli odpuštěné, to je úplná tragédie. A v tomto stavu se nachází většina křesťanů.

Bratři a sestry, řeknu vám, že vás Bůh miluje! Přál bych si, abych mohl mluvit jednotlivě s každým z vás, abych vám to mohl víc přiblížit a stalo se to pro vás reálné. Modlil jsem se jednou za jednu ženu a ona říkala: "Já se modlím za druhé lidi a Boží moc skrze mě proudí, ale já sama nejsem uzdravena." A Bůh mi pro ni dal slovo, že to je proto, že bez problémů věří, že Bůh ostatní lidi miluje, ale je pro ni těžké věřit, že Bůh miluje ji. Vy se znáte lépe, než znáte druhé lidi. A tohle platí pro spoustu z nás. Někteří z vás mají soucit s druhými, ale pokud jste v té situaci vy, tak nerozumíte tomu, jak moc Bůh miluje vás. Ale Bůh vás miluje! Nevím, jak vám to lépe předat. Bůh vás opravdu miluje a touží s vámi mít osobní a důvěrný vztah!

Zatím jsem vám ještě neřekl nic o tom, jak do tohoto vztahu vstoupit, ale než s vámi můžu sdílet, jak na to, tak prvně musíte udělat poznání Boha cílem svého života. Musíte udělat poznání Boha a vztah s Bohem prioritou svého života. Potřebujete začít hledat a pít se po tom. Je spousta z nás, kteří jsme toto neměli za cíl spasení, a přijali jsme spasení, abychom nemuseli jít do pekla, a potom Boha příležitostně hledáme, když potřebujeme v životě pomoc, ale Bůh není na prvním a jediném místě v našem životě. - Tak pokud se vás toto týká, tak se to právě dnes potřebuje změnit. Ze všeho nejdřív si potřebujete uvědomit a říct: "Bože, chci Tě znát." To je první krok. A teprve potom s vámi můžu sdílet, jak na to, jak můžete mít živý vztah s Bohem, aby vám to bylo nápomocné. Ale nepomůže vám to, pokud nebudete mít poznání Boha jako první touhu svého života. Poznání Boha se musí stát vaší prioritou číslo jedna.

Vím, že právě teď jsou zde lidé, kteří hledají, co pro ně Bůh může udělat, ale nehledáte Boha. Chcete všechno, co pro vás Bůh může ve vašem životě udělat, ale ve skutečnosti Ho nechcete. A toto potřebujete změnit, potřebujete z toho činit pokání, potřebujete Boha požádat o odpuštění, že Ho jen využíváte a nechcete být s Ním, že jste jako jeden z těch malomocných - 10 jich bylo uzdraveno, ale pouze jeden se vrátil a děkoval Pánu. Většina z nás jen brala, brala a brala, ale nikdy Bohu nic nedávala, protože jsme si mysleli, že nemáme nic, co by Bůh chtěl. Ale Bůh chce vás. Prostě chce vás, chce vztah s vámi, a to je pro některé lidi skoro až těžko uvěřitelné. Někteří si můžou myslet: "Pokud bych byl Bůh, tak bych se sebou nechtěl být." Ale Bůh vidí věci jinak, než my. Bůh vás vidí v duchu, Bůh vidí, kým vás stvořil, abyste byli, a Bůh chce s vámi mít vztah. To je dobrá zpráva! To je až moc dobrá zpráva! Díky Ježíši!

Tyhle dvě první lekce jsem se snažil ukázat, že cílem spasení je poznání Boha, a dnes večer s vámi budu sdílet nějaké věci, které můžete udělat, abyste porozuměli a začali budovat váš vztah s Bohem, a věřím, že vám to pomůže a změní to váš život. Amen?

Andrew Wommack - Poznání Boha - 3 - Znat Boha vírou

Sláva Pánu! Sdílel jsem už hodně věcí a první dvě lekce byly hlavně o tom, že cílem spasení je poznání Boha, že cílem spasení není mít odpuštěné hříchy, abyste mohli jít do nebe. Jít do nebe je sice skvělé, ale Bible říká, že Ježíš zemřel za naše hříchy, aby nás přivedl k věčnému životu, a v Janovi 17:3 Ježíš říká, že věčný život je znát Boha a Ježíše Krista. A já všude říkám, že tohle by mělo být cílem každého křesťana. A není to jen nějaký cíl křesťanství, ale Bůh sám to chce a touží po tom. Bůh nás nezachránil, protože by mu nás bylo líto a cítil nějakou povinnost s tím něco udělat, ale zachránil nás, protože každého z nás vášnivě miluje. Někteří z vás se nemáte rádi, ale Bůh vás miluje a chce mít s vámi vztah!

Bůh touží po vztahu s vámi a to musí být cílem křesťanství. A pokud se dostanete na místo, že začnete Boha reálně znát, tak to vyřeší všechny problémy. V Jeho přítomnosti je plnost radosti a v Jeho pravici je nekonečné blaho. Pokud poznáte Boha, tak se změní spousta věcí. Změní se celý váš život. Pokud opravdu učiníte poznání Boha smyslem svého života, tak se vám úplně změní hodnoty, nebudete se strachovat o věci, věci vás nebudou štvát, budete zdravější...

Otevřme si 2. Korintským 5. kapitulu. Dnes večer budu sdílet, co považuji za překážku číslo jedna v tom, abychom opravdu znali Boha. A ten výraz "znali" nepoužívám ve smyslu "pouze o Bohu něco věděli", ale mluvím o prožívání Boha způsobem, kdy k Němu mluvíme a On mluví k nám, kdy cítíme Jeho potěšení, kdy nás On sám směřuje a vede. Týká se toho tolik zaslíbení, že váhám vypíchnout pouze jedno, ale v Janovi 10 Ježíš říká: "Moje ovce slyší můj hlas a cizí hlas nebudou následovat." Tohle je úžasné zaslíbení, ale pokud bych udělal průzkum mezi lidmi zde - a opět, vy nejste zástup bezbožníků, jste lidi, kteří to myslí vážně, kteří jsou zde v pátek večer, aby slyšeli někoho mluvit o Pánu. Jste buď fanatici, nebo vás sem nějaký fanatik přivedl. Ale garantuji vám, že i v této skupině lidí je spousta těch, kteří v pohodě slyší ďábla, ale je pro ně těžké slyšet hlas Otce. Je to mnohem běžnější, než že byste slyšeli hlas Otce a cizí hlas jste nemohli následovat.

Právě jsem se zde bavil s jedním mužem, který chtěl, abych se za něj modlil, a já jsem mu řekl, poslechni si, co budu mluvit a potom přijď a budeme se modlit. Šlo o to, že vidí demony, slyší hlasy a podobně, je naladěný na všechno negativní, ale ne na pozitivní a to by mělo být pro křesťany absolutně nenormální. A přitom to takto má příliš mnoho lidí, protože nemají důvěrný vztah s Bohem. Chyba je v tom, jak je křesťanství prezentováno. Lidé ho prezentují jako: "Uvěř v Ježíše... Bud' spasen, abys nešel do pekla." A lidé tomu potom tak věří. Věří, že to jednou v daleké a sladké budoucnosti bude skvělé, ale v drsné přítomnosti je to těžký boj.

Takže potřebujeme začít prožívat Boha a apoštol Pavel zde říká některé hluboké věci. Přál bych si mít čas projít všechny verše, ale jen rychle zmíním pár věcí a povzbuzuji vás, abyste si sami prošli 2. Korintským 4., 5. a 6. kapitulu. Začnu v 2 Korintským 4:16 *Proto neochabujeme; i když náš vnější člověk chátrá, ten vnitřní se však den ze dne obnovuje.* ¹⁷*To naše nynější lehké soužení - toto je radikální výrok. Pavel říká, že teď je pouze lehké soužení. Pro kolik lidí zde je to krutá cesta? Kolik lidí zde nese těžké břímě? "Ó, ten život je ale hrozný..." Lidé za mnou neustále chodí a říkají: "Nikdo si neumí ani představit, čím procházím. Nikdo nezná moje trápení..." Pavel, který měl více problémů, než by vás někdy napadlo, tak říká, že to je pouze lehké soužení. A pokud měl Pavel více problémů a přitom to vnímal jako lehké soužení, tak vy nemáte žádné právo si stěžovat, jak hrozný je váš život. Díky za to hromové ticho.*

Tohle se většině lidí nelíbí, protože jsou rádi, když je ostatní litují. Víte, je spousta církví, kam můžete přijít a říct tam, jak se máte špatně a chcete, aby vás někdo objal a řekl: "Já vím, je to těžké. Je to těžké, všichni zápasíme..." Ale já vám tohle neudělám. Nejsem necitlivý k tomu, že lidé prochází těžkostmi a mají problémy, ale víte co? Ježíš je odpověď na všechno a já nevěřím, že by existovala nějaká věc, kterou by nepořešila dobrá dávka Ducha Svatého. Amen? Takže s vámi budu

mít soucit, ale nebudu s vámi sedět a schvalovat/potvrzovat vám to. Nebudu vám říkat, že to je opravdu špatné... Jednou jsme byli někde na konferenci služebníků a můj známý dal výzvu, aby šli lidé dopředu. Nepotřebovali jste mít dar rozlišování, abyste poznali, že ti služebníci byli malomyslní. Bylo to úplně zjevné. Seděli tam a plakali, jak je všechno špatné a čekali, že je někdo bude plácát po zádech a říkat jim: "Ano, víme, že to není lehké..." A můj známý přijde dopředu a říká: "Takto praví Pán: Dětičky moje, neciňte se špatně, pokud bych nebyl Bůh, také bych na tom byl špatně." :D On si z toho dělal trochu švandu, ale lidi to moc nepochopili. Ale já jsem si říkal, že to je k popukání, málem jsem spadl smíchy ze židle.

Většina lidí chce, aby za nimi někdo přišel a utěšoval je: "No jo, to víš, pokud by Bůh nebyl Bůh, tak by z toho byl taky špatný..." Ale Pavel měl víc problémů, než vás kdy napadlo, a pokud si to nemyslíte, najděte si 2 Korintským 11 a přečtěte si seznam jeho lehkých soužení. - Byl kamenován, bičován, ztroskotán, byl uvězněn, uštkl ho had... A Pavel říká, že to je pouze lehké soužení! Jak je možné, že měl větší problémy než my a přitom to bylo jen lehké soužení? Dává vám tam na to dvě odpovědi. Zaprvé - ve světle věčnosti je to pouze na chvíli. Zadruhé - nedíváme se na věci, které jsou vidět, ale na neviditelné. *2 Korintským 11:18 když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.*

Pokud se díváte pouze svými očima na to, co se děje ve vašem fyzickém těle, ve vašich vztazích, v tomto fyzickém světě... Jenom pokud posloucháte zprávy a čtete noviny, tak pokud jste na to zaměřeni, tak by s vámi bylo asi něco špatně, pokud byste nebyli v depresi. Žijeme v padlém světě! Dějí se hrozné věci. Jednomu člověku, který pracuje na naší Biblické škole, dnes zemřelo 5 měsíční dítě... Dějí se špatné věci. Lidem se dějí různé věci, a pokud se díváte pouze svými fyzickými očima, tak je to depresivní. Ale víte co? Je zde ještě jiný svět a také věčnost, kterou strávíme s Bohem. Zde na Zemi si buď zaděláváme na problém, který budeme věčně trpět, nebo děláme věci, které budou oslavovat Boha a za které přijmeme odměnu. Je mnohem víc, než tento fyzický a hmatatelný svět. A pokud se začnete dívat na věci, které nejsou vidět...

Víte, život je skvělý! Máme příležitost být potrubím pro Boha, aby skrze nás mohl proudit, měnit lidi a dotýkat se jich. Tento týden za mnou přišlo hodně lidí, kteří mi říkali: "Nechápu, jak zde můžeš být a mluvit k lidem, vzhledem k tomu co všechno se právě děje..." Ale já to miluji. Někdy se na vás někdo osočí, ale většinou - jenom během těchto setkání mi stovky lidí říkaly, že mě Bůh použil a změnilo jim to život. A to je [pro mě] požehnání. A já se nedívám jenom na vynaložené úsilí, ale vidím, že lidské životy jsou změněné, že se budu celou věčnost radovat. A pokud začnete počítat s duchovními věcmi, tak žít pro Boha je úžasné. Přináší to spoustu výhod. A o tomto Pavel mluví.

Pavel byl schopný projít jakýmkoliv problémem, protože se nedíval jen na fyzické věci, ale na neviditelné. A potom v páté kapitole říká: "Protože víme, že pokud by toto fyzické tělo zemřelo, tak budeme mít oslavené tělo a budeme žít na věčnosti." *2 Korintským 5:8 Máme tedy smělou důvěru a líbí se nám raději být vzdálenými od tohoto těla a být doma u Pána.* - Vidíte? Pavel myslel jinak. Dokud se cítil pohodlný v tomto fyzickém těle, tak říkal, že nemá takový vztah s Bohem, jaký by měl mít. Pavel říká, že je tolik v duchu, že tolik spoléhá na Boha, že by raději už nebyl v tomto fyzickém těle. Nebudu se tím víc zabývat, jen přečtu, co říká: *2 Korintským 5:2 Vždyť také v tomto vzdycháme, neboť toužíme být oblečeni svým příbytkem z nebe.*

Apoštol Pavel to rozvádí ve *Filipským 1:21 Neboť žít - to je pro mne Kristus, a umřít - to je zisk.* Pavel říká, že používá víru, aby zůstal na této Zemi, protože ví, že to je dobré pro ostatní lidi. Tohle znamená být si vědomý Boha, tohle je dívat se na duchovní věci. Vyžaduje to víru. Pavel o tom mluví hned v dalším verši: *2 Korintským 5:7 Chodíme totiž vírou, ne viděním.* Pavel viděl neviditelné, nebyl veden/řízen tím, co viděl fyzickými očima. Pavel žil více v duchovní sféře. Žil podle zjevení, které mu Bůh dal. Žil vírou a říkal: "Křesťanství je o chození vírou, ne podle vidění."

Dovolte mi říct - a neříkám to, abych se někoho dotkl, ale abych ukázal na skutečnost, které se

budeme potom věnovat a pomůže vám to. Dnes většina lidí chodí viděním a ne vírou... Většina z nás má dovolenou od víry. Bible říká, že spravedlivý bude žít z víry, ale většina z nás víru jen občas navštěvuje. Máme od víry většinou dovolenou a nežijeme neustále na místě víry. Bible ale říká, že spravedlivý žije vírou a zde je napsáno, že chodíme vírou a ne viděním a v dalším verši je napsáno: *2 Korintským 5:8 Máme tedy smělou důvěru a líbí se nám raději být vzdálenými od tohoto těla a být doma u Pána.* Pavel myslel duchovně a podle Boha, takže být v tomto těle pro něj bylo v určitém smyslu mínusem. Toužil po svobodě, když přijme své oslavené tělo. Pavel zůstával v tomto fyzickém těle jen proto, že to bylo nezbytné, aby mohl sloužit lidem. To znamená být si vědomý Boha a o tom zde mluví. Přeskočím k verši 16 a chci, abyste si uvědomili, jak je úžasné, co je tam napsané.

2 Korintským 5:16 My tedy již od nynějška nikoho neznáme podle těla. A jestliže jsme i Krista znali podle těla, nyní ho však již takto neznáme. - Apoštol Pavel říká, že vidí a myslí v duchovní sféře, že se vypořádává s věcmi na duchovní rovině, že se nedívá na to, co je vidět, ale na věci, které nejsou vidět, a uvádí všechny ty příklady. A teď přichází k bodu, že již nezná nikoho podle těla. Víte, co tím říká? Že už lidi nebere podle toho, jak vypadají - že když jsou krásní, tak se k nim chová lépe a když vypadají zle, tak se k nim chová špatně. Pavel říká, že už s lidmi nejedná podle jejich tělesného vzhledu.

"Již neznám nikoho podle těla." - To je celkem radikální výrok. Jen pokud bychom vzali část toho verše, tak to vyřadí jakékoliv předsudky a spoustu dalších věcí, které jsou v našem světě "normální", protože lidi soudíme podle barvy kůže, podle módy oblečení, zda vypadají spořádaně, podle toho jak "voní", nebo zda mají nějakou fyzickou deformaci a podobně, a podle toho se k lidem chováme různě. Ale Pavel říká, že už neznáme nikoho podle těla! Jak úžasná věc! Jak úžasný cíl, kterého můžeme dosáhnout, kdy začneme lidi znát podle ducha. A toto je oboustranné, protože potom bychom viděli některé lidi, které zbožňujeme, děláme z nich modly a chceme být jako oni - známí, bohatí a podobně - tak pokud byste je poznali podle ducha, uviděli byste, že na nich není nic pěkného.

Přestat znát lidi podle těla by změnilo spoustu věcí. Nedívali bychom se na nikoho svrchu a nekritizovali bychom lidi na základě fyzických věcí a naopak bychom nevyvyšovali některé lidi, pokud bychom je opravdu znali podle ducha. Pokud by lidé žili podle toho, co zde Pavel píše, změnilo by nám to svět a svět by byl úplně jiné místo. Verš *16 My tedy již od nynějška nikoho neznáme podle těla. A jestliže jsme i Krista znali podle těla, nyní ho však již takto neznáme.* - Nikde v Písmu není napsané, že by Pavel znal Ježíše v jeho fyzickém těle, když chodil po této Zemi. Ale říká zde, že "znali Ježíše v těle". Buď zde Pavel mluví za skupinu lidí, kteří žili v té době, anebo protože Pavel byl v Jeruzalémě, pravděpodobně Ježíše viděl a patřil k lidem, kteří Ježíše viděli, nebo slyšeli kázat. Byl tehdy sice farizeus a potom pronásledoval křesťany, ale je možné, že Ježíše viděl. A osobně si myslím, že právě o tom zde Pavel mluví. Pravděpodobně Ježíše viděl a byl by schopen ho popsat, poznal by ho - znal ho, co se týkalo fyzických věcí, ale nyní píše: "I když jsme znali Ježíše podle těla, nyní ho už tak neznáme." A jak jsem říkal, v Písmu není nikde zaznamenané, že by Pavel znal Ježíše podle těla, ale existuje záznam o jednom z učedníků - o apoštolu Janovi.

Jan, 13. kapitola. Zde se mluví o poslední večeři, kdy měli večeři Páně před tím, než byl Ježíš ukřižován. Večeřeli spolu a tehdy neměli židle, jako máme dneska my. Měli velmi nízké stoly a leželi na boku na polštářích a jedli. A zde je napsané, že když Ježíš večeřel se svými učedníky, tak mu na prsou ležel učedník, kterého Ježíš miloval. Mluví se zde o apoštolu Janovi. Zde má apoštol Jan opřenou hlavu o Ježíšovu hrud' a ukazuje to na důvěrnost a na spoustu věcí o Bohu. Ukazuje to na to, jak Ježíš své učedníky miloval. Čtete to také v 17. kapitole, kde se Ježíš modlí a říká: "Otče, miloval jsem je, zachoval jsem je a udělal jsem vše, co jsi mi řekl..."

Ježíš své učedníky miloval a měli spolu takový vztah, že Jan měl svoji hlavu na hrudi Ježíše. To

je celkem zajímavý obrázek. Ale podívejme se teď do Zjevení 1. kapitoly. Zde je ten samý apoštol a stejný Ježíš. Apoštol Jan byl na ostrově Patmos a najednou za sebou slyší hlas, otočí se, aby viděl, kdo to mluví. *Zjevení Janovo 1:12 Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil; a když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů¹³ a uprostřed těch sedmi svícňů jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.¹⁴ Jeho hlava a vlasy byly bílé jako bílá vlna, jako sníh a jeho oči jako plamen ohně.¹⁵ Jeho nohy byly podobné bronzu rozžhavenému v peci a jeho hlas jako zvuk mnohých vod.¹⁶ V pravé ruce měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; jeho tvář byla jako slunce, když září ve své síle.*

Představte si to. Jan se dívá na Ježíše a Ježíšovy vlasy byly úplně bílé, oči měl jako plameny ohně. Je těžké si úplně představit, o čem zde mluví, ale muselo to být něco úžasného. Jeho nohy byly podobné bronzu rozžhavenému v peci a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč. Později v knize Zjevení čtete, že tento meč, který vychází z Jeho úst, zahubí Jeho nepřátele a to tak, že krev je po délce skoro 40 kilometrů a sahá do výšky sedla koně. Jaké to muselo asi být vidět, jak tento meč vychází z Jeho úst? A Jeho tvář byla jako slunce v plné síle. Já se zde nemůžu podívat ani do záře těchto reflektorů, ani nevidím na lidi v hledišti, protože ta světla jsou tak silná, až mě oslepují. Představte si, kdyby na jejich místě bylo slunce! Jak by to asi vypadalo? A co zde udělal Jan? Verš 17 *Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý.* - Víte, že tohle je ten stejný Ježíš, na jehož hrudi měl svoji hlavu? Někdo si pomyslí: "Ale ne, Ježíš se změnil." Ne, Ježíš se nezměnil, vevnitř to byl ten samý Ježíš, jako při té poslední večeři. Jediný rozdíl byl v tom, že tělo [tělesná schránka] byla jako závoj, který skrýval skutečného Boha, který přebýval v Ježíšově těle. Ježíš vypadal přirozeně, fyzicky. Bůh sám přišel v tělesné formě a byl natolik člověkem, že nebyl ani nijak hezký, že by nás přitahoval - Izaiáš 52. kapitola. Nebylo na něm nic krásného. Ježíš byl prostě úplně obyčejný a běžný. A proto Ho jeho učedníci dříve znali podle těla a díky tomu si Jan mohl položit hlavu na Ježíšovu hrud' a nijak to neřešil. Ale jakmile byl Ježíš oslaven, ve svém oslaveném těle, když zářila Jeho sláva a moc, tak ten samý Jan padl k Jeho nohám jako mrtvý.

Ježíš se nezměnil, je stejný včera, dnes i navěky, pouze nyní měl oslavené tělo, které nezakrývalo a neschovávalo to, jaký doopravdy byl. A o tomto mluví Pavel. Říká, že dříve jsme Ježíše znali podle těla. Ježíšovi učedníci znali dříve Ježíše podle toho, jak mluvil, vypadal, jak byl vysoký, jakou měl barvu vlasů, podle hlasu a podobně. Mohli by vám říct všechny ty fyzické věci, ale nevěděli, kdo byl Ježíš v duchu. Ježíš v *Janovi 14* říká svým učedníkům: *"Já jsem ta cesta, pravda i život, nikdo nepřichází k Otci jinak než skrze mě. Pokud byste mě znali, znali byste také mého Otce."* A Filip říká: "Pane, ukaž nám Otce a to nám bude stačit." Ježíš jim říká: "Kdo viděl mě, viděl Otce." A Filip říká: "Ukaž nám Otce..." Ale Ježíš právě řekl: "Kdo viděl mě, viděl Otce." Ale Filip stejně říká: "Ukaž nám Otce a to nám stačí." - Filip tím říká: "Ty mně nestačíš, ale pokud bys nám ukázal Otce, tak to by stačilo."

Víte, proč jim Ježíš nestačil? Protože ho znali pouze podle těla. Dívali se na jeho lidskou stránku a ta je nijak neohromovala. Ale pokud by ho mohli znát podle ducha, tak Ježíš byl Bůh zjevený v těle. Ježíš byl stejně tak Bůh jako Bůh Otec. V Ježíši byla všechna Boží sláva a moc. Na hoře proměnění v Lukáši 17 a tuším v Matouši 21, jde Ježíš na horu proměnění, a když je tam v obecenství s Otcem, tak jako by odhalil ten závoj ze svého ducha a na moment zářil světlem a zářila z něj sláva, sestoupil na něj oblak Boží slávy, ozval se hlas a Mojžíš a Eliáš s ním mluvili o ukřižování, které má podstoupit. Učedníci to viděli a je tam napsané, že Ježíš vyzařoval světlo. Ne jako Mojžíš, který odrážel světlo jako měsíc, Ježíš byl zdrojem světla. Jako by v té chvíli v přítomnosti svého Otce potlačil své tělo a začal uctívat Boha jako duch ducha. Ale Ježíš byl takový celou dobu, co chodil po této Zemi. Už to malé dítě, které se narodilo v Betlémě, v sobě mělo Boží slávu. Ten samý Bůh, který měl oči jako plameny ohně, nohy jako rozžhavený bronz a podobně, to všechno bylo schované v tom malém tělíčku. To je úžasné. Je úžasné, že se Bůh dokázal vměstnat do fyzického těla. Je to úžasné a ještě úžasnější je, že to udělal! A přitom lidé kvůli jeho lidskosti úplně minuli, kdo Ježíš ve skutečnosti byl.

Někdy si můžeme myslet: "No pokud bych já byl jedním z Ježíšových učedníků, tak bych ho poznal." Bylo by velice těžké Ježíše poznat. Poznat, kdo opravdu byl, protože byste měli před očima to fyzické tělo, které by vám v tom bránilo. A my máme tendenci řídit se podle našich smyslů a podle toho, co vidíme. Tohle může některé lidi urazit, protože vím, že když jsem poprvé viděl film, o kterém teď budu mluvit, tak mě to pěkně štválo. Viděl jsem film "Cesta evangelia" (Gospel Road) od Johnny Cashe. A tam hraje Ježíše dlouhovlasý blondatý hipík s modrýma očima. A Ježíš určitě neměl blondaté vlasy a modré oči. Oni se ani nesnažili ukázat, jaký Ježíš byl, jen zvyky a podobně, nešlo jim o osobu Ježíše. Už tohle mě celkem dostalo, ale pak tam ukazují Ježíše, kdy je pokoušen a když pokušení skončí, tak Ježíš schází z hory, má oblečené roucho, a jak tak schází, tak se dostane na hodně strmé místo, sedne si na zadek, sjede to dolů a dole si zadek opráší. A já si říkám: "Můj Bože, tohle je děsně heretické!" A Pán ke mně promluvil a říká: "No a jak si myslíš, že jsem se dolů dostal? Myslíš, že jsem se vznášel nad kameny?" Víte, Ježíš byl ve fyzickém těle, musel si sednout, zašpinil se. V tom filmu byl Ježíš vidět špinavý, měl rozčuchané vlasy... Víte, Ježíš neměl tu možnost bydlet v krásném pokoji, nenosil každý den jiné oblečení. Někteří z vás nebyli nikdy mimo Spojené státy, ale když se dostanete na blízký východ, tak vám garantuji, že tam většinou cítíte lidi přicházet dříve, než je uvidíte. My jsme asi jediní lidé na planetě, kteří se každý den sprchují.

Jel jsem v létě v Polsku autobusem, kde bylo namačkáno 100 lidí v autobuse pro třicet a řeknu vám, že to je zážitek. A Ježíš byl také cítit. Jeho vlasy byly rozčuchané, neměl šampón a neupravoval si vlasy každý den, neměl vysoušeč vlasů. Ježíš měl prostě dny, kdy jeho vlasy byly hrozné. Ježíšovo oblečení bylo špinavé. Učedníci viděli Ježíše chodit na záchod. A víte, je těžké si představit, že tohle je Bůh. Ježíš se unavil, měl hlad. Ježíšovo fyzické tělo by bylo velikou překážkou v tom, abyste mohli poznat, kdo opravdu byl... Byl tolik člověkem. Byl bez viny, ale byl tolik člověkem, že by bylo těžké se na něj podívat a říct: "Ty jsi Kristus!" Opět, někteří si mohou myslet, že by to bylo snadné a skvělé, ale ne, bylo by to velmi těžké. A o tomto Pavel mluví, když říká: "Dříve jsme znali Ježíše podle těla, ale nyní ho už takto neznáme." A toto je také důvod, proč většina z nás mívá to, kdo Ježíš opravdu je, protože jsme tolik fyzicky a tělesně zaměřeni/orientovaní. My ho chceme fyzicky cítit, chceme prožít něco podle těla, fyzický pocit, husí kůže, mráz po zádech, chceme nějakou vizi, brnění, chceme cítit Boží pomazání. - A tyhle věci jsou pro nás velkou překážkou, abychom mohli poznat Boha. Pokud jste fyzicky a tělesně smýšlející, tak Bible v Římanům 8 říká, že smýšlení podle těla je smrt. A na tomto místě se nachází většina z nás. Bůh je neustále s námi, ale my Ho nevnímáme, protože se Ho snažíme vnímat nějakým fyzickým a přirozeným způsobem, namísto abychom Ho znali podle ducha.

Najděte si Lukáše 24 a všimněte si - toto se stalo v den vzkříšení, v den, kdy Ježíš vstal z mrtvých. *Lukáš 24:13 A hle, dva z nich šli toho dne do vesnice jménem Emmauzy, která byla vzdálená šedesát honů od Jeruzaléma, ¹⁴a hovořili spolu o tom všem, co se přihodilo. ¹⁵A když takto hovořili a uvažovali, stalo se, že sám Ježíš se přiblížil a šel s nimi. ¹⁶Ale jejich oči byly drženy, aby ho nepoznali.* - Zde jsou dva Ježíšovi učedníci a později jdou k 11 apoštolům, takže to není nikdo z 11 apoštolů, ale určitě to byli blízcí přátelé Ježíše. Oni Ježíše znali, viděli ho, mohli popsat jeho jednání, jeho zvyky, jak zněl jeho hlas, znali Ježíše ve fyzické sféře podle těla. Ale zde je vzkříšený Ježíš, jde s nimi a oni ho nepoznali! Ohromující. A ještě o Ježíši mluvili a říkali, že lidé mluví o tom, že Ježíš vstal z mrtvých. Mluvili o tom a Ježíše vůbec nepoznali. To je zajímavé. Všimněte si, že ve verši 16 je napsáno, že jejich oči byly drženy, aby ho nepoznali. Pokud si vyhledáte to slovo "drženy" v řečtině, tak to znamená, že byli zajati, jinými slovy jejich mysl a pozornost byla tolik upnuta na fyzické a tělesné věci, že nebyli schopní uvidět, kdo s nimi je. Pokud by věděli, že ten člověk s nimi je Ježíš, tak by byl konec diskuze, namísto smutku by se radovali, bylo by to skvělé. Mohli být mezi prvními lidmi, kteří viděli vzkříšeného Ježíše. A Ježíš byl s nimi, šel s nimi asi 2 hodiny a oni neměli tušení, kdo s nimi vlastně je.

Dovolte mi poznamenat, že Ježíš je neustále s každým z nás a nikdy nás neopustí, ani se nás

nezřekne. Pokud byste věděli, kdo je s vámi a mohli jste vnímat, že je s vámi, potom byste nikdy nebyli odrazení, nebáli byste se, nemohla by ve vás být hořkost, nebyli byste osamělí a vaše víra by sahala nad střechu, jen pokud byste opravdu rozuměli, že všemohoucí Bůh, Král králů, Pán pánů je neustále s vámi. Lidi, nebáli byste se, věci by vás neštvaly. A On je vždy s námi, to jenom my Ho nevnímáme! Jejich oči byly drženy. Založte si to místo, protože se sem vrátíme, a podívejte se do Marka 16:12.

Zde je ten samý příběh, jak ho zaznamenal Marek, a celý příběh shrnuje jedním veršem. *Marek 16:12 Potom se jiným způsobem (v jiné podobě) ukázal dvěma z nich na cestě, když šli na venkov.* V Lukáši je napsané, že jejich oči byly drženy, takže ho nepoznali, a zde je napsané, že byl v jiné podobě. Co to znamená? To slovo "podoba" má v řečtině význam "tvar" anebo "přirozenost". Ježíš se změnil ve smyslu - již neměl fyzické lidské tělo, ale stále byl hmatatelný/hmotný. V evangeliu Jana 20:27, při jednom z jeho ukázání se po vzkříšení, si učedníci mysleli, že Ježíš je duch, že nevidí skutečného Ježíše. Ale Ježíš jim říká - proč si myslíte, že jsem duch? Dotkněte se mě, duch nemá tělo a kosti jako já. Ježíš měl tělo hmotné podstaty, ale už to nebylo fyzické přirozené tělo, už to bylo duchovní tělo.

A podívejme se na další místo. Apoštol Pavel píše v *1 Korintským 2:9 Ale jak je napsáno: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují."* - Někteří lidé zde přestanou číst a říkají: "No víte, jednou tomu všemu porozumíme, jednou pochopíme, proč. Buďte dobré mysli bratři, my teď prostě nemůžeme rozumět, protože co oko nevidělo a ucho neslyšelo... My prostě neznáme Boží věci... Bůh jedná záhadnými způsoby..." A zapomenou, že to pokračuje. Tento verš je totiž citací ze Starého zákona a ve Starém zákoně to tak je. Lidé tehdy nebyli znovuzrození a neměli přístup k Boží moudrosti tak, jako my v Nové smlouvě. Pavel zde cituje ten starozákonní verš, který říká, že co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují. Ale ve verši 10 pokračuje. Verš *10 Nám to však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny věci, i Boží hlubokosti.* - Takže zde není napsané, že nemůžeme znát Boží věci! Jen to říká, že Boží věci nejsme schopní poznat svým mozečkem o velikosti hrášku. Boha nemůžete vnímat svými 5 smysly.

Víte, my jsme se stali tolik vzdělanými lidmi, že se z nás stali hlupáci. Dostali jsme se na místo, že věříme v naši chytrost a myslíme si, že toho tolik víme, a pokud něco nejsme schopní vnímat svými 5 smysly - viděním, dotykem, čichem, chutí nebo sluchem, tak to prostě neexistuje. A to je hloupé, prostě hloupé. My jsme první generace lidí, kteří chodí po této zemi, kteří si neuvědomují, že máme intuitivní schopnost vnímat a vědět, že jsou věci, které jsou více než jen hmatatelná fakta. Bůh nás stvořil se šesti smysly, ne jen s pěti. Bůh nás stvořil s intuitivní schopností víry, která dokáže vnímat a vidět věci, které svými 5 smysly nemůžete vidět, slyšet, cítit, ochutnat nebo ohmatat.

Právě teď je v této místnosti televizní signál. A pokud byste se řídili jen podle svých pěti smyslů, tak byste tvrdili: "Ne, není." Ale televizní signál zde prostě je. Jen protože ho nedokážete vnímat, tak to neznámá, že zde není, akorát to znamená, že pokud tomu nevěříte, tak asi nejste moc chytří. Televizní signál zde je a stačí sem postavit televizi, zapnout ji a naladit nějakou stanici. A v moment, kdy se objeví obraz - tak to není chvíle, kdy by se zde televizní signál objevil, signál zde byl dávno před tím. Televize sama o sobě žádné pořady nevysílá, televize pouze televizní signál přijímá a převede ho na obraz. Jediné, co televizní přijímač dělá je, že vezme něco, co je v neviditelné sféře, a převede to do viditelné sféry. Ale televize sama o sobě nic nevysílá. Pokud přestanou vysílat všechny televizní stanice, tak vám garantuji, že ta televize nebude nic vysílat. Televize pouze přijímá něco, co je již dávno zde. A úplně stejně je zde neviditelný svět, který existuje, a vy ho nejste schopní vnímat svými fyzickými a přirozenými smysly. O tom mluví Pavel, když říká, že jsme dříve Krista znali podle těla, ale nyní Ho tak již neznáme. Nyní Ho známe podle ducha, chodíme vírou, ne viděním.

A to je právě překážka číslo jedna k poznání Boha - stali jsme se tolik tělesní, vyvinuli jsme se - věřím v evoluci, tedy vlastně v de-evoluci - že jsme na tom byli na počátku mnohem lépe, než jsme na tom teď. Začali jsme tak, že jsme chodili s Bohem v nadpřirozené sféře, kdy jsme byli schopní vnímat duchovní věci, a zdegenerovali jsme do bodu, kdy pokud něco nemůžeme vidět, cítit, ochutnat, slyšet, nebo si to ohmatat, tak to pro nás neexistuje a ještě si myslíme, jak jsme chytří. Stali se z nás hlupáci. Je spousta věcí, které nemůžete vidět. Právě jsou zde andělé, démoni, v duchovní sféře se zde děje spousta věcí. A jsou lidé, kteří si myslí, že každý problém má vysvětlení v přirozené oblasti, že má chemický původ a přitom Ježíš vyháněl z lidí demony, aby byli uzdraveni a vyléčení. Dějí se věci v oblasti ducha, ale my jsme se stali natolik moudří, že je neuznáváme. Řeknu vám, že chodíme viděním, ne vírou, a stali se z nás hlupáci.

Mluvím, jak nejrychleji to jde, protože toho musím ještě hodně říct. Dovolte mi rychle shrnout pár věcí. Nebudu vás nutit, abyste si to našli, ale v 1. kapitole Genesis byli stvořeni Adam a Eva k Božímu obrazu a věřím, že oni chodili vírou a ne viděním. Měli sice fyzické oči, ale nebyli řízení/určováni tím, co viděli a slyšeli. Tohle je pro některé lidi těžké pochopit. Budete holt muset zapojit mozek, abyste porozuměli, o čem mluvím, ale pokud to uděláte, pomůže vám to. Jejich oči byli otevřené - viděli, ale nebyli dominováni/řízeni tím, co viděli očima, byli dominováni tím, co viděli svým srdcem. Chodili vírou a víra pro ně byla reálnější, než fyzický svět. Abych to dokázal - první věc, která se stala, když zhřešili - je napsané, že jejich oči se otevřely a viděli, že jsou nazí.

Slyšel jsem, že to někteří lidé podávají jako: "No, než zhřešili, tak byli oblečeni Boží spravedlností, měli roucho spravedlnosti, Boží sláva je zahalovala..." a podobně. Klidně to takto můžete říct jako přirovnání pro ukázání některých věcí, ale Písmo v 2. kapitole Genesis říká, že byli nazí. Muž a jeho žena byli nazí a nestyděli se. Než zhřešili, tak byli úplně nazí, neměli žádné roucho spravedlnosti nebo tak něco, prostě byli nazí. A když zhřešili, tak je napsané, že se jim otevřeli oči - to nemluví o jejich fyzických očích, protože oni měli oči otevřené, akorát jimi nebyli dominováni, ale když zhřešili, tak začali být smysly dominováni. Zamyslete se, že tehdy si poprvé uvědomili, že jsou nazí. Ale přitom byli nazí celou dobu, jen tomu nevěnovali pozornost. - Byli si tolik vědomí Boha a chodili vírou natolik, že si vůbec neuvědomovali, že nejsou oblečení. Tohle znamená být si vědomý Boha.

Věřím, že pokud byste chodili vírou, tak se dostanete do duchovní sféry. Pavel o tom mluví v 2 Korintským 5, že už nikoho nezná podle těla. Už se vůbec nedívá na váš zevnějšek, jakou máte barvu pleti, jak se oblékáte a podobné věci, ale zná vás jako duch ducha. Můžete být tolik dominováni duchem, že si ani nevšimnete, co mají lidé oblečené a vůbec nebudete hledět na vnější věci. Dovolte mi upozornit vás, že pokud byste začali být tolik duchovně myslící, že vám bude jedno, co máte na sobě, uvědomte si prosím, že zbytek nás není až tolik duchovně myslící a proto prosím noste oblečení, amen? :D A buďte rozumní, zakryjte se, jak nejvíc můžete. :D

Adam s Evou si byli tolik vědomí Boha, že ani nevěděli, že jsou nazí. A je napsané, že rozmlouvali s Bohem za denního větru. Písmo nám nevysvětluje, jak to vypadalo a já nemůžu říct: "Takto a takto to bylo...", ale můj názor je, že Ho nemuseli nezbytně vidět svými fyzickými očima, protože Bůh takto neexistuje. Ale věřím, že Ho viděli svým srdcem, a chodili vírou, a když slyšeli Jeho hlas v zahradě, slyšeli Ho skrze své srdce. Vy můžete svým srdcem/duchem slyšet a vidět věci. Dokonce můžete lépe vidět svým srdcem, než svými fyzickými očima. Někteří z vás si myslí, že to asi ne, ale zdá se vám to divné, protože jsme degradovali, ale podle Písma to tak vidím.

Vzpomínám si, když zde byl Gail a Cindy, tak jsme měli shromáždění na jednom místě a vypadalo to podobně jako zde. Seděl jsem zhruba tamhle na židli a vzpomínám si, že všichni chválili Boha a byla tam mocná Boží přítomnost. Měl jsem zavřené oči a najednou jsem ve svém srdci viděl, jak do té místnosti přišel Ježíš. Otevřel dveře, vešel a dveře se za ním pomalu zavřely. Gail a Cindy stáli nedaleko od těch dveří, a jak jsem měl zavřené oči a sledoval, tak k nim přišel - a nepamatuji si už pořadí - ale Ježíš přišel k Cindy, dotkl se jí a ona padla na tvář a chválila Boha.

Mezi Gailem a Cindy bylo pár lidí, které Ježíš přešel a potom se dotkl Gaila a když se ho dotkl, tak Gail poklekl, zvedl ruce a začal chválit Boha.

To, co jsem viděl, bylo tak úžasné a skutečné, že jsem otevřel oči, abych se podíval, co se děje. A když jsem otevřel oči, tak jsem neviděl Ježíše, ale viděl jsem, jak se zavírají ty dveře, přesně jak jsem to viděl srdcem. A potom najednou Cindy padne na tvář a začne chválit Boha a za chvíli Gail padl na kolena a začal chválit Boha. A všechno, co jsem viděl svým srdcem, jsem viděl svými očima, akorát svými očima jsem viděl pouze co se děje ve fyzickém světě, nemohl jsem vidět Ježíše. A ještě to bylo zpožděné - v srdci jsem to již viděl a teprve potom se to stalo ve fyzickém světě. A viděl jsem, jak Pán dělá další věci a opět jsem zavřel své oči, protože jsem tak viděl lépe. Tak jsem mohl vidět nejen co se děje ve fyzickém světě, ale i v duchovním. A tohle se mi neděje pořád, ale opravdu věřím, že se můžeme dostat na místo, kdy chodíme vírou tolik, že můžeme lépe vidět svým srdcem.

Většina z nás by šlela, pokud by sem přišel Ježíš ve fyzické manifestaci, nebo kdyby se zde ukázal oblak slávy, kdyby zazněl slyšitelný hlas, nebo další věci, po kterých dnes lidi jdou. Kdyby se ukázaly šupiny zlata nebo peří... Někteří z vás neví, o čem mluvím, ale tohle jsou věci, po kterých dnes lidé v církvích jdou. Pokud by se zde něco takového stalo, tak by se lidé zbláznili. Jednou ke mně přiběhla jedna žena, otevřela svoji Bibli a říká: "Vidíš tohle?" A já se ptám: "Co mám vidět?" Ona odpovídá: "Vidíš ty zlaté vločky?" A já jsem na to foukl, odfoukl to z její Bible a ona začala hystericky křičet: "To byl Duch Svatý! To byla Boží sláva!" A já jsem to z její Bible sfoukl. Jsou lidé, kteří pokud mají husí kůži, nebo pokud by se mělo stát něco viditelného, tak by z toho byli nadšení. Ale to, že Bůh je neustále s vámi, ve dne, v noci, ale pokud nemáte žádnou fyzickou manifestaci, nic necítíte, pokud s tím nemáte spojený žádný pocit, tak je to na nic. Jste tělesní! A kvůli tomu míjíte Boha. Snažíte se poznat/znát Boha podle těla. Ale vy můžete vidět duchem!

Když Adam s Evou zhřešili, tak se jejich duchovní oči zavřely, otevřely se jejich fyzické oči a začali být smyslově orientovaní. Styděli se, protože viděli, že jsou nazí, utíkali od Boha, přestali být ve spojení s Bohem. A v 2 Královské 6 máme příklad přesného opaku. Elíša zde odhaluje plány syrského krále a ten pošle armádu, obklíčí Elíšu a jeho služebníka. Elíšův služebník se ptá: "Co teď budeme dělat?" Ten služebník viděl svými očima armádu, která je obklíčila. A Elíša mu říká: "Neboj se, protože s námi je jich víc než s nimi." Víte, že pokud počítáte pouze s viditelným a myslíte si, že to je to skutečné, tak potom Elíša lhal. A spousta lidí si myslí, že lidé víry také lžou, když říkají, že jsou uzdraveni, ale lékařská zpráva říká, že jsou nemocní - tak prostě lžou. Myslí si, že když věříte, tak jste jedním z těch "přivlastni si to a budeš to mít" lidí, že si myslíte, že můžete říkat, co není pravda, a pokud to budete říkat dostatečně dlouho, tak se to stane skutečností. Tohle byste si mohli myslet pouze tehdy, pokud byste za reálné považovali to, co řekl doktor, případně co jste schopní dokázat a otestovat. Ale říkám vám, že je zde duchovní svět, je zde duchovní realita. A to samé pomazání, které vzkřísilo Ježíše z mrtvých, žije ve mně! - A nejste to schopní dokázat nějakým vyšetřením! Ale je to pravda.

Takže pokud se budete dívat pouze na přirozené věci, potom Elíša lhal. A jsem si jistý, že jeho služebník si to myslel také. Takže se Elíša modlil, aby Bůh otevřel oči toho mladíka. A garantuji vám, že když viděl, co se kolem děje, tak měl své fyzické oči vyvalené jako tenisáky. Elíša se nemodlil za otevření jeho fyzických očí, ale očí jeho srdce. "Bože, ať vidí vírou, ať je schopen vidět, co se děje v duchovním světě." A jakmile se otevřely jeho duchovní oči, tak ti Asyřané nezmizeli, ale najednou viděl, že jsou kolem nich andělé, koně, ohnivý vozy. A Elíša potom Asyřany ranil slepotou a zajal celou armádu, aniž by vystřelil jediný šíp. Amen? Protože Elíša věděl, co je pravda v duchovním světě. To je přesný opak toho, co se stalo Adamovi a Evě. Oni před pádem žili s otevřenými očima srdce, ale když zhřešili, tak své duchovní oči ztratili a začali být tělesní a dominování svými tělesnými smysly - tím co viděli, cítili a podobně. Ale když se Elíša modlil za svého služebníka, tak ten byl tělesný, ale najednou začal vidět do duchovního světa. Duchovní

svět existuje!

Takže tohle všechno řečeno, vracíme se do 1 Korintským 2 a zde vidíme, že svými fyzickými očima nejste schopní vidět a svými smysly nemůžete duchovní věci poznat. *1 Korintským 2:14 Ale přirozený člověk nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou mu bláznovstvím, a nemůže je poznat, protože musí být posuzovány duchovně.* - Nemůžete poznat duchovní věci fyzickými/tělesnými smysly. A Bůh je duch. A tohle je důvod, proč učedníci nepoznali Ježíše, když byl vzkříšen z mrtvých. Protože měl sice tělo - později v evangeliu Jana říká Tomášovi: "Vlož svůj prst sem, podívej se na moje ruce, dej svoji ruku do mého boku..." Ježíš měl stále tělo, stejné jizvy, myslím, že měl jizvy na obličejích po trnové koruně, ale oni ho nepoznali. Víte proč? Protože Ježíš už nebyl fyzický, ale duchovní. Nebyl nereálný, ale nebyl fyzický jako dřív, a musel být rozpoznáván duchovně. A učedníci neznali Ježíše jako ducha ducha, znali ho pouze ve fyzickém světě. A proto ho nepoznali.

Pokud budete číst dál 24. kapitulu Lukáše, tak Ježíš s nimi mluvil a vykládal jim Písma. A když s nimi jedl, vzal chléb, požehnal ho, rozlomil a podával jim. A je tam napsané, že Ho poznali. Ne podle těla, ne protože by ho poznali podle vzhledu, ale poznali Ho, protože pár dní předtím s Ním měli poslední večeři, slyšeli Ho požehnat jídlo, viděli Ho lámat chléb a podávat. *Lukáš 24:31 "Tehdy se jejich oči otevřely a poznali ho, ale on zmizel jejich očím."* - Jakmile začnete vnímat duchem, již nepotřebujete vnímat/mít fyzické věci. Ve skutečnosti je mnohem lepší znát Boha jako ducha ducha, než ho znát jako tělo tělo. Bez víry je nemožné líbit se Bohu. Čili vírou je to Bohu milejší. Pokud vezmete zprávu, která je napsaná v Božím Slově a budete jí věřit, spolehnete se a bude to pro vás jistota, protože vám o tom svědčí duch, tak potom můžete poznat Boha víc, než ho kdy poznala většina z nás, protože se Ho mnozí snažíme znát podle těla. A víte, že když ti učedníci nepoznali Ježíše, že to nebyla nějaká výjimka? V Písmu není zaznamenán jediný případ, kdy by Ježíš po vzkříšení někdo poznal. Nevím, zda jste se nad tím někdy zamysleli, ale pokaždé, když se Ježíš někomu ukázal, tak nevěděli, kdo je. Protože oni znali Ježíše pouze podle těla, ale nyní byl duchovní a musel být poznáván duchovně.

Podívejte se do Jana 20. kapitoly. V den vzkříšení je Marie Magdaléna u hrobu a je první člověk, který Ježíše viděl. *Jan 20:11 Ale Marie stála venku u hrobu a plakala. A jak plakala, naklonila se do hrobu ¹²a uviděla dva sedící anděly v bílém rouchu, jednoho u hlavy a druhého u nohou, tam, kde leželo Ježíšovo tělo. ¹³Ti jí řekli: "Ženo, proč pláčeš?" Řekla jim: "Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili." ¹⁴A když to řekla, obrátila se zpátky a spatřila Ježíše, jak tam stojí, ale nevěděla, že je to Ježíš. ¹⁵Ježíš jí řekl: "Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?" Ona mu odpověděla v domnění, že je to zahradník... - Zde je Marie Magdaléna, ze které Ježíš vyhnal 7 démonů, byla jednou z žen, které s Ježíšem cestovaly, vařily mu, staraly se o něj, byla s ním celou tu dobu a nyní ho má za zahradníka a říká: "Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu." ¹⁶Ježíš jí řekl: "Marie!" Ona se obrátila a řekla mu: "Rabboni!" - Ona nepoznala Ježíše na základě vzhledu, ale poznala ho, když vyslovil její jméno. Ona ho poznala podle srdce, ale nepoznala ho podle vzhledu.*

Podívejte se do 21. kapitoly. Petr říká: "Jdu lovit ryby." a ostatní učedníci se k němu přidali, lovili celou noc, ale nic nechytily. *Jan 21:4 Když pak nastalo jitro, Ježíš stál na břehu. Učedníci ale nevěděli, že je to Ježíš.* - Zde je další případ toho, že Ježíše nepoznali. Někdo může namítat, že prostě byli moc daleko a tak ho nepoznali, ale pokud budete číst dál, tak se jich tam Ježíš ptá, zda něco chytily, a oni říkají, že lovili celou noc, ale nic nechytily. Ježíš jim potom říká, aby hodili síť napravo od lodi. Podobná věc se stala v Lukáši v 5. kapitole. Tam také lovili celou noc a nic nechytily, a když na pokyn Ježíše hodili síť na druhou stranu, tak se jim mohly sítě roztrhat. A zde najednou Jan říká: "To je Pán", protože si uvědomil, že tohle se už dřív stalo. A Petr si oblékl plášť a plaval ke břehu. Když pak učedníci připluli ke břehu, ve verši 14 jim Ježíš říká: "Pojďte, posnídejte." A nikdo z učedníků se ho však neodvažoval zeptat: "Kdo jsi?" protože věděli, že je to

Pán. - Proč by bylo zapsané, že se nikdo z nich neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Víte proč? Protože učedníci se chtěli zeptat, kdo je. Oni se na něj dívali, ale nemohli poznat, že to byl Ježíš, protože opět - nemůžete poznat duchovní věci fyzickými tělesnými smysly.

Bible v Židům 13. kapitole říká, že mnozí z nás hostili anděly, aniž by si toho byli vědomí. A my o tom nevíme, protože se prostě díváme jen na přirozené věci. Potom vidíte osobu a myslíte si, že to je prostě jen člověk, ale víte, že andělé si mohou vzít fyzickou podobu? Jednou jsme měli setkání ve Fénixu v Arizoně a jsem přesvědčen, že tam byl anděl. Byl tam jeden motorkář, který měl přes dva metry, byl obrovský, měl koženou vestu a byl celý potetovaný. Vůbec nevypadal jako anděl, ale byl to ten nejmilejší a nejjemnější člověk, jaký by jen motorkář mohl být. Já jsem s ním mluvil a bylo to úžasné. Jak znal Písmo a všechno. Ten večer jsme tam měli 7 nebo 8 démony posedlých lidí, kteří se manifestovali, padali tam na zem. A já jsem se tam podíval a u toho člověka byl ten motorkář a sloužil mu, vzápětí někdo další a ten motorkář byl zase tam, byl prostě všude a pomáhal. A když jsem o tom potom přemýšlel, tak jsem si říkal, že to musel být anděl. Netuším, kdo ten motorkář byl, ale sloužil všem potřebným a udržoval tam pořádek a věřím, že to Bůh poslal anděla. Ale když se na toho motorkáře podíváte svýma fyzickými očima, tak si pomyslíte: "Ne, tohle nemá s Bohem nic společného, tohle nemůže být anděl." - Protože vás pohorší jeho vzhled.

Ti učedníci se chtěli Ježíše zeptat: "Jsi Ježíš?" Dívali se na něj tváří v tvář a přitom ho nepoznali. Víte proč? Protože musel být poznán duchovně a oni byli tělesní. Oni znali Ježíše pouze podle těla, nevěděli, kdo Ježíš ve skutečnosti byl. A co mě nejvíc bere je zapsáno v Matouši. *Matouš 28:16 Jedenáct učedníků pak šlo do Galileje, na tu horu, kterou jim Ježíš určil. ¹⁷A když ho spatřili, poklonili se mu; ale někteří pochybovali.* - Tohle je jedenáct učedníků! Tohle je Petr, Jakub, Jan, všichni apoštolé, kteří s Ježíšem strávili tři a půl roku, žili s ním a znali ho. A Ježíš se jim ukázal, oni se mu klaněli, ale někteří z těch jedenácti pochybovali, že tohle je opravdu Ježíš! Jak je to možné? Vždyť se na něj přece dívali tváří v tvář! Zírali mu do tváře a pochybovali, že to opravdu byl Ježíš!

Snažím se poukázat na to - někteří z nás si myslí, že kdyby byli jedním z učedníků Ježíše, tak by měli silnou víru. Ne, být s Ježíšem by pro vás byla překážka, protože byste si na něj tolik zvykli jako na přirozeného člověka v přirozené tělesné sféře, že byste nebyli schopní poznat, kdo skutečně byl. A nikdo z lidí Ježíše v jeho vzkříšeném a oslaveném těle nepoznal, protože musel být poznán duchem. Víte, my jsme na tom ve skutečnosti lépe, protože můžeme Ježíše znát mnohem lépe, než Ho znalo 11 apoštolů. Protože nemáme před očima Ježíšovo fyzické tělo, které by nám bránilo. Můžete zavřít oči a představit si Ježíše, jak sedí po pravici Otce, můžete v knize Zjevení číst o jeho očích, které jsou jako plameny ohně a že září jako slunce. Můžete si Ježíše představit, jak chcete, a můžete ho vidět v duchu, ale nemusíte se vypořádávat s tím, že by vás rozptylovala fyzická postava. Ve skutečnosti můžeme Ježíše znát lépe, než lidé, kteří s ním tehdy chodili a mluvili. - Jenom pokud byste se otevřeli a začali Ho poznávat svým duchem a dostali se na místo, že budete žít svým duchem, namísto abyste se řídili fyzickými věcmi.

Kdo napsal polovinu Nového zákona? Apoštol Pavel, který Ježíše neznal podle těla. Možná ho viděl, ale nebyl s Ním jako Petr, Jakub, Jan... Apoštol Petr dokonce píše o Pavlových dopisech a říká: "Náš milovaný bratr Pavel píše o některých věcech, což je těžko pochopitelné a někteří nestálí lidé s tím mají problém jakožto i s jinými Písmi." Petr dává na Pavlovy spisy schvalovací razítko, že jsou Písmo. A Pavel měl lepší zjevení, znal Ježíše lépe, než Petr. Petr se dostával do zákonictví a pod náboženský tlak, a když přišli židé z Jeruzaléma, tak nechtěl jít s pohany. A když Petr přišel do Antiochie, tak se mu Pavel postavil a napomenul ho, že je pokrytec, že přece ví lépe, měl vidění a Bůh mu ty věci ukázal a teď se podřizuje židům, protože se bál zavržení. Vidíme apoštola Pavla, který neznal Ježíše podle těla tak dobře, jak ho znal Petr, ale přitom Pavel znal Ježíše podle ducha lépe, než Petr. Boha můžete znát lépe podle ducha, než kdy podle nějakých projevů, husí kůže, vidění a pocitů.

Lidé vyhledávají, aby jim druzí prorokovali. Za mnou chodí lidé, abych jim prorokoval, a já prorokovat můžu, ale odmítám být prorokem na počkání, kdy vhodíte peníze do automatu a vypadne Bůh. Lidi po mně chtějí, abych něco udělal, a i když věřím na proroctví a všechny ty věci, tak vy sami potřebujete znát Boha. A způsob, jakým Ho poznáte je, že není daleko od nikoho z nás, ale není fyzický. Bůh je duch. *Jan 4:24 Bůh je duch a ti, kdo Ho uctívají, Ho musí uctívat v duchu a v pravdě.* A zde je bratři a sestry v Těle Kristově problém. My jsme s vírou - s naším šestým smyslem začali zacházet jako se slepým střechem. - Ať již sloužilo k čemukoliv, tak nyní je u většiny lidí bez využití a jen zabírá místo, takže si ho někteří nechali i vyoperovat. A i když nás Bůh stvořil se schopností poznat/vědět věci ve svém srdci, které nemůžete nijak poznat svým mozkiem, tak jsou lidé, kteří to nepodporují a namísto toho se tomu vysmívají a označují víru za něco špatného. A není pochyb, že víra byla zneužívána, ale lidé zneužívají i své fyzické smysly a přitom se jich kvůli tomu nesnažíme zbavit.

Říkám vám, že máte schopnost poznat věci vírou. Každý člověk někdy zažil, že jste ve svém srdci cítili, že máte něco udělat, ale vaše moudrost vám velela udělat něco jiného, a vy jste poslechli rady druhých lidí, udělali jste, co vám řekli lidé, nebo vaše moudrost, nedopadlo to dobře a v ten okamžik jste si uvědomili, že jste věděli, že to máte udělat jinak? Kolika z vás se to stalo? Bůh dal každému z nás schopnost, abychom chodili vírou, abychom mohli poznat věci, které svým mozkiem/rozumem nemůžete poznat. A my jsme se dostali na místo, kdy odmítáme být vedeni duchem, odmítáme poznávat věci srdcem, a snažíme se všechno intelektuálně vymyslet a zkoumat svým rozumem. Řeknu vám, že pokud budete trávit čas v Božím Slově a budete se mu snažit porozumět rozumem, tak úplně minete Boha. Boží Slovo je napsané pro vaše srdce, ne pro vaše rozumy/mozky. To neznámá, že je nelogické, Boží Slovo je velmi logické, ale musíte Duchu Svatému dovolit, aby vás vedl, a musíte Slovo přijmout svým srdcem. A takto začnete poznávat Boha.

Budete si muset uvědomit, že Bůh se prostě neukáže, nesedne si naproti vám do židle a nebude s vámi mluvit slyšitelným hlasem. Neuvidíte Jeho viditelnou manifestaci, nebude vám běhat mráz po zádech, nebudete mít neustále sny, vize a zjevení. Všechny tyto věci se mohou stát a dějí se, ale nedějí se moc často a nedějí se většinou lidí. Já jsem nikdy neměl vidění. Viděl jsem věci ve svém srdci, jak jsem zde popisoval, ale to je podobné jako byste si představili třeba jablko - přesně tak jsem to viděl očima mé mysli. Nebyla to otevřená vize, měl jsem zavřené oči a v momentě, kdy jsem je otevřel, tak to bylo pryč. Nikdy jsem neměl otevřené vidění, nikdy jsem neslyšel slyšitelný hlas. Nikdy jsem nebyl fyzicky uchvácen v Boží přítomnosti. A já neříkám, že to neexistuje, jen říkám, že se takové věci nedějí moc často a nedějí se většinou lidí. Takže pokud budete chtít znát Boha, budete muset začít otvírat své srdce a poznat Ho skrze svého ducha. A potom se můžete dostat na místo, kdy Ho budete znát duchem a bude to mnohem lepší, než kdybyste Ho fyzicky viděli. Víra je lepší než vidění. Chodíme vírou, ne viděním.

Někteří si říkají: "Tak to si neumím představit..." Ale pro tohle nás Bůh stvořil. A Pavel píše, že chodit vírou je normální křesťanství. Pokud dnes začnete chodit vírou, tak vás budou všichni označovat za podivína. Budou vám říkat, že jste pokrytci, fanatici, ale Bůh nás stvořil, abychom žili/chodili vírou. Dám vám ještě jeden příklad a zítra s vámi budu sdílet, jak dál.

Vzpomínám si, když jsem šel na film "Umučení Krista". Moji přátelé na to šli do kina a tolik se jich to dotklo a dostalo je to, že jsem se na to šel také podívat. Upřímně jsem se modlil a věřil jsem, že prožiji něco mimořádného. Očekával jsem, že ukřižování Ježíše ve mně ještě víc ožije. Nekritizuju Mela Gibsona za to, jak to udělal, někteří ho kritizovali, ale sám Mel Gibson řekl, že to původně mělo být ještě drsnější, ale museli to zjemnit, protože jinak by to bylo špatně označeno a nikdo by na to do kina nešel. Takže nekritizuju Mela Gibsona, ale chci říct, že jsem tím byl zklamán. A to protože co ukazovali na plátně, nebylo vzhledem k tomu, co jsem měl v sobě, vůbec až tak reálné. Byl jsem zklamaný a říkal jsem si: "Tohle je ale nic v porovnání s tím, jak vypadalo skutečné

Ježíšovo ukřižování." Bylo to miliónkrát horší, než to bylo ukázané v tom filmu. V Izaiáši 52 se píše, že byl poznamenan víc, než jakýkoliv člověk, který kdy na zemi žil. || A pokračuje, že byl tak znetvořen, že nevypadal ani jako člověk. A v tom filmu "Umučení Krista" ukazovali zbitého Ježíše, ale stále vypadal jako člověk. Bible říká, že nevypadal ani jako člověk. Věřím, že to bylo, protože na sebe vzal všechny naše nemoci a nesl je na svém těle.

Mel Gibson v tom filmu ukazuje pouze bití a bičování, a i když to bylo zlé, tak to byl stejně pouze povrch skutečnosti. Navíc se tam vůbec neuvažoval duchovní aspekt. Bible říká, že Ježíš se doslova stal hříchem. *2 Korintským 5:21 Vždyť Toho, který nepoznal hřích, učinil hříchem za nás, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.* - Ježíš nenesl pouze nějakou zástupní trochu hříchu, Ježíš se stal úplně veškerým hříchem. Hřích každého pedofila, homosexuála, vraha, lháře, smilníka, prostě hřích všech vstoupil do Jeho těla, plus hanba a vina, kterou ten hřích působí. Představte si svoji nejhorší noc, svůj nejhorší den, tu nejhorší věc, co se vám kdy stala, cokoliv hnusného, co jste kdy cítili, tak Ježíš prožíval a cítil přesně to, jenom mnohem víckrát znásobené za každého člověka. Tohle v tom filmu Mel Gibson ukázat nemohl.

A jak jsem to sledoval, tak jsem se modlil a říkal jsem Bohu, že to je pouze náznak v porovnání s tím, jaké bylo skutečné Ježíšovo ukřižování. Vlastně se to věnovalo pouze bití od Římanů a pomíjelo vše ostatní. Ptal jsem se Boha: "Co je to se mnou, je něco v nepořádku?" A Bůh ke mně promluvil a řekl: "Andrew, skrze moc Ducha Svatého jsi viděl a prožil ukřižování mnohem reálněji, než moji apoštolé, kteří tam tehdy byli a viděli to." Protože oni viděli pouze ve fyzické sféře. Učedníci tehdy nevěděli, že do Ježíše vstoupila všechna hanba, vina a všechny nemoci a hřích světa. Nerozuměli, že Ježíš mohl zavolat zástupy andělů a sestoupit z kříže. Oni viděli Ježíše na kříži a byli zmatení, mysleli si, že Ježíš je poražený. Neměli možnost vidět do duchovního světa, Duch Svatý jim tyto věci ještě neukázal. A Pán mi řekl: "Moje ukřižování na tebe mělo větší vliv, než na mé učedníky, kteří ho sledovali, než jim Bůh otevřel srdce a ukázal jim to." Řekl mi: "Je to pro tebe skutečnější, než to bylo pro lidi, kteří tam seděli a sledovali to." Proč? Víte, já jsem měl nad těmi Písmy stovky a stovky rozjímání a Duch Svatý ve mně ukřižování učinil velmi živé. A věřím, že co jsem prožil, je víc reálnější a má to větší dopad na můj život, a to o téměř 2000 let později, než jaký mělo ukřižování dopad na lidi, kteří to viděli na vlastní oči. Není to úžasné?

Víte, když začnete jednat v duchu, když začnete poznávat věci podle ducha a ne podle těla, tak nepřijdeme o nic a nevadí, že již uplynulo 2000 let. O nic nepřicházíme tím, že jsme Ježíše neviděli fyzickými očima, naopak máme výhodu, protože Ježíše můžeme znát podle ducha a není zde jeho fyzické tělo, které by nám bránilo, abychom viděli, kdo Ježíš skutečně je. Můžete znát Boha ve smyslu, o kterém jsem zde celou dobu mluvil, můžete Ho znát blízkým, intimním a osobním způsobem, ale budete na to muset jít duchem. Bůh je duch, a pokud Ho chcete uctívat, musíte Ho uctívat v duchu a v pravdě. A bratři a sestry, většina z nás jsme tolik tělesní, že být duchovní je pro nás něco naprosto cizí. Ale když se znovu narodíte, tak vám Bůh dá tuto schopnost, ale prvně se budete muset otevřít a uznat to, začít se tím zabývat a jít za svých pět fyzických smyslů. Budete Ho muset začít poznávat na základě toho, co o Něm říká Boží Slovo. Slovo, které mluví, je duch a život. Jan 6:63. Boží Slovo nám ukazuje věci a budete ho muset začít číst a věřit tomu, co čtete, a začít svému duchu dovolovat, aby to prožíval. Budete muset začít věci vidět podle ducha a nedívat se na ně podle těla. To je mocné.

Pokud jste dnes poslouchali, tak jsem sdílel věci, které můžou váš vztah s Bohem radikálně změnit. A zítra budu sdílet spoustu dalších věcí, které vám pomohou. Ale toto je kritická věc. Je tolik vzácné narazit na někoho, kdo chodí vírou, protože pokud se podíváme kolem sebe, myslíme si, že tak to prostě má být, že máme být všichni v depresi, poražení, odrazení, mít strach, obavy a podobně, a že máme nechat fyzické věci tohoto světa, aby nám dominovaly. Ale nemusí to tak být! Můžete chodit ve sféře ducha, kdy vás fyzická sféra neporáží a neničí. Můžete znát Boha v duchu a v pravdě. Všichni můžeme chodit duchem. Všichni máme tuto schopnost/možnost, není to

jen pro nějaké super-duchovní lidi, ale je to pro každého znovuzrozeného věřícího. A to je síla.

Ale prvně potřebujete, aby vám někdo řekl, že to je možné, než do toho vůbec můžete jít. A já se obávám, že většina lidí si myslí, že tohle není vůbec možné. Většina lidí si myslí, že Boha nemůžete znát, protože přece: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují." Ale to pokračuje: "Ale nám to však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny věci, i Boží hlubokosti." - Boha můžete znát skrze Ducha, jak úžasná věc! A právě proto také potřebujete přijmout křest Duchem Svatým. Když se obrátíte, tak je znovuzrozen váš duch, ale [při křtu Duchem] Duch Svatý přijde a dá vám duchovní porozumění. *Římanům 5:5 A naděje nezahanbuje; neboť v našich srdcích je rozlita Boží láska skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.* Ježíš řekl, že Duch Svatý bude brát z něho a ukazovat vám to, že vám bude ukazovat věci. *Jan 14:26 Avšak Utěšitel, ten Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Duch Svatý vás uvede do veškeré pravdy.*

Říkám vám, že Duch Svatý není nějaký nadstandardní bonus, který vašemu životu dodá trošku jiný rozměr. Duch Svatý je naprosto nezbytný. Potřebujete, aby vám Duch Svatý pomáhal, potřebujete, aby vás obživoval, potřebujete dary Ducha Svatého. Modlit se v jazycích je jedna z nejmocnějších věcí, protože vás vede k tomu, abyste vyřadili svých pět smyslů a začali operovat v duchovní sféře. Bible říká, že pokud se modlíte v jazycích, tak je to pro lidi bláznovstvím - váš vlastní rozum vám bude říkat, že to je bláznivé: "Co to říkám za nesmysly..." A víte co? Abyste mohli déle mluvit v jazycích, tak musíte jít za svých 5 smyslů a musíte začít operovat ve víře. Nemůžete se modlit v jazycích delší dobu, aniž byste neoperovali ve víře, a to je jeden z velkých přínosů modlitby v jazycích. Prostě vás to přinutí dostat se do duchovní sféry a do sféry víry. Řeknu vám, že mluvení v jazycích je velice, velice, velice mocný dar.

Takže pokud je zde dnes někdo, kdo nikdy neučinil Ježíše svým Pánem, tak se musíte znovu narodit. Jinak jediný duchovní svět, do kterého se můžete dostat, je duchovní svět démonů a garantuji vám, že to nechcete. Pokud se chcete dostat do Božího duchovního světa, tak není jiná cesta, než skrze Ježíše. Ježíš řekl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne." Musíte se znovu narodit, to je zásadní. A když se znovu narodíte, potřebujete přijmout křest Duchem Svatým a dary Ducha Svatého. Je to více, než jen mluvit v jazycích, ale modlitba v jazycích je první dar, který se po křtu Duchem Svatým projeví, je to mocný dar a je v tom mnohem víc. Je zde někdo, kdo ví, že se potřebuje znovu narodit, že potřebuje učinit Ježíše svým Pánem?

Andrew Wommack - Poznání Boha - 4 - Znat Boha skrze Boží Slovo

Nevím, zda vás požehnaly věci, které jsem sdílel minulý večer, ale věřím, že to je klíč k poznání Boha. Dostat se z toho, že se orientujeme a poznáváme věci podle těla, na základě svých tělesných smyslů, a být duchovní. A potřebujete si to projít vícekrát, protože to nebudete schopni napoprvé všechno uvidět. Amen?

Najděte si 2. Petrovu, 1. kapitolu. Kolik z vás je zde poprvé? Celkem dost lidí. Opakuji - potřebujete si sehnat ty záznamy. Mluvil jsem o poznání Boha, a že znát Boha je klíčem ke všemu. Většina lidí chce Boží moc, chtějí přijmout uzdravení, vysvobození nebo Boží dotek a podobně, ale neznají Ho. A já jsem strávil hodně času, abych ukázal, že Ježíš nepřišel na tuto Zem, aby nás zachránil od "jití do pekla". I když to s sebou přináší, tak je to bonus, protože Písmo v *Janovi 3:16* říká velmi jasně, že *"Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby každý, kdo v něj uvěří, nezhynul, ale měl život věčný."* A Ježíš v *Janovi 17:3* definuje věčný život a říká, že věčný život je znát Boha. Takže smysl Ježíšova příchodu na tuto Zem a smysl odpuštění hříchu je, abychom nezhynuli, ale měli s Ním vztah. A *Jan 3:34* říká, že věčný život máme už nyní, že věčný život nezačne až po smrti, kdy půjdeme do nebe. Můžeme Boha znát intimním způsobem již v tomto životě. Pavel o tom mluví ve *Filipském 3. kapitole* - že všechno pokládá za hnůj, kvůli nadřazenosti poznání Krista Ježíše, aby Ho znal a znal moc Jeho vzkříšení. Pro Pavla to bylo o intimním vztahu. A právě intimní vztah by měl oddělovat opravdové křesťany od jakéhokoliv jiného náboženství. Protože náboženství mají také doktríny, vyznání, systém víry, morální kodex, ale křesťanství je vztah. Vy se doslova stanete posedlí Bohem. Bůh žije ve vás a touží mít s vámi vztah, obecenství.

Spousta křesťanů nemá s Bohem větší kontakt, než lidé v ostatních náboženstvích, kteří jen dodržují pravidla a nařízení. Vím, že to nezní jako pěkný výrok, ale já se setkávám s mnoha lidmi. Jen dnes ráno jsem se modlil s asi 30 lidmi, a modlil jsem se zde s asi 30 lidmi před i po každém shromáždění. Setkávám se se spoustou lidí a podle toho, co lidé říkají a dělají, tak je vidět, že by Boha nepoznali ani, kdyby k nim přišel a představil se jim. Lidé nerozumí Božímu jednání, jak věci fungují... Amen? Radši to nebudu dál rozvádět. :D

Lidé neznají Boha, a pokud by Ho znali, tak by to změnilo všechno, všechno by bylo jinak. Je to tak jednoduché. Křesťanství je jednoduché, pokud ho "děláte" tak, jak ho prezentuje Bible. Ale pokud se Boha jen snažíte použít, aby byly zaopatrěny vaše potřeby, a přitom Ho neznáte, tak si to pěkně zkomplikujete. Pokud nemáte opravdové obecenství s Bohem, tak potom jste nervní, ustaraní, zahořklí, máte neodpuštění, jste posedlí materiálními a pomíjivými věcmi tohoto života, namísto abyste viděli věci z pohledu věčnosti... Když dáte Boha do středu svého života, tak na ničem jiném nezáleží. Tak to prostě je.

Do toho Petra se nakonec dostanu, ale dovolu mi s vámi sdílet, že když jsem měl 23. března 1967 tu zkušenost s Pánem a najednou jsem začal Pána znát - a není to záležitost jedné zkušenosti - že bych najednou znal Boha, ale otevřel se mi duchovní svět, začal jsem Bohu rozumět, věděl jsem, že Bůh je skutečný a živý způsobem, jakým jsem to nikdy dřív nezažil. Po té události úplně explodovala hloubka mého vztahu s Bohem. Ani vám to nejsem schopný popsat. A téměř okamžitě po této zkušenosti jsem byl povolán do služby a poslali mě do Vietnamu. Dnes ráno jsem se tady bavil s jedním veteránem z Vietnamu, byl tam celkem 3x. Poslali mě [sice] do Vietnamu, ale já jsem byl natolik zamilovaný do Pána, že můj vztah s Bohem byl úžasný, že jsem byl jako v bublině. Upřímně ani jsem netušil, co se kolem mě dělo. Dám k tomu příklad.

Byl jsem před léty zde v Chicagu, může to být 15-20 let zpátky, a přišel za mnou jeden člověk a dal mi knihu, ve které bylo 12 svědectví veteránů z Vietnamu. Zažili ve Vietnamu hrozné věci a jejich životy tím byly poznamenány, ale všichni našli Pána a byli to svědectví, jak Ježíš může lidi a věci změnit. Bylo tam i jeho svědectví a tu knihu mi sám podepsal. Věděl jsem, že se mě další den zeptá, zda jsem tu knihu četl, takže i když mě to zrovna nelákalo, tak sem si říkal: "Přečtu si aspoň

jeho příběh, abych mohl říct, že jsem ji četl." A bylo to mocné. Takže jsem se rozhodl přečíst si další příběh a další a byla to opravdu dobrá kniha. Zůstal jsem vzhůru skoro celou noc a četl. Bylo tam 12 svědectví a 3 z nich tam byli ve stejnou dobu, kdy jsem tam byl já, a mluvili o věcech, které jsem také zažil. Dva z nich byli dokonce zároveň se mnou ve stejném oddílu. A nejsem si jistý, ale jeden z nich popisoval, jak byli napadeni na jednom místě, a já si myslím, že jsem tam tehdy také byl. Byl jsem asistent kaplana a doprovázel jsem ho. Šli jsme tehdy na místo, kde se těžce bojovalo a kaplan tam sloužil lidem. To místo bylo menší než tato místnost a do toho prostoru během toho, co jsme tam byli, dopadlo 179 granátů z minometů. Mě a kaplana odvolali a nepřítel ten prostor nakonec obsadil, a téměř všichni tam byli zabiti.

Jak jsem četl tu knihu, tak si myslím, že ten člověk popisoval tuto situaci, ve které jsem byl i já, ale on ji popisoval z pohledu nevěřícího. Jaké to bylo bez Boha. Velmi názorně popisuje, jaká to byla hrůza, jaký měl v sobě strach. A já jsem si po dvaceti letech uvědomil, jaké to bylo být v kůži nevěřícího, a přišel na mě ten strach. Dvacet let poté jsem prožil, jaké by to bylo, být tam bez Ježíše. Ale přesně si vzpomínám, co mi tehdy běželo v srdci a v hlavě. V té době jsem byl tak zamilovaný do Pána, ale ztratil jsem vnímání té Jeho přemáhající přítomnosti a nevěděl jsem, co se stalo a co mám dělat. Přišel jsem na to, že jediný způsob, jakým se na to místo dá vrátit, je zemřít a jít do nebe. Takže jsem se už měsíce modlil, aby mě Bůh zabil a vzal domů. A vzpomínám si, jak sem tam seděl v zákopu, kolem padají bomby, všude záblesky výstřelů, bylo vidět, jak nepřítel postupuje do toho kopce. Byla to vážná situace a já si říkám: "Dnes by to mohlo přijít! Dneska už bych to mohl mít za sebou." :D A byl jsem z toho tak nadšený, tak požehnaný, říkám: "Ježíši, to je úžasné!" A potom mně přišli na mysl moji spolubojovníci a vietnamští vojáci a říkám si: "Bože, ale tihle lidé Tě neznají!" A já jsem se za ně přimlouval a cítil sem k nim lásku a soucit. Takže jsem byl v takové vážné situaci, ale měl jsem v sobě pokoj, radost a požehnání pro nepřítele. Mířil sem na ně sice svojí [puškou] M16 a pokud by se dostatečně přiblížili, tak bych střílel, ale modlil jsem se za ně dřív, než bych je zastřelil.

Prožíval jsem lásku, pokoj a radost a ta událost pro mě nebyla ničím extra. Dokud jsem nečetl tuto knihu, tak jsem o těch věcech nikdy nemluvil, ani se svojí ženou Jamie. Nemluvil jsem o tom s nikým, protože pro mě to byl jen další den ve Vietnamu. A dvacet let poté jsem to při čtení té knihy uviděl z perspektivy nevěřícího a rozsvítilo se mi. Říkám si: "Bože, já jsem byl úplně v nějaké bublině, vůbec jsem si těch věcí nebyl vědomý." A říkám to z jediného důvodu - protože to bylo díky blízkému a osobnímu vztahu s Ježíšem. Když jste v Boží přítomnosti, v přítomnosti milujícího Boha, tak tam není žádný strach. Není tam strach, obavy a všechny ty věci, které přijdou lidem na mysl... Byl jsem v situacích, kdy můj vztah s Bohem působil na věci jako protilátka. Pokud máte obecenství s Bohem, chválíte Ho, a někdo přijde a odmítne vás - já to říkám v lásce a doufám, že to nevezmete špatně... Víte, mně lidé plivali do tváře, říkali mi, že jsem od ďábla, nebo mi prováděli různé věci - ale pokud máte obecenství s Bohem, tak v porovnání s Ním, jsou ti lidé nikdo. Koho zajímá, co si myslí? Někteří z vás si říkají, že to by nemohli nikdy ustát - ale to je proto, že jste tolik zaměřeni na [mínění] lidí, ale když začnete žít v Boží přítomnosti, když jste u trůnu a Bůh vám právě řekl: "Miluji tě!" Tak když pak někdo přijde a řekne: "Já tě nemám rád!" - Tak koho to zajímá? :D

Byl jsem jednou v Severní Karolíně, kde mě pozvali, abych mluvil v podniku jednoho známého. Byl jsem tam, mluvil jsem se všemi jeho zaměstnanci, znovuzrodilo se deset lidí. Modlil jsem se tam s lidmi, viděli jsme zázraky. Potom za mnou přišla jedna žena, která se den předtím pokusila o sebevraždu. Byla třikrát rozvedená a teď jí její čtvrtý manžel řekl, že se s ní rozvede, takže se chtěla zabít. Přišla a říká: "Já nejsem křesťanka jako ty a on, ale vím, že Bůh je skutečný a vím, že může udělat věci, modlil by ses za moje manželství? Manžel mi řekl, že se se mnou rozvede a já už další rozvod neunesu." Spousta lidí si pomyslí, že to je opravdu tragické. Ale já jsem se na ni podíval a ptám se: "Dovolte mi se ujistit, že jsem to pochopil správně. Nejste křesťanka a víte to?" Ona říká: "Ano, přesně tak." A já jí říkám: "Takže kdybyste teď zemřela, tak jdete do pekla." Ona říká: "Ano, je to tak." A já se ptám: "A vy chcete, abych se modlil za vaše manželství a ne za vaši

záchranu?" - "Ano." Já jí říkám: "Paní, uvědomujete si, že po tisíci letech strávených v hořících plamenech v pekle vám bude úplně ukradené, jak to s vaším manželstvím dopadlo? Vždyť na tom ve světle věčnosti vůbec nezáleží!" Někdo se může snažit namítnout: "Ty říkáš, že Bohu na manželství nezáleží?" Ne, to neříkám, nakonec jsem se modlil i za její manželství. Ale snažím se říct, že si musíte dát věci do správné perspektivy.

Někteří lidé si myslí, že když procházíte rozvodem, tak z toho musíte být nahromadě. Ale proč? Pokud byste byli v obecenství s Bohem a mysleli z pohledu věčnosti, jak jsme o tom mluvili v 2 Korintským 4, kde Pavel říká, že jsou to pouze lehká soužení, protože to je pouze dočasné. Takže z tohoto pohledu si můžete uvědomit - i kdyby se moje manželství rozpadlo, je to jen dočasné. A můžete Ježíši děkovat, že v nebi se nebudeme ženit ani vdávat. "Díky, že to je dočasné, že i kdyby moje manželství nikdy nefungovalo, tak tě stejně můžu chválit a mít obecenství s Bohem." Pokud byste měli živý vztah s Bohem, tak můžete být šťastní i kdybyste procházeli rozvodem a mohli byste Bohu děkovat: "Otče, děkuji Ti, že Ty se se mnou nikdy nerozvedeš! Ty mě nikdy neopustíš, ani se mě nezřekneš. Děkuji Ti, že jsi věrný, věrný, [jedině] věrný..." I když procházíte rozvodem, tak můžete Boha chválit.

Pokud někomu doktor řekne, že zemře, tak lidé říkají: "Právě mně řekli, že mi zbývá týden života! Hrůza!" Víte, s takovými výroky mám problém. Proč? Zpíváme totiž písničky o tom, že v nebi to bude skvělé, a když vám doktor řekne, že tam brzy půjdete, tak se rozpláčete? Na tomhle je něco špatně. :D Pokud byste se nad tím opravdu zamysleli, tak pokud byste měli postoj, jako apoštol Pavel, který řekl, že se vzdal všeho, aby Ho mohl znát. Pavel řekl: "Žít - to je pro mě Kristus, a umřít - to je zisk!" Pokud byste měli Pavlův přístup, tak pokud by vám doktor řekl, že zemřete, tak byste ho objali radostí a řekli byste: "Člověče, tohle je úžasné!" Někteří z vás nemůžou uvěřit, že něco takového říkám. Já mluvím v lásce, ale máte s tím problém, protože jste tělesní, protože myslíte pouze na lidské rovině, myslíte pouze na přirozený svět a lidé jsou pro vás důležitější než Bůh. Ale když se dostanete na místo, že pro vás Bůh bude více důležitý než lidé, potom budete na místě, kdy vám nikdo nemůže nic udělat, aniž byste mu v tom vědomě nepomáhali. Museli byste se sami na takovou úroveň degradovat.

Jednou jsem s jedním kamarádem lezl na jednu horu. Měli jsme společného známého, který byl služebník v církvi a oba nás kritizoval. Byl náš přítel a zároveň nepřítel a vždycky o nás něco rozhlašoval. Již dříve jsme si o tom promluvili, ale teď jak lezeme na tu horu, tak ten můj přítel říká: "Slyšel jsi, co o mně nedávno prohlásil? Slyšel jsi, co teď rozhlašuje o tobě?" A spustil. Já jsem ho zastavil a říkám: "Nechci to slyšet. Již jsme se o tom bavili, vím, že ten člověk mě prostě nemá rád a já to nechci ani slyšet, vůbec na tom nezáleží." Takže na chvíli ztichl a potom najednou říká: "Jak to, že na tom nezáleží? On je přece tvůj přítel stejně jako je i můj, jak to, že tě nebere, co o tobě říká tak, jak to bere mě?" A já jsem mu odpověděl: "Protože pro mě není jeho názor tak důležitý, jako pro tebe." Aby se vás někdo mohl dotknout, tak to musíte dávat velkou váhu jeho názoru. A není to tak, že bych si nevážil lidí, ale prostě si mnohem více vážím Boha, takže co o mně říkáte vy, prostě není tak důležité. To je mocné. Nějak mě to odvedlo od toho, o čem se zde bavíme, ale mluvím o tom, že pokud budete znát Boha a budete s Ním mít vztah, tak přestane být problémem spousta věcí, které teď vidíme jako problém. Jen pokud byste měli vztah s Bohem...

Našli jste už v Bibli druhou Petrovu? Pokud ještě ne, tak se radši dívejte k sousedovi, protože to zřejmě nenajdete. :D *2 Petrova 1:1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří s námi dosáhli stejně drahé víry skrze spravedlnost našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista.* - Víte, abyste začali poznávat Pána duchem a nebyli ovládnáni a dominováni fyzickými věcmi, k tomu vede cesta skrze Boží Slovo. Ježíš v *Janovi 6:63* říká: "*Duch je ten, kdo obživuje; tělo není nic platno.*" -

Radikální výrok! Tělo není nic platno. Možná zde není ani jeden člověk, který by tomu věřil tak, jako tomu věřil Pavel. "Tělo není nic platno." - A my přitom do těla investujeme obrovské úsilí. Snažíme se, aby pěkně vypadalo. Dopřáváme mu, řídíme se podle pocitů, vyvyšujeme tělo, vyvyšujeme

pocity, ale Ježíš říká: "Duch je ten, kdo obživuje; tělo není nic platno. Slova, která vám mluvím já, jsou Duch a jsou život." Co se děje v duchovní sféře poznáte podle Božího Slova. Tak poznáte Boha. Bůh je duch a ti, kdo Ho uctívají, Ho musí uctívat v duchu a v pravdě. [Jan 4:24]

Takže do duchovní sféry se nedostanete tím, že budete sedět se zkříženými nohama a meditovat "hmm, hmm..." - Tohle vás sice dostane do kontaktu s nějakými duchy, ale nebude to Boží Duch. K Bohu přicházíte skrze Boží Slovo a Boží Slovo je jako okno. V této posluchárně nejsou žádná okna, takže nemůžete vidět, jak je venku. Pokud byste chtěli vidět, jak je venku, museli byste najít nějaké dveře, okno a podívat se, zda prší nebo tak. Pokud jste zde zavření, tak nemáte tušení. Obdobně to je s námi - jsme chycení v téhle tělesné oblasti. Jak můžete vidět do duchovního světa, jak se dostanete do kontaktu s duchovní sférou? Je to skrze Boží Slovo. "Slova, která vám mluvím já, jsou Duch a jsou život." Takže jak na to? Jdete do Božího Slova, vezmete, co Slovo říká, a věříte tomu bez ohledu na to, co vám říkají vaše fyzické smysly. Není to jednoduché?

Skvělý příklad je zde v *2 Petrově 1:1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří s námi dosáhli stejně drahé víry...* - Pokud si najdete, co v řečtině znamená to "stejně drahé víry", tak to mluví o identické víře, co se týká kvantity i kvality. Dosáhli jste stejně drahé víry - identické/úplně stejné víry, kterou měl apoštol Petr. Petrova víra byla tak silná, že stačilo, aby šel, a kam padl jeho stín, tak lidé byli uzdravováni a démoni vyháněni. Petr vzkřísil z mrtvých Dorkas. Petr chodil po vodě, sice se začal topit, ale prvně šel po vodě - a to je víc, než kdy udělala většina z nás. Petr viděl, jak se staly úžasné věci, a přitom píše těm, kteří mají stejnou víru. Opět připomínám - každé slovo a každá věta v Bible je plná duchovní pravdy, jen pokud jste to schopní vidět. Jen kdybyste vzali ten jeden verš zde. Petr zde říká, že máte stejnou drahou víru, jako on...

Nejčastěji za mnou lidé chodí a říkají: "Vím, že víra funguje, slyšel jsem tě o tom mluvit, modlil by ses za mě prosím? Já prostě žádnou víru nemám... Modlil by ses, abych měl více víry?" Lidé neustále prosí Boha o více víry. Ale zde se říká, že máte stejnou drahou víru jako Petr! Vaše tělesné smysly říkají: "Ne, nemám!" Protože ji necítíte, nemáte z ní husí kůži... Podíváte se do zrcadla a nevidíte žádnou svatozář, neexistuje žádný fyzický důkaz, že to tak je. A protože nic necítíme, tak většina z nás nevěří, že bychom ji měli. A přitom to Boží Slovo říká! A Boží Slovo je jako okno, je to jako byste se podívali z okna, abyste viděli, co se děje a jak to je v duchu. Zde je napsané, že máte stejnou drahou víru jako Petr.

Takže pokud chcete začít poznávat Boha, musíte se začít dívat do Božího Slova a brát to, co Slovo říká [jako skutečnost]. Bůh říká, že ti dal tu stejnou drahou víru, jakou měl Petr. A pokud máte jiný názor, pak se mýlíte. Vy máte tu stejnou víru, kterou měl Petr. Pokud řeknete: "No ale já nevěřím, že mám stejnou víru, jako měl Petr." - tak si prostě vytrhněte druhou Petrovu z Bible! Protože Petr tu knihu píše lidem, kteří mají stejnou drahou víru. Pokud ji nemáte, potom druhá Petrova není pro vás, tak si tu knihu z Bible odstraňte. Je tam napsané, že máte stejnou drahou víru a všimněte si, že ta víra je ze "spravedlnosti našeho Boha a Ježíše Krista". Petr tu víru nezískal, protože byl apoštol! Někteří lidé říkají: "No já si myslím, že všechny ty věci přestaly s apoštolů." Ale Petr říká, že zázraky se děly díky jeho víře v Ježíše a Ježíšovu spravedlnost. Víru máme skrze to, co Ježíš vykonal. Tuto víru získáte při znovuzrození. Je k dispozici nahrávka, která se jmenuje "Boží víra", kde ukazují, že máte stejné množství víry a víru stejné kvality, jako měl Ježíš. Že ve svém srdci máte víru Ježíše. Nemáte problém s vírou, ale s poznáním, protože nevíte, co máte.

Filemonovi 1:6 - Zde se Pavel za Filemona modlí, aby se sdílení jeho víry stalo mocným skrze poznání všeho dobrého, co je ve vás díky Kristu Ježíši. Ale Tělo Kristovo se jako celek spíše modlí takto: "Ó Bože, ty můžeš všechno. Sice jsi zatím nic neudělal, ale můžeš všechno..." - A je to celé o prosení a škemrání, aby Bůh vylil svoji moc. "Ó Bože, uzdrav tohoto člověka..." - A přitom by to měl být úplný opak! Bůh již vykonal všechno, skrze Ježíše a nyní žije v každém znovuzrozeném věřícím - vy máte ve svém duchu nadpřirozenou Boží moc a schopnost, v duchu jste totožní s Ježíšem. Moje kniha "Duch, duše, tělo" by vám to vysvětlila. Vy to prostě už všechno máte, je to

ve vás. Již máte Boží víru. A Boha začnete znát tak, že namísto abyste Boha viděli jako někoho, kdo může udělat cokoli, ale má zkřížené ruce a vy musíte škemrat dostatečně dlouho, volat hlasitěji, být svatější... Úplně by vám změnilo život, pokud byste znali Boha a věděli, že už do vás vložil všechno, co potřebujete k životu a zbožnosti. Trošku se předbímám. :)

2 Petrova 1:2 "Kéž je vám v poznání Boha a Ježíše, našeho Pána, rozmnožena milost a pokoj"
- Takže jak získáte milost a pokoj? Většina lidí se za to modlí. "Ó Bože, ten člověk o mně řekl tohle a tamto... Já jsem tak naštvaný... Můj život je jako ve víru..." Jen dnes za mnou přišli 2 nebo 3 lidé, kteří chtěli, abych se modlil, aby měli pokoj, naději, aby věci fungovaly. Ale milost a pokoj nepřichází skrze modlitbu. Přichází skrze poznání Boha. Když vaše mysl zůstává v Bohu, když přemýšlíte Boží myšlenky, tak máte milost a pokoj.

Víte, je napsané, že hříšníkuv majetek bude uschován pro spravedlivého. A pro některé z vás mám novinku: Lidé ve vedení zpravodajství ve Spojených státech jsou bezbožní. A jejich zprávy nejsou zbožné. A když tam pláčou ohledně ekonomiky, tak je to protože ztrácí peníze. A kam ty peníze jdou? Ty peníze se nevypařují, ale přichází k věřícím. Hodně lidí se modlí "Bože vezmi majetek hříšníkům a dej ho spravedlivým." Pokud by se to masivně stalo, tak by se to ve zprávách objevilo jako finanční panika, recese a že je všechno špatně, protože bezbožní nad tím ztrácejí kontrolu. Ale pokud znáte Boha, pokud znáte, co říká Slovo, tak když pláčou a říkají, jak je to špatné, tak se budete radovat a děkovat: "Díky Ježíši, slovo se uskutečňuje."

Takže vy se nemodlíte, abyste měli pokoj. Poznáte Boží Slovo a to vám dá na věci jinou perspektivu/pohled. Když budou všichni mluvit o nějakém problému, epidemii, nemoci, tak pokud znáte Boží Slovo, pokud máte správné poznání, tak můžete v klidu sedět a říct: "Ke mně se žádná pohroma nepřiblíží." A můžete se radovat a mít pokoj, zatímco si všichni stěžují. Ale pokud neznáte Boha, tak budete ve stejné depresi, stejně zarmoucení a budete se bát stejně jako nevěřící. A tohle se naneštěstí v Těle Kristově do značné míry děje. Neznáme Boha, neznáme Jeho Slovo, neznáme, co říká, takže nás bere všechno, co bere i nevěřící. Zde je napsané, že milost a pokoj přichází skrze poznání Boha. Pokud ve svém životě nemáte pokoj, je to protože neznáte Boha. ;) Pokud byste opravdu znali Boha a věděli, co vám Bůh zpřístupnil, kdybyste věděli, jak moc je Bůh pro vás, tak byste se o nic nestrachovali. Byli byste požehnaní až na maximum. Amen?

Verš 3 *tak jako nám jeho božská moc darovala všechno...* - Víte, že v řečtině to slovo "všechny věci" znamená "všechny věci"? :D To znamená, že nic nechybí! Potřebujete uzdravení, pokoj, radost? Potřebujete uzdravení pro vaše manželství? Potřebujete vysvobození? Potřebujete cokoli? Všechny věci přicházejí skrze poznání Toho, který nás povolal svou slávou a ctností. Všechny věci. Pokud máte ve svém těle nějakou nemoc, potom máte problém v poznání/porozumění. Protože všechno, tj. včetně uzdravení, přichází skrze poznání Jeho. Pokud máte ve svém těle nějakou nemoc, tak je něco, co nevíte, na co nemyslíte, nepřijali jste pravdu. "A poznáte pravdu a pravda vás osvobodí." Pokud ve svém životě máte chudobu, tak vám garantuji, že máte problém v poznání. Tohle bych zde mohl rozebírat několik dní. - Žijeme ve společnosti, která nám nabízí skoro neomezené možnosti a kdokoli zde má možnost... Skoro se mi to nechce ani říkat, protože nemám čas to obhájit, ale je to absolutně pravda. Kdokoli z vás může prosperovat a být v krátkém čase milionářem - pokud byste se zbavili věření negativním věcem, zbavili se negativních postojů a začali věřit Bohu. Kdokoli z vás by mohl v krátkém čase nadpřirozeně prosperovat. Někteří brblají: "Tomu nevěřím!" - To je právě ten váš problém s poznáním. Nevěříte, že byste mohli prosperovat, nevěříte tomu, co Boží Slovo říká, takže se dřete, nic neočekáváte a také dostáváte nic. Můžete prosperovat, poznání Boha způsobí, že budete prosperovat.

Poznání Boha způsobí, že se vám srovnají emoce. Všechno, co potřebujete, přichází skrze poznání Boha. Pokud máte v některé oblasti svého života nedostatek, to znamená, že vaše myšlenky jsou v rozporu s tím, co říká Boží Slovo. Většina lidí tomuhle nevěří. Říkají: "Jo, to sice funguje pro většinu lidí, ale já mám chemickou nerovnováhu a je to pouze přirozený tělesný problém

a vůbec nesouvisí s mým myšlením a rozhodováním." - To není pravda! Bůh by nebyl spravedlivý, kdyby si jen tak seděl a přikázal vám neustále se radovat v Pánu a nepřidal tam dodatek: "Pro všechny kromě lidí s chemickou nerovnováhou." To by bylo nespravedlivé, ale Bůh tam nedal žádné omezení, je to pro všechny. Vaše emocionální problémy nezpůsobuje chemická nerovnováha, ale chemická nerovnováha je důsledkem vašich emocionálních problémů. Takže si klidně můžete vzít prášek a změnit si chemickou rovnováhu, ale kořen toho problému je: "*Jak [o sobě člověk] v duchu uvažuje, takový opravdu je.*" [Příslaví 23:7] - Vaše emoce jsou takové kvůli tomu, jak myslíte. Pokud myslíte na depresivní věci, budete deprimovaní.

Zde je napsané, že *nám jeho božská moc darovala všechno, co patří k životu a zbožnosti, skrze poznání Toho, který nás povolal svou slávou a ctností, čímž nám byla darována veliká a drahá zaslíbení...* - Takže předmětem zde je z předchozího verše "poznání Toho" a poznání Jeho nám dalo tyto veliká a drahá zaslíbení. Bůh o sobě učinil záznam, odkryl nám svoje srdce. Bůh se nám zjevil skrze Slovo. Tyhle zaslíbení jsou poznáním Jeho. A všimněte si, jak málo veršů k tomu stačí. V prvním verši vidíte, že Bůh vám již všechno dal. Takže ty věci, o které prosíte - "Bože dej mi víc víry..." - Už máte tu stejnou víru, která žila v apoštolu Petrovi. A ta víra nepřišla díky vaší dobrotě, nebo vaší spravedlnosti, přišla milostí. Ten verš vás učí, že Bůh ve vašem životě nejedná na základě vaší dobroty nebo úměrně vaší dobrotě nebo vaší svatosti, ale na základě milosti. Bůh vám již všechno dal! Pokud tomu porozumíte, promění vám to život. Pokud by tomu lidé porozuměli, tak by to úplně, úplně a úplně změnilo jejich život.

A dále - milost a pokoj přichází skrze poznání Jeho, ne skrze vaše modlitby, ne skrze vaši svatost, ne z toho, že budete Boha hledat, zalibovat se Mu, slibovat Mu něco - "Bože, pokud to uděláš, tak já udělám tamto..." Ne, pokoj a milost přichází skrze poznání Jeho. Všechny věci, které patří k životu a zbožnosti, přichází skrze poznání Jeho. A poznání Jeho nám přináší tyto veliká a drahá zaslíbení, abyste se díky nim stali účastníky božské přirozenosti, když jste unikli zkáze, která ve světě panuje skrze žádosti. - To je prostě mocná pasáž. Můžete být účastníky na božské přirozenosti. Spousta z nás je tolik v souladu s tělesnou a hříšnou přirozeností. Zpíváme písničky jako: "Jsem člověk, pouhý člověk..." - Nenávidím tu písničku. :D Já nejsem jenom člověk, nejsem pouhý člověk. Jedna třetina mě je Duch Svatý, jsem znovuzrozený, jsem nový člověk!

Když přijdou problémy a doktor třeba řekne: "Máte rakovinu ve čtvrtém stádiu a už není žádná naděje." - Tak pokud si pomyslíme: "Ó já jsem pouhý člověk, co nadělám..." - Ale ty nejsi pouhý člověk! Máš v sobě božskou přirozenost a ta samá moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých, žije v tobě jen pár centimetrů od té rakoviny! Potřebuješ ji akorát skrze víru aktivovat a uvolnit. Pokud byste začali brát tyto zaslíbení, tak máte přístup k božské přirozenosti a unikli jste zkáze, která ve světě panuje skrze žádosti. A přesto mnoho lidí žije jako "pouzí lidé" a nerozpoznávají, kdo opravdu jsme. Jsou zaměřeni pouze na přirozenou oblast, na přirozená omezení... "Nikdy nemůžu vydělávat více peněz, protože nemám vzdělání.." A nemáte tohle a tamto, takže kvůli tomu limitujete, co Bůh může udělat. Lidi, poznání Boha vás změní. A Boží Slovo je způsob, jakým se nám Bůh odhaluje. A vy potřebujete jít do Božího Slova, začít brát tyto verše: "Otče, každé slovo zde je zjevením toho, kdo jsi a jak jednáš. Zjevením toho, co jsi udělal, co uděláš..." Pokud takto začnete Písmo číst, tak začnete znát Boha skrze Jeho Slovo.

Petr v tomto druhém dopise třikrát říká, že jim bude věci připomínat a také aby si je připomínali. To je napsané za verši, které jsme právě četli. Petr věděl, že se přiblížil čas jeho smrti, tak tyhle věci sepsal, aby si je lidé mohli připomínat. *2 Petrova 15 Vynasnažím se tedy, abyste si i po mém odchodu mohli tyto věci neustále připomínat.* ¹⁶*Když jsme vám totiž oznámili moc a příchod našeho Pána Ježíše Krista, nenásledovali jsme smyšlené báje, ale mluvili jsme jako očití svědkové jeho velebnosti.* - A dále mluví o hoře proměnění. Verš *17 On přece přijal od Boha Otce čest a slávu, když k němu z velkolepé slávy zazněl takovýto hlas: "Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení."* ¹⁸*A my, kdo jsme s ním byli na té svaté hoře, jsme ten hlas, který zazněl z nebe, slyšeli.* -

Opět zde říká, že ty věci zapisuje, aby je měli a mohli si je neustále připomínat, protože to nejsou jen nějaké bajky, nejsou to příběhy, které by si vymysleli, oni byli očití svědkové těch věcí. Viděli oslaveného Ježíše, byli s Ním na té hoře, když začal zářit, zahalil ho oblak a zazněl hlas: "Toto je můj milovaný Syn." Oni viděli Mojžíše a Eliáše, jak mluví s Ježíšem a říkají, že to není něco, co by si vymysleli, ale že to prožili. A Petr to píše, aby si lidé uvědomili: "Tohle je Bůh, ty slova, které píšu, to chce Bůh říct vám."

Kdybych před příjezdem sem vystoupil v televizi a řekl: "Viděl jsem Pána! Viděl jsem Ježíše! Slyšel jsem hlas od Boha. Bůh mi dal poselství pro Chicago!" Pokud bych ve svém televizním pořadu začal říkat některé z těch fyzických a hmatatelných projevů, nebo že jsem slyšel hlas, tak by sem přišlo mnohem víc lidí. Protože lidi takové věci přitahují. Ale pokud přijde někdo, kdo říká: "Bůh ke mně mluvil skrze Slovo, mám zjevení Božího Slova, pomůže vám to, změní vám to životy..." - Tak na to až tolik lidí nepřijde. A já vás nekritizuji, vy jste ti, kteří přišli. Jen říkám, že pokud bych v televizi řekl: "Slibujeme vám, že něco uvidíte, že budete něco cítit, že přijde oblak slávy..." - tak by se sem ti lidé ani nevešli. Lidé jsou fyzičtí a snaží se přistupovat k Bohu a znát Ho fyzicky, tělesně. Petr si toho byl vědomý, tak jim předkládal fyzické věci. "Viděli jsme Boží slávu, viděli jsme Ježíše zářit, slyšeli jsme slyšitelný Boží hlas." - Dává jim sice fyzické věci, ale podívejte se do verše 19 *A máme ještě pevnější proročké slovo*. Petr právě mluvil o tom, že viděli oslaveného Ježíše, že slyšeli slyšitelný hlas od Boha a vzápětí říká, že má ještě něco lepšího! Něco jistějšího než fyzické projevy.

Co může být jistější, než vidět Boží slávu, než slyšet slyšitelný Boží hlas z nebe? Co je lepší? Verš 20 *Toto především vězte, že žádné proroctví Písma není záležitostí vlastního výkladu*. - Lepší a pevnější slovo je psané Boží Slovo. Můžete znát Boha lépe skrze zapsané zjevení Boha v psaném Božím Slově, než byste mohli Boha poznat v nějakém viditelném, slyšitelném nebo hmatatelném Božím projevu. Ale tohle lidi většinou moc nenadchne. Většina lidí používá Bibli s doufáním, že Bůh teď v jejich situaci způsobí něco nadpřirozeného a v momentě, kdy Bůh udělá něco nadpřirozeného, tak Bibli zahodí a půjdou po "husí kůži" a budou se jí držet. "Měli vidění, měli zlatý prach v Bibli, nebo něco jiného..." Jsou lidé, kteří Bibli používají, jen aby mohli mít nějaké nadpřirozené setkání s Pánem. Ale Bible zde říká, že psané Boží Slovo je jistější svědectví, než jakákoliv fyzická nebo hmatatelná věc, kterou můžete prožít.

Když jsem se poprvé opravdu obrátil k Pánu, tak jsem začal poslouchat lidi jako Kenneth Hagin. Vyrůstal jsem v baptistické církvi a tam se Boží moc nikdy nemanifestovala. Lidé se znovuzrodili a prožili Boha v tomto smyslu, ale nevěřili jsme v uzdravení, nevěřili jsme ve vysvobození, nevěřili jsme, že Boží přítomnost je možné opravdu cítit. Nikdo tam nekřičel a nechválil Boha, a pokud jste zvedli ruce, tak vám ukázali, kde jsou dveře ven. Nezvedali jsme ruce a dokonce jsme hlasovali, zda vyhodit jednoho týpka, protože říkal: "Chvála Pánu!" Oni si mysleli, že říct "Chvála Pánu!" je svatokrádež. Takže se hlasovalo, zda ho vyloučí za vysmívání se Pánu.

Nevěřili jsme v nadpřirozeno, takže když jsem byl najednou pokřtěný Duchem a věděl jsem, že Bůh je nadpřirozený a že se může projevit a můžeme zažívat nadpřirozené věci, tak jsem je začal vyhledávat. Kenneth Hagin mluvil o tom, že měl oheň na rukou, a když na lidi vložil ruce, tak ten oheň na ně buď přeskočil, anebo jen hořel a podle toho poznal, zda potřebují uzdravení nebo vysvobození. Měl vidění, viděl demony, anděly, slyšel hlasy. A četl jsem podobné věci i o jiných lidech, takže jsem to začal vyhledávat. Říkal jsem: "Otče, pokud to děláš pro ně, tak to uděláš i pro mě." A začal sem ty prožitky hledat a modlit se za ně. A velmi zkráceně - Bůh mi v Janovi 20 a v Matouši 8 něco ukázal. V Matouši 8 je příběh o setníkovi. Setník řekl: "Pane, můj služebník je nemocný." Ježíš říká: "Půjdu a uzdravím ho." A setník mu říká: "Nemusíš chodit do mého domu, jen řekni slovo a můj služebník bude uzdraven. Protože i já mám pod sebou služebníky, a když někomu řeknu, ať jde, tak jde, jinému udělej tohle a on to udělá. Stačí, když promluvíš slovo a můj služebník bude uzdraven." Ježíš se podivil a říká, že nikdy tak velikou víru neviděl. Ježíš se podivil pouze

na dvou místech - zde nad setníkovou vírou a v druhém případě nad nevěrou svých učedníků. Ježíš byl udiven, že někdo může být v takové nevěře a byl udiven takovou velkou vírou.

Jak se projevovalo to, že měl ten setník velkou víru? Řekl: "Řekni jen slovo." Ten setník věřil Božímu Slovu - pokud by to Bůh řekl, tak to mu stačilo. V kontrastu si můžeme vzít Ježíšova vlastního učedníka Tomáše, který nebyl s učedníky, když se jim Ježíš po vzkříšení poprvé ukázal, a když mu o tom říkali, tak říká: "Neuvěřím, dokud nepoložím svůj prst do rány po hřebec a svoji ruku do jeho boku." Odmítal jim věřit. A o nějakých 8 dní později se v místnosti objeví Ježíš a tentokrát je Tomáš s nimi. Ježíš k němu přijde a říká mu: "Vlož svůj prst do rány po hřebec a svoji ruku do mého boku, a nebuď nevěřící, ale věřící." A Tomáš mu padl k nohám a říká: "Můj Pán a můj Bůh." Tomáš činil ze své nevěry pokání. A v Janovi 20 Ježíš Tomášovi říká: "Tomáši, uvěřil jsi, protože jsi mě viděl. Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili." Ježíš říká, že požehnanější jsou ti, kteří mají pouze Slovo. Stejně jako s tím setníkem - "Promluv jen slovo." - a Ježíš říká, že to je největší víra, jakou kdy viděl. Tomášovi říká: "Věříš, protože jsi viděl a měl fyzický a hmatatelný důkaz, ale požehnanější jsou ti, kteří věří kvůli Slovu, aniž by měli nějaký hmatatelný důkaz."

Když jsem uviděl tyto dvě místa a dal jsem si je dohromady s 2 Petrovou 1, kde je napsané, že "Slovo je mnohem jistější prorocké slovo", tak jsem obrátil a říkám: "Bože, já chci to nejlepší, a pokud bych nikdy neměl žádnou vizi, nedotkl by se mě nikdy anděl, neměl bych nikdy husí kůži, tak chci být člověk, který věří Božímu Slovu a operuje v největší víře, která existuje." A kvůli tomu jsem nikdy neslyšel slyšitelný Boží hlas, nikdy sem neviděl anděly. Lidé vidí anděly kolem mě a já jsem se i modlil: "Pane, vím, že jsou zde na shromáždění andělé, prosím, abys mi odkryl věci." Jednou jsem byl na jednom místě, kde jsem se před shromážděním modlil s jedním mladíkem a tuším, že mu selhávaly ledviny. Byl na tom hodně špatně, byl na dialýze, a věřil, že nemá naději. Jeho otec věřil, ale ten mladík ne a nebyl z toho nijak nadšený. Modlil jsem se s ním, ale on ode mě nic nepřijal. A během chval ke mně Pán mluvil a řekl mi, že zde teď jedná andělé a dotýkají se lidí. Já jsem to oznámil, ale nic jsem neviděl, jen jsem to věděl ve svém srdci. A po shromáždění za mnou přišel ten 18 letý mladík a říká: "Odmítl jsem tvoji modlitbu, ale těsně před tím, než jsi řekl, že jsou tam andělé, kteří se dotýkají lidí, tak mi někdo položil ruku na záda na ledviny a když jsem se otočil, tak tam nikdo nebyl. A já vím, že to byl anděl, a potom jsi říkal, že se právě někoho dotýká anděl." A z toho mladíka se stal věřící člověk a byl uzdraven.

Takže já vím, že na našich setkáních jsou andělé, ale nikdy jsem je neviděl. Pokud pomíneme toho motorkáře, o kterém jsem vám říkal. Nemyslím tedy fyzickou manifestaci, myslím tím, že jsem nikdy neviděl duchovní bytost s křídly nebo tak něco. Pointa je, že Bůh chce, abychom chodili vírou. Pokud by Bůh chtěl, tak by si vám mohl ptáček sednout na rameno a říct vám: "Miluji tě." a říct vám, co máte dělat, a mluvit k vám... Klidně by k vám mohl přijít ráno váš pes a vyštěkat na vás instrukce. K Balámovi nechal mluvit jeho oslici. Klidně by vám mohl všechno říct skrze vašeho psa. Mohl by na nebe napsat vaše jméno, mohl by úplně cokoliv, ale takto Bůh nejedná. Když Bůh přišel na tuto zem tak nepřiletěl v Boeingu 747, nebo ve vesmírné lodi. Nepřišel nějakým zázračným způsobem, ale přišel způsobem, který byl tolik pokorný, že k tomu, abyste poznali, že tohle je Bůh, byla potřeba víra. A neoznámil to králům, ale pastýřům. Ježíš byl v obyčejném těle, bez nějaké slávy, nebylo na něm nic zvláštního.

Být na jeho místě, tak se po vzkříšení neukazují prvně Marii, ale ukázal bych se Pilátovi. :D Zatřásl bych jeho postelí, probudil bych ho a zeptal se ho: "Tak co Piláte, jsou tvé ruce nyní čisté?" Ukázal bych se těm vojákům, kteří mu zavázali oči a potom na něj plivali a říkali mu: "Pokud jsi Kristus, tak prorokuj." Já bych se jim ukázal a řekl bych jim: "Můžu vám něco říct?" A prorokoval bych jim, že by všichni leželi na tváři. Ale víte, že se Ježíš po vzkříšení nikdy neukázal nikomu jinému, jen věřícím? Úplně by stačilo, kdyby se začal vznášet nad Jeruzalémem a všichni v Jeruzalémě by řekli: "Ukřižovali jsme Krista, Mesiáše a On vstal z mrtvých!" Ale Bůh se nezjevil nikomu jinému, pouze těm, kteří již byli věřící. Bůh je pokorný Bůh.

Bůh by mohl položit svůj prst na krk každému člověku a přinutit ho, aby Ho chválil a uznával. Ale Bůh takový není. Bůh chce, abyste ho hledali dobrovolně. Bible v Židům 11 říká, že bez víry je nemožné se Mu zalíbit. Vyžaduje to víru a těší to Boha. Bůh je Bůh víry. Bůh chce, abyste se k němu vztahovali jako duch k duchu. Pokud Ho chcete uctívat, tak Ho musíte uctívat v duchu a v pravdě. A přitom všichni jdeme po něčem fyzickém, hmatatelném, po něčem, co nás vezme ze sféry víry a dá nás to do sféry přirozené, a chceme tak k Bohu přistupovat. Řeknu vám, že znát Boha skrze Boží Slovo je ten největší způsob, jaký je, a má na sobě největší požehnání. Pokud bychom vzali Boží Slovo a věřili mu, přestože všechno v přirozené oblasti křičí, že to tak není, tak pokud byste prostě věřili Božímu Slovu, tak to je víra a spojíte se s Bohem. Bůh říká, že jste požehnaní a všechno ve vašem těle, vaše finance, všechno ve vaší existenci říká, že jste prokletí, ale vy se řídíte podle toho, co říká Boží Slovo a prostě tomu věříte. - Tohle Bible nazývá "víra". A většina z nás to nazývá deprese. "Ano, já vím, že Bible říká tohle, ale já to nedělám." A řídíme se podle toho, co cítíme, spadneme do deprese a jsme zklamaní. Ale víra je prostě vzít, co Boží Slovo říká, a věřit tomu. Není to mocné? A takto poznáte Boha.

Opět - my hledáme nějakou fyzickou manifestaci, ale Bůh se odhaluje v Božím Slově, odhaluje svoji přirozenost, svůj charakter. Pokud chcete znát Boha, musíte znát Boží Slovo. Budete se muset dostat na místo, kdy Boží Slovo vyvýšíte nad své osobní názory, kdy vyvýšíte Boží Slovo nad názory doktorů, právníků, bankéřů, nad názor vašeho manžela/manželky, nad svůj vlastní. *Římanům 3:4* *At' je však Bůh pravdomluvný a každý člověk lhář.* At' je Bůh pravdomluvný a KAŽDÝ člověk lhář.

Přišla za mnou jedna žena, která měla rakovinu prsou a věřila, že je uzdravená. Chytila se toho a já jsem s ní souhlasil, modlil jsem se a ona říká, že je zdravá. Její muž nebyl věřící člověk a říká jí: "V každém případě půjdeš k doktorovi." A ona mu říká: "Klidně půjdu k doktorovi, abych tě pobavila, ale nebudou mě operovat." Takže šla na vyšetření a našli jí v prsou dva velké nádory a objednali ji na operaci. A ona jim říká: "Klidně mě na operaci objednejte, ale nebudete mě operovat, já jsem uzdravená Ježíšovými ranami." Nadešel den operace, ona tam přišla a připravovali ji na operaci. A ona jim říká: "Připravujte si mě, jak chcete, ale operovat mě nebudete, jsem uzdravená Ježíšovými ranami." A oni jí říkají: "Ale paní, máte dva veliké nádory!" Kamsi ji vzali, dali ji na mamograf a obraz promítli na zeď a viděla tam ty dva velké nádory. A říkají jí: "Vidíte tyhle nádory? Musíme je vyoperovat, to je rakovina." A ona jim říká: "Ano, já je vidím, ale nebudete mě operovat, jsem uzdravená Ježíšovými ranami." A ti lidé na ni naléhali: "Ale to nemůžeš, nevidíš to snad?" A když se znovu podívali, tak ty nádory byly pryč, zmizely z obrazovky. A ona jim řekla: "Já vám říkala, že mě nebudete operovat." Víte, co to je? To je víra. Většina z vás si říká: "Ne, to je šílenství!"

"Ale já mám rentgenové snímky, které dokazují, že... Doktor mi řekl že... Právník mi řekl... A vždyť můj bankéř... A co ten výpis z banky?" - Ale co Boží Slovo!? - "No jo, Boží Slovo říká... Víím, co říká Boží Slovo, ale bankéř říká..." - At' je Bůh pravdomluvný a každý člověk lhář. Víím, že někteří z vás si myslí, že jsem divný. Ale já si myslím, že jste divní vy. Tohle je normální. Tohle je normální křesťanství. Někteří z vás si můžou říkat: "Ale takhle to přece nefunguje!" - No, tak pro vás to takto fungovat nebude, protože tomu nevěříte. Ale pokud se dostanete k tomu, že tomu budete věřit, tak víte co? Můžete začít vidět úžasné, úžasné, úžasné zázraky. Řeknu vám, že Boží Slovo je tolik mocné. Lidé umírali, aby se zachovalo, platili velkou cenu, vložili do toho velké úsilí, a i když ho dnes má většina lidí, tak ho moc nechtou, a když už ho čtou, tak mu stejně nevěří. Říkám vám, že Boha nebudete nikdy znát, pokud nebudete znát Slovo, protože Bůh se nám zjevuje ve Slovu a je to způsob číslo jedna. Není to jediný způsob, Bůh se může zjevit ve viditelné formě, může mluvit slyšitelným hlasem, ale pokud na to čekáte, tak většina z vás umře dřív, než se to stane. Každý může zažít Boha skrze Slovo, každý Ho může znát skrze Slovo. Slovo je dokonalá a přesná reprezentace. Na Božím Slově není žádná chyba, je inspirované Bohem a lidmi, skrze Slovo můžete poznat Boha. To je mocné!

Vím, že co jsem sdílel, je velmi jednoduché, ale hluboké. Většina lidí nedovolí, aby se jim Boží Slovo pletlo do toho, čemu věří. Ale to by se mělo změnit. Měli byste se dostat k tomu, že Boží Slovo bude základ vašeho života a řídí všechno, čemu věříte. A pokud byste tak žili, tak můžete začít znát Boha. A na večerním shromáždění budu ze Slova sdílet konkrétní věci, které odhalují Boha a jsou protichůdné s naší dnešní náboženskou kulturou. Takže doposavad jsem mluvil o důležitosti poznání Boha, o tom, že abyste poznali Boha, tak musíte být v duchu, namísto v těle, a o tom, že Slova, která vám mluvím, jsou Duch a Život. Musíme začít důvěřovat Slovu. Co jsem sdílel je opravdu jednoduché, ale hluboké a slibuji vám, že pokud se toho budete držet, tak to způsobí velkou změnu ve způsobu, jakým se vztahujete k Bohu a jakým Ho znáte. Amen?

Otče, děkuji Ti za Boží Slovo. Děkuji ti Otče za tyto pravdy a zaslíbení a děkuji ti Otče, že se nám skrze Boží Slovo ukazuješ, že nám jsou dány všechny věci, které patří k životu a zbožnosti, skrze poznání Tebe. Děkuji ti Ježíši. Vítám tě Duchu Svatý, svědči lidem, předávej pravdu. *Lukáš 24:45* říká: *"potom jim otevřel mysl, aby porozuměli písmům."* Duchu Svatý, prosím Tě, abys přišel a dotýkal se srdcí a životů lidí, abys jim otevřel mysl, aby jim Boží Slovo ožilo, aby to nebyla nějaká mrtvá kniha, ale aby začali dostávat zjevení a přišli k tomu, že Tě znají způsobem, jakým ses ve Slovu ukázal. Otče, vítáme Ducha Svatého, aby přišel a dotýkal se dnes lidských srdcí a dal lidem zjevení toho, kdo Ježíš skutečně je. Díky Ježíši. Haleluja.

Jak jsme minulý večer probírali Lukáše 24, jak Ježíš po svém vzkříšení šel s učedníky do Emmauz, tak je tam napsané, že se jim dal poznat skrze Písmo a ukázal jim všechny proroctví počínaje od Mojžíše až do proroků. A učedníci si potom říkali: "Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám mluvil po cestě a otvíral nám Písma?" Pokud se pro vás Boží Slovo nikdy nestalo živé a nehořelo ve vás, nevím, jak to lépe vysvětlit, tak potřebujete, aby vám Duch Svatý otevřel porozumění a ukázal vám Písma. Protože když k vám začne Boží Slovo mluvit, tak to je největší věc, kterou můžete zažít. Víte, viděl jsem svého syna vzkříšeného z mrtvých, viděl jsem slepé oči otevřené, viděl jsem změněné životy lidí, zažil jsem skvělé věci, ale víte co? Úplně nejvíc pro mě je, když Slovo studuji a všemohoucí Bůh ke mně skrze Slovo mluví a to Slovo ožije. Jeremiáš říká podobnou věc. *Jeremiáš 20:9 jeho slovo se stalo v mém srdci jakoby planoucím ohněm zadržovaným v mých kostech. Namáhal jsem se ho v sobě zadržet, ale nedokážu to.* Pokud ve vás nikdy Boží Slovo nehořelo, pokud vám Boží Slovo nikdy neožilo a nezměnilo vás, prostě ve vás nezažehlo oheň, tak vám chybí vztah s Bohem. Bůh k vám bude skrze toto Slovo mluvit. Amen.

Lidé mě kritizovali a říkali mně: "Ty miluješ Boží Slovo více, než Boha." Ale v tom není rozdíl. Já nemiluji stránky v této Knize, ale miluji ty pravdy, které jsou tam zapsány a zjeveny. Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi - Ježíš se ztotožňuje se Slovem. Ježíš byl vtělením Slova. Říkám vám, že pokud ve vašem životě není Boží Slovo úžasné, tak neznáte Boha. A neříkám to, abych někoho zranil, ale můžu vám říct, že spousta lidí, kteří za mnou přijdou, abych se za ně modlil, tak neví, co o jejich uzdravení Boží Slovo říká. Lidé říkají: "Věřím, že někde v Bibli je napsáno, že Jeho ranami jsem uzdraven" - ale to vás neuzdraví. Potřebujete to opravdu znát, musí to být vaší součástí. A vy, kteří zápasíte, a zdá se, že ve vašem životě nic nefunguje, tak vám garantuji, že Boží Slovo neznáte. Možná znáte nějaké verše, ale neznáte Boží Slovo. Když znáte Boží Slovo, tak Písmo říká, že jeho Slova dávají život těm, kteří je nalézají a zdraví celému jejich tělu. *Žalm 107:20 Poslal své slovo a uzdravil je; zachránil je ze záhuby.* A mohli byste tak pokračovat dál.

Boží Slovo ve vás způsobí zdraví, zaopatření, radost, pokoj, vítězství a váš život bude jiný. Římanům 8:6 říká, že smýšlení těla je smrt, ale smýšlení Ducha je život a pokoj. Jan 6:63 říká, že Slovo je duch a život. Takže být duchovně smýšlející znamená myslet Slovo/podle Slova. Pokud myslíte Slovo, tak to působí život a pokoj.

Lidé za mnou neustále chodí a říkají: "Já vím, co Boží Slovo říká, ale mně nic nefunguje." To je jako byste říkali, že jste zaseli hrášek a vyrostla vám kukuřice. Takhle to prostě nefunguje. Existuje Boží zákon - zákon setby a žně - sklízíte, co jste zaseli. Možná jste si mysleli, že jste zaseli Slovo,

mohli jste udělat něco, co vám někdo řekl, ale nebyla to pravda a nebylo to podle Božího Slova, protože mít smýšlení ducha, tj. mít smýšlení Slova, to přináší život a pokoj. Začněte myslet podle Slova a uvidíte ve svém životě výsledky podle Slova. Amen?

Pokud jste někým z těch, kterým Boží Slovo není nadevšecko, nedominuje vás, pokud jste člověk, který ví, že Písmo říká: "Jeho ranami jsem uzdraven", víte, že to Písmo říká, ale zpráva od doktora říká něco jiného a ta lékařská zpráva pro vás má větší význam a způsobuje ve vás více strachu, než Boží Slovo víry. Pokud jste někdo z těch, v jejichž životech Boží Slovo nedominuje a nepracuje, tak pokud jste připraveni, aby vám Duch Svatý otevřel porozumění, abyste mohli porozumět Písmům a mohly ve vás hořet, tak vás žádám, abyste se pokořili a řekli: "Potřebuji se změnit, potřebuji tohle přijmout." Pokud jste to vy, tak se postavte, kde zrovna jste, a povedu vás v modlitbě. Budeme se modlit, aby Boží Slovo ve vás ožilo a proměnilo vaše životy. Jistě, každý z nás může přijmout více zjevení Slova, ale tato výzva je pro lidi, ve kterých Slovo není opravdu živé. Pokud to ve vás již začalo, jste v procesu, tak můžete zůstat sedět. Tohle je pro lidi, kteří říkají: "Boží Slovo pro mě není živé, ale potřebuji, aby bylo. Bože, chci, aby Tvoje Slovo ve mně ožilo." Je to pro lidi, kteří vědí, že pro ně Boží Slovo není živé takovým způsobem a chtějí, aby bylo živé v jejich životech.

Pokud jste správně porozuměli mé výzvě a teď stojíte, tak už víte, proč máte v životě problémy. Amen? Vůbec byste se neměli divit, protože pokud pro vás není Slovo živé a nemluví k vám, tak to je důvod, proč váš život nefunguje, a tohle váš život změní. Díky Bohu za vaši pokoru, že jste se před lidmi postavili a přiznali si, že Boží Slovo pro vás není živé. Tohle promění váš život. Ještě někdo to chce přijmout? Je zde někdo, kdo sedí a říká si: "No, sice to platí i pro mě, ale já si nechci stoupnout, nechci, aby lidé věděli, že Boží Slovo není v mém životě rozhodující, a přijmu si to v sedě." - Já se budu modlit, aby to nefungovalo, aniž byste se postavili. :D Abyste to získali, tak se musíte postavit, musíte se pokořit, musíte být ochotní se pokořit a činit pokání. Vidíte lidi, jak povstávají? Já to tušil. :D Amen. Ještě někdo?

Otče, děkuji Ti za všechny tyto lidi a chválím Tě za způsob, kterým jsi nám dal zjevení Tebe - skrze Slovo. Děkuji Ti za lidi, kteří zemřeli a obětovali své životy, abychom mohli mít přesnou kopii toho, co jsi nám řekl. Děkuji Ti Otče za úsilí, které jsi věnoval, abys k nám toto Slovo dostal. Děkuji Ti, že jsi poslal Ducha Svatého, který toto Slovo inspiroval, aby v nás přebýval a dal nám zjevení. Otče, děkuji ti za Písma jako Jan 14:26, kde je napsáno, že utěšitel, což je Duch Svatý, nás naučí všem věcem, uvede nás do veškeré pravdy a bude nám připomínat všechny věci, které Ježíš mluvil. Otče, děkuji Ti, že jsi poslal Ducha Svatého, aby nám zjevil Slovo. Děkuji Ti za pomazání od Svatého, abychom mohli znát všechny věci, abychom mohli vědět, co je ve Slově. Otče, právě teď se modlím Písmo z Lukáše 24:45, abys otevřel lidem porozumění, aby mohli znát Písma, aby mohli znát Slovo. Otče, děkuji Ti, že jim Duch Svatý přináší zjevení. Děkuji Ti, že když si otevrou Boží Slovo a začnou ho číst, že to v nich bude hořet, že to bude jako oheň v jejich kostech, že Boží Slovo k nim bude mluvit a dá jim porozumění, že to pro ně bude živá kniha. Děkuji ti Ježíši.

Otče, tito lidé povstali a pokořili se a ty jsi řekl, že když se pokoříme pod mocnou ruku Boží, tak nás povýšíš a pozvedneš. Pokořili jsme se a říkáme: "Otče, potřebujeme Tě. Nemáme takové zjevení Slova." A já věřím, že Ty je pozvedáš, že se to právě uskutečňuje a jejich život bude jiný. Věřím, že Boží Slovo pro ně od teď začne být živé, bude je vést a bude jim dávat instrukce jako nikdy předtím. A my ti Otče děkujeme a předem Tě chválíme za zázračné výsledky, které to vypůsobí. Souhlasíme s tím a přijímáme to, ve jménu Ježíše. Amen.

Věříte tomu? Díky Ježíši! Skvělé! Chvála Pánu! Můžete se posadit. Řeknu vám, že jsem z toho nadšený, protože tohle je rozdíl mezi tím, když dáte člověku rybu anebo ho naučíte rybařit. Že za mnou přijdete, abych se za vás modlil, to je jedna věc, ale když porozumíte Božímu Slovu, tak se ve vašem životě začne díť Bůh. Není to skvělé?

Andrew Wommack - Poznání Boha - 5 - Co o Bohu odhaluje Boží Slovo

Najděte si Filipským 3. kapitolu. Zde jsem ve čtvrtek začal tuto sérii a mluvil jsem na téma "Znát Boha", protože je tolik důležité a znamená to víc, než si často myslíme. Mohli bychom si myslet, že lidé Boha znají, ale většina lidí ve skutečnosti k Bohu přichází pouze v krizi. Přichází, protože jsou fyzicky nemocní, prožívají nějaké trauma a podobně, a přijdou k Bohu, aby jim pomohl. A je pravda, že Bůh vás miluje, chce vaše tělo uzdravit, požehnat vás ve finanční oblasti, uzdravit vaše manželství a podobně, to všechno je pravda, ale pokud si nedáte pozor, tak budete Boha hledat pouze pro to, co vám může dát, ale ne pro Něho samotného. A to je úplně převrácené a v křesťanském životě to vede ke spoustě problémů.

Spousta lidí se chová jako malé rozmazlené děti, které za rodiče přijdou pokaždé, když něco potřebují. Když potřebují pomoc, tak se o rodiče zajímají, ale jinak jakoby neexistovali. Nikdy nepoděkují, nebudují s rodiči vztah, dělají si své věci a mají radši své přátele, ale jakmile se dostanou do potíží, tak ví, kam se obrátit a běží k rodičům. A stejně jako rodiče - milujete svoje děti a pomáháte jim, ale lidi, Bůh je mnohem víc. Bůh není zdroj věcí, On nás miluje! Bůh je úplně jiný, než si většina lidí myslí, že je. Vidí Boha jako přísného, zlého, odsuzujícího, ale On takový vůbec není. Bůh je milující nebeský Otec, který s vámi touží mít osobní vztah, a to mnohem víc, než vy toužíte mít vztah s Ním.

Takže jsem mluvil o tom, že celým smyslem spasení - že spasení je celé o tom, mít s Ním důvěrný vztah a znát Ho. Minulý večer jsem sdílel, že překážka číslo jedna, abychom Boha opravdu znali je, že jsme tolik fyzicky ovládaní, že používáme pouze svých 5 smyslů a snažíme se Boha vnímat nějakým fyzickým, hmatatelným a přirozeným způsobem. A jak jsem již říkal, někdy jsou v tom chyceni více lidé, kteří jsou naplnění Duchem, než lidé, kteří jsou denominační, protože když prožijete křest Duchem Svatým, tak se dějí nadpřirozené věci, můžete Boží přítomnost cítit, může vás naplnit velká radost a Boží přítomnost můžete hmatatelně cítit a pokud si nedáte pozor, tak se z vás stanou závisláci na pocitech. A potom pokud Boží přítomnost necítíte, tak nevěříte, že je s vámi. Někdy právě naopak denominační lidé, kteří nevěří, že můžete Boha prožívat opravdu skutečným způsobem, musí žít pouze podle víry, protože to je jediná věc, kterou mají. Amen? :D

Je problém, že se můžete dostat na místo, kdy jste chyceni ve skutečnosti, že jste Boha cítili. Někteří se modlí a prosí Boha, aby se jich dotkl. Pokud by se vás Bůh dotkl a měli byste husí kůži, nebo by se vám ukázal anděl apod., tak by vás to zničilo. Protože další den byste museli prožít přinejmenším stejnou manifestaci Boží přítomnosti, jinak byste si říkali: "Bože, co je špatně? Proč ses neukázal?" Ale přitom pravda je, že Bůh je s vámi neustále. A někdy se sice dějí speciální věci, ale my se na nich stáváme závislí a brání nám to, abychom mohli Boha opravdu znát. Pokud jste ještě neslyšeli, o čem jsem minulý večer mluvil, tak si sežeňte záznamy, protože to potřebujete slyšet. Mluvím tam mimo jiné o tom, jak Pavel říká, že dříve Ježíše znal podle těla, ale nyní Ho už takto nezná. V těle nemůžete Boha skutečně uctívat, musíte Ho uctívat v Duchu a v Pravdě. [Jan 4:24] O tom jsme mluvili minulý večer.

A dnes ráno... O čem jsem dnes ráno mluvil? Kdo dával pozor? Bylo to něco opravdu dobrého. Jasně - bylo to, že do duchovní sféry, do ducha se můžete dostat jedinečně skrze Boží Slovo. Boží Slovo, které k vám Bůh mluví, je Duch a je život. A potom jsme šli do 2 Petrovy 1, kde je napsané, že nám Bůh dal všechny věci, které patří k životu a zbožnosti, skrze poznání Toho, který nás povolal k slávě a ctnosti. A tím poznáním nám byla dána veliká a drahá zaslíbení, abyste se díky nim stali účastníky božské přirozenosti, když jste unikli zkáze, která ve světě panuje skrze žádosti.

Takže pokud se chcete dostat do ducha... Do ducha se nedostanete tak, že složíte ruce do určité pozice, zavřete oči, nebo budete dělat nějaké náboženské věci, které někteří lidé považují za znamení duchovnosti. Být duchovní znamená být dominován/určován Božím Slovem. Boží Slovo je Duch a je Život. A vy se řídíte podle toho, co Boží Slovo říká, a ne podle svých pocitů. Boží Slovo

říká, že Bůh je s námi neustále, že nás nikdy neopustí ani se nás nezřekne. Kde se dva nebo tři sejdou, tam je On uprostřed nich. Tohle Bible říká a přesto - jak často v církvi říkáme: "Bože, přijď a buď dnes s námi. Prosíme Tě, přijď..." - Tohle jsou hloupé modlitby. Bůh již řekl, že je s vámi, že vás nikdy neopustí, ani se vás nezřekne, ale lidé se pak při odchodu z církve modlí: "Bože, jdi prosím s námi, jak odsud odejdeme. Buď tento týden s námi..." - Hloupá modlitba. Jak by na takovou modlitbu měl Bůh vůbec odpovědět? On říká: "Nikdy vás neopustím ani se vás nezřeknu." Takže jediný způsob, jak odpovědět na takovou modlitbu by byl, aby porušil své slovo, nedodržel svůj slib, opustil vás a potom se vrátil, aby vaši modlitbu naplnil. Někteří si říkáte, že to zveličuji, ale je to důležité. Víte, proč se modlíme hloupé modlitby? Protože nevěříme tomu, co Boží Slovo říká!

Prosíme Boha, aby přišel a pomazal nás, protože nevěříme, co Bůh říká - říká, že Ježíš vás už pomazal! Ježíš řekl: "Duch Boží je nade mnou." - Ježíš se nemodlil, aby přišel, říká, že již je nad ním. Většina církví, kam přijdu mluvit, mě vezmou do zadní místnosti a tam se za mě modlí. Modlí se, aby mě Bůh pomazal, a podobně. A já jsem velmi zdvořilý a milý a nikdy neříkám nic, co by někoho pobouřilo, takže obvykle nic neřeknu nahlas, ale myslím si: "Pokud nevěříte, že jsem pomazaný, tak proč jste mě vůbec zvali?" :D Proč byste prosili Boha, aby mě pomazal 10 minut před tím, než mám jít mluvit? To je ale hloupé. Bůh by byl nespravedlivý, pokud by mě povolal kázat Jeho Slovo a nedal mi Jeho schopnost, abych to byl schopen dělat. A já vím, že jedním v Boží schopnosti. Vy to možná nevíte, někteří o tom můžete pochybovat, ale já jsem býval úplně introvert. Nedokázal jsem se ani lidem podívat do očí, ani jsem nebyl schopný s někým o samotě mluvit, a nyní kážu miliónům a miliónům lidí. Dělam něco, co je pro mě absolutně nemožné. Já vím, že mě Bůh pomazal, takže nechodím Boha prosit, aby udělal, co již slíbil, že udělá. Neprosím Boha, aby mě uzdravil, když říká, že Jeho ranami jsem byl uzdraven. Všechny tyto věci ukazují na to, že Boha neznáme.

Potřebujeme začít jednat podle Slova. Boží Slovo říká, že nás Bůh nikdy neopustí ani se nás nezřekne. Takže je mi jedno, zda to cítíte, nebo ne, ale Bůh je vždycky s vámi! "Ale já to necítím..." - Dostali jsme se na místo, kdy pocity jsou pro nás důležitější, než Boží Slovo. "Boží Slovo sice říká tohle, ale já cítím něco jiného, cítím bolest, takže nemůžu být uzdraven..." - To není pravda! Pokud se dnes dostanu za úvod, tak s vámi budu tyto věci sdílet. :D

Vraťme se do Filipským 3, kde jsme začali verši, kde Pavel mluví o tom, že Ho chce znát. *Filipským 3:7 Ale cokoli mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. ⁸A vůbec všechno považuji za ztrátu vzhledem k nadřazenosti poznání Krista Ježíše, mého Pána. Pro něj jsem to všechno ztratil a pokládám to za hnůj, abych získal Krista.* - Pokud by každý člověk zde, měl takový přístup - že znát Ježíše by pro něj bylo důležitější, než všechno ostatní, že by pro něj ve srovnání s Kristem bylo všechno ostatní jako hnůj, to by byl mazec. Jaké skvělé Slovo! Pokud by tomu věřil každý z nás, tak vám garantuji, že váš život by mířil strmě vzhůru, děly by se zázraky, měli byste pokoj, radost, moc, prosperitu, požehnání a vůbec všechno by šlo nahoru, jen kdybyste Boha měli na prvním místě ve svém životě, jak zde Pavel píše. Bez výjimky. Pokud váš život není úplně nadpřirozený, potom nepovažujete všechno ve srovnání s Kristem za hnůj. Shrnutí - věnujete se jiným věcem a zaměstnávají vás jiné věci. Znat Ježíše je tolik důležité!

A ve verši 9 čteme, co je výsledkem: ⁹*a byl shledán v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je skrze víru Kristovu, tu spravedlnost, která je z Boha a spočívá ve víře;* ¹⁰*abych poznal jeho i moc jeho vzkříšení a účast na jeho utrpení.* - V osmém verši říká, že všechno počítá za ztrátu a za hnůj v porovnání s poznáním Krista a ve verši 10 říká: "Abych Ho mohl znát." Takže se to rozvíjí. Boha prostě nepoznáte najednou a nebudete Ho mít najednou "vyřešeného". Pavel ve verši 13 pokračuje: ¹³*Bratři, já nemám za to, že bych již uchvátil, ale činím jediné:* - Tohle je další tajemství - dělat jen jednu věc. Dejte Boha na první místo, hledejte nejprve Boží království a garantuji vám, že vám bude všechno přidáno. *"ale činím jediné: zapomínaje na to, co je za mnou,*

a vztahuje se k tomu, co je přede mnou, ¹⁴ženu se k cíli, k vítězné odměně Božího povolání shůry v Kristu Ježíši.

Takže poznání Boha není statická věc, není to jednorázová věc, neznáte Boha po jediném setkání s Ním. Chtěl bych mít čas a jít do Exodu 32 a 33, kde se píše o Mojžíšovi. Mojžíš v té době znal Boha jako nikdo jiný. Bůh s ním mluvil tváří v tvář. Bůh dokonce v 16. kapitole napomenul druhé. Kórach a další vyšli v knize Numeri a mluvili proti Mojžíšovi: "Ty si myslíš, že jsi jediný, koho si Bůh může použít? My všichni jsme levité, všichni jsme Boží služebníci." A tehdy se otevřela země, pohltila a zaživa pohřbila je a dalších 250 lidí. A potom Bůh řekl slyšitelným hlasem: "Pokud se mnou chce někdo z vás mluvit, tak jim dám sen, vidění, zjevení, ale k mému služebníku Mojžíšovi budu mluvit tváří v tvář." Mojžíš byl mocný muž, co? A přitom Mojžíš v Exodu 32 volá: "Bože, ukaž mi své cesty, abych Tě mohl znát." Muž, který již mluvil s Bohem tváří v tvář, viděl hořící keř, viděl 10 ran, které postihly Egypt, vyvedl z Egypta Izraelský národ, muž, který vyšel na horu a při jeho návratu mu zářil obličej, tento muž říká: "Ukaž mi své cesty, abych Tě mohl znát."

Boha nikdy nebudete kompletně znát. Bůh je nekonečný, je mnohem větší, než umíme naším maličkým mozečkem přijmout. Poznání Boha je probíhající proces. Pokud by nám Bůh najednou o sobě všechno odhalil, tak by vás to "přetížilo" a způsobilo "sebezničení". Věřím, že jak Bible říká: "Nikdo nemůže vidět Boha a zůstat naživu" - že to není, že kdybyste ho uviděli, tak by vás Bůh zabil, protože chce zůstat ve skrytu, ale protože Bůh je tak úžasný, že tyhle fyzická těla nejsou schopná Boží slávu pojmout. Pokud bychom Boha uviděli v plnosti, tak by nás to zničilo. Někdy nám to nedochází, protože jsme viděli Ježíše v těle a jak jsem o tom mluvil minulý večer, tak Ježíš měl fyzické tělo, které [naším očím] skrývalo, kdo doopravdy byl. Ale když Ježíše viděl apoštol Jan na ostrově Patmos, tak viděl vzkříšeného Ježíše a padl mu k nohám jako mrtvý. Už si nedával hlavu na Jeho hrud', ale viděl Ježíše, jaký skutečně je. Pokud bychom opravdu uviděli Boha v celé Jeho slávě, tak vám garantuji, že byste prostě už nemohli dál žít.

Pavel zde píše: "Abych Ho mohl znát." Je to věc, která se rozvíjí. Pavel Ježíše již nějak znal, ale chtěl Ho znát víc. A věřím, že verš 9 je klíčový. Dnes večer chci namísto vyučování jedné věci zmínit více různých věcí, které věřím, že jsou klíčové pro poznání Boha.

Znovu jsem se narodil, když mi bylo 8 let, znal jsem Ježíše jako svého spasitele a moje znovuzrození bylo skutečné. Už následující den se mi ve třetí třídě smáli, protože jsem se stal křesťanem. Poznali na mě, že jsem jiný. Bylo mi osm let a moji přátelé se mě ptali: "Co se s tebou stalo?" - "Byl jsem zachráněný." Amen? Takže jsem znal Ježíše, jako svého spasitele, ale stal jsem se náboženským člověkem. Každý den jsem si četl z Bible - nazývalo se to tehdy "čtení na každý den" a od svých 8 až do 18 let jsem ani jednou nevynechal. Vzpomínám si, že jsme se jednou odněkud vrátili pozdě v noci, dali mě do postele, ale já jsem se vzbudil, protože jsem si ten den ještě nečetl čtení z Bible a před usnutím jsem si musel přečíst.

Takový jsem byl. Studoval jsem Boží Slovo, ale nebylo pro mě živé způsobem, o kterém jsem mluvil dnes ráno. Četl jsem ho s náboženským myšlením. Ježíš v Markovi 7:13 říká, že Boží slovo rušíte svými tradicemi, které jste si ustanovili. Tradice a učení lidí úplně ničí moc Božího Slova a přesně to se mi stalo. Vzpomínám si, jak mně po té události 23. března 1968 Boží Slovo ožilo. Otevřel jsem Bibli a četl jsem věci, které jsem znal. Například Skutky 3, kde Ježíš uzdravil muže u chrámové brány. Moje náboženská kultura mě ty věci učila, ale vždy byly zduchovňovány. Vysvětlovali to, že než potkáme Ježíše, tak bez Boha jsme všichni chromí. A když přijmete Ježíše do svého života, tak už nejste duchovně a emocionálně ochrnutí, protože vás Ježíš uzdraví, pozvedne a půjdete s ním do nebe. Zduchovňovali to. Sice to zní divně, ale po té zkušenosti s Pánem jsem četl Skutky 3 a poprvé v životě mě to trklo - že ten chromý byl uzdraven fyzicky! Já jsem to tolikrát slyšel zduchovňované, že by mě ani nenapadlo, že se zde píše o skutečném zázraku! Vždycky mi to bylo podáváno jako symbolika. Náboženské tradice a učení lidí úplně anulují Boží Slovo a vezmou mu moc. Proto jsem četl Bibli, ale nebyla pro mě živá. Znal jsem Ježíše jako

zachránce, ale ve skutečnosti jsem Ho neznal. Jako bych jen poslouchal, co o Něm říkají druzí.

Vzpomínám si, že když můj táta na velikonoční pondělí zemřel, tak přišel baptistický pastor a řekl: "Bůh tvého otce potřeboval v nebi víc, než ho potřebuješ ty. Bůh si dnes vzal tvého tátu domů." A vzpomínám si, jak jsem jako 12 letý kluk přemýšlel: "Na co Bůh potřebuje mého tátu v nebi?" Říkal jsem si: "To přece nedává žádný smysl." Ale víte co? Já jsem ve skutečnosti Boha neznal, takže jsem prostě přijal názory jiných lidí a myslel jsem si: "Aha, tak to tedy musela být Boží vůle..." A přijal jsem to. A takto jsem žil. A jedna z věcí, která se učila, a to ať již doslova - a věřím, že i doslova, protože každý, kdo prošel náboženským systémem, přišel ke stejnému závěru - já jsem věřil, že Bůh mě miluje a odpoví na mé modlitby a bude mě používat v závislosti na tom, jak svatě žiji. Musel jsem si Boží požehnání zasloužit a získat. Takže od 8 let až do 18 jsem hledal Boha a toužil jsem po Boží moci. Než zemřel můj táta, tak jsem se za něj jako 11 letý kluk 6 měsíců modlil a postil. Postil jsem se a doufal jsem, že by to mohlo na Boha zapůsobit a uzdravil by ho. Udělal jsem všechno, co jsem znal, a přesto jsem neviděl vítězství, neměl jsem ve svém životě žádnou moc. Ale byl jsem v tom kolotoči o zasloužení si Boží přízně.

Jak jsem vám už říkal - byl jsem introvert a nemohl jsem se lidem ani podívat do tváře, ale protože mně tolikrát říkali, že musím pro Boha něco dělat, že musím svědčit, že pokud nebudu svědčit, tak na mých rukách bude krev, takže jsem byl v odsouzení a tak vystrašený, že jsem se burcoval... Strávil jsem hodinu burcováním se, abych pak šel a klepal na dveře a někomu řekl o Ježíši. Úplně jsem se nutil dělat věci. A dělal jsem všechno, co jsem znal. Žil jsem svatěji, než pastoři v naší církvi. Za celých 59 let svého života jsem neřekl sprosté slovo, nikdy jsem nepil alkohol, nekouřil, neochutnal kávu. Někteří z vás si pomyslí: "Káva?" Víte, káva a alkohol, to není jedna a ta samá věc. V Písmu máte, že kávu můžete pít. Marek 16:18 říká, že i kdybyste vypili něco jedovatého, tak vám to neublíží. Amen? :D

Jen říkám, že jsem žil "svatý" život. Zde vidíte mistra spravedlnosti. Ale víte, co se stalo? Myslel jsem si, že mě Bůh nebude milovat a nebude mi žehnat, pokud nebudu svatý. A tak jsem začal zkoušet být svatý a žil jsem "svatěji" víc, než pravděpodobně kdokoliv zde. Žil jsem "svatěji", než většina lidí, ale v mém životě stejně nebyla žádná moc ani vítězství. Snažil jsem se víc a víc a říkal jsem si, že pokud zvládnou ještě víc, ještě trochu víc, tak potom už snad Bůh bude v mém životě jednat. A teď vám prozradím, co úplně změnilo můj život. A věřím, že přesně o tomto mluví Filipským 3:9. Stalo se to v sobotu večer, 23. března 1968... Zde uvidíte, jak jsem byl náboženský. Roky jsem se se svými nejlepšími přáteli každou sobotu scházel a od 10 do 11 hodin v noci jsme se modlili.

Bylo mi osmnáct a jako obvykle jsme se v sobotu sešli k modlitbám. Někdy tam přišli i vedoucí z církve a někdy tam přišel i Marian, vedoucí mládeže, a on byl jiný. Byl to ten člověk, o kterém se hlasovalo, zda ho vyloučí, protože říkal: "Chvála Pánu! Haleluja!" A oni to považovali za svatokrádež. Marian v sobě měl nadšení, které ostatní neměli. Byl tehdy na tom modlitebním setkání, a zatímco se ostatní ještě bavili, tak si klekl a začal se modlit. Když se Marian modlil, tak to bylo úžasné - on mluvil s Pánem a Pán mluvil s ním, bylo to jiné, než moje modlitby. Já jsem se modlil: "Bože, odpusť nám naše mnohé hříchy... Požehnej nás... Pošli probuzení... Pomož nám... Pokud je to tvoje vůle, pro Ježíše Krista, amen." Vždycky jsem se modlil prakticky to samé, protože jsem se to naučil od lidí. Papouškoval jsem modlitby jiných, ale Marian mluvil s Bohem a mluvil s Ním o všem možném a Bůh mluvil s ním. Bylo to zajímavé, a když se Marian modlil, tak jsem si to užíval. Akorát když skončil modlitbu, tak už nezbylo nic, za co se modlit. :D

Tohle bylo ještě před tím, než jsem byl pokřtěný Duchem Svatým a mluvil v jazycích, takže jsem se vždycky modlil jako první, abych si odbyl svoji modlitbu a mohl si vychutnat tu jeho. Ale ten večer si prostě klekl a modlil se asi 30-40 minut, modlil se za každého na světě. A já jsem si během toho říkal: "Jak teď budu vypadat já, až na mě dojde řada? Marian už řekl úplně všechno a všichni si budou myslet, že jsem trouba..." A byl jsem na Mariana tak našťvaný, že se modlil dřív než já.

A zatímco se modlil, tak jsem v srdci měl vztek a hořkost, a myslel jsem si o něm nepěkné věci. A ani nevím, jak se to všechno seběhlo, ale bylo to, jakoby Bůh odtáhl závěs a ukázal mi, jak jsem byl samospravedlivý, náboženský a pokrytecký.

A přesně o tom mluví tento verš. Já jsem se snažil o samospravedlnost, o spravedlnost, která je ze Zákona. Žil jsem svatě, neklel jsem, nemluvil sprostě, nedělal špatné věci a vyhýbal se těm, kteří je dělali. Žil jsem "svatě", na všechny jsem se díval s patra, odsuzoval jsem druhé, ale dělal jsem zásadní chybu - myslel jsem si, že mě Bůh miluje, odpovídá na mé modlitby a žehná mi, úměrně tomu, jak dobře žiji. A Pavel zde píše, že musíte být nalezeni v Něm, nemaje vlastní spravedlnosti, která je ze Zákona, ale tu která je skrze víru Kristovu. Spravedlnost, která je z Boha a z víry. Jsou dva druhy spravedlnosti. Je samospravedlnost, kterou se ukazujete před lidmi. || Ale co se týká Boha, tak samospravedlnost je k ničemu. Nemá na cokoli absolutně žádný vliv. Nevím, zda tomu rozumíte, ale co teď říkám, je v rozporu s 99% křesťanských kázání. Křesťanství je kázáno, že pokud chcete, aby Bůh odpověděl na vaše modlitby, tak musíte být svatí, dělat tohle a tamto, a aby Bůh jednal ve vašem životě, tak si to musíte nějak zasloužit. A přesně tohle jsem si myslel. Pokud si něco takového myslíte, tak to je překážka číslo jedna v poznání Boha, protože nerozumíte, že Bůh v našich životech nejedná podle toho, co si zasloužíme.

Když tohle kážu, tak to některé lidi naštvě a odejdou. Minulý rok mě vyhodili z vysílání z několika rádio stanic, protože jsem říkal, že můžete žít a hřešit jak chcete a Bůh vás stejně bude milovat - a to prý není možné, takže mě vyhodili. Vyhodili mě i z některých televizních stanic. Spousta lidí mě kvůli tomu pronásledovala a mluvila proti mně. Ale tito lidé nerozumí tomu, že pokud věří, že musíte být svatí, tak to je relativní. Svatí v porovnání s kým? Pokud se budete srovnávat s ostatními lidmi, tak já můžu v porovnání s ostatními vypadat celkem dobře. Žil jsem svatěji než vy, neudělal jsem spoustu věcí, které jste vy udělali, ale kdo chce být ten nejlepší hříšník, který kdy přišel do pekla? Všichni zhřešili a minuli Boží slávu. Pravda, možná můžu ve srovnání s vámi vypadat dobře, ale pokud se srovnáte s Božím standardem, tak vůbec nikdo z nás nemá žádné právo nárokovat si před Bohem spravedlnost. Je mi jedno, jak moc se modlíte, jak moc studujete Slovo, jak jste sami o sobě svatí, protože jste padlí a nekonečně daleko od Božího standardu dokonalosti. Takže je samospravedlnost, která působí, že vypadáte pěkně před lidmi a před Zákonem, ale když přijde na Boha, tak nikdy nejste schopní být [sami o sobě] dostatečně spravedliví. Všichni jsme zhřešili a minuli Boží slávu. Je jedno, zda jen o vlasek nebo o pořádný kus. Ze všeho nejdřív potřebujete skončit s důvěrou v sebe [a ve své skutky]. A přesně tohle se mi tehdy stalo.

Byl jsem na tom modlitebním setkání a myslel jsem si všechny ty zkažené myšlenky, které vycházeli ze sobectví: "Co si o mně lidé pomyslí?" Byl jsem pyšný na svoji "svatost" a na svůj standard. Všichni se na mě dívali jako na duchovního vedoucího, duchovního giganta a mě zaměstnávali myšlenky, co si o mně lidé pomyslí. A Bůh prostě odhrnul závěs a já jsem se najednou viděl, jak mě Bůh vidí navenek. Ne co se týká ducha, ale vnějšku a uvědomil jsem si, že jsem pokrytec! Uvědomil jsem si, že jsem spoléhal na svoji vlastní spravedlnost a ne na Boží spravedlnost. Uvědomil jsem si, že moje vlastní spravedlnost je jako špinavý hadr. V Izaiáši 64:5 je napsáno, že všechna naše spravedlnost je jako poskvrněné roucho, a když si to slovo najdete v řečtině, tak se tam mluví o menstruačních hadrech. Špinavé, poskvrněné menstruační hadry. Přesně taková je vaše dobrota, všechno, čím se o sobě chlubíte, vaše skvělé schopnosti - to všechno je před Bohem úplné nic. A pokud někoho uráží, o čem mluvím, a snažil by se říct: "Jak si tohle o mně dovoluješ říct?" Tak přesně tohle ukazuje, že neznáte Boha. Ukazuje to, že jste Boha sesadili z trůnu a snížili Ho na vaši úroveň, kdy Bůh je stejný jako my, nebo něco podobného.

Vždycky mě pobaví ty pořady, které vykreslují Boha v lidské podobě a má lidské nešvary, obvykle mívá nějaký hřích, špatné postoje a podobně - to je snaha dostat Boha na lidskou úroveň. Garantuji vám, že pokud byste někdy uviděli Boha, tak se nedá s ničím srovnat. Pokud někdo

prosazuje svoji dobrotu a své dobré skutky, pokud někdo říká, že musíte být svatí, aby si vás Bůh použil, tak nemá ani tušení, kdo Bůh je. Vůbec o Něm nemá páru. Možná můžete být v porovnání se mnou lepší, ale ne v porovnání s Bohem. A Pavel zde říká, že nemůžete mít vlastní spravedlnost, ale jediné Boží spravedlnost, která je z víry, a teprve potom můžete Boha poznat.

Věřím, že první krok k poznání Boha je, že si potřebujete udělat srovnání své samospravedlnosti a Božího dokonalého standardu svatosti, a uvědomit si, že sami nikdy nezvládnete udělat nic, abyste unikli Božímu hněvu. Že vám nepomůže zaříkání se, sliby, že budete hodní a tohle už nikdy neuděláte, a podobně. Musíte porozumět tomu, že nikdo z nás se nemůže před Boha postavit na základě své vlastní "dobroty". Musíme k Bohu přijít a spolehnout se pouze na jeho milost. Musíme se pokořit a říct: "Bože, buď mi milostivý, protože jsem hříšník." Musíte vztah s Bohem přijmout na základě milosti. A pokud si myslíte, že musíte něco udělat [, konat nějaké skutky], aby Bůh ve vašem životě jednal, tak Boha neznáte. Protože takové myšlení je obrovská překážka v poznání Boha, protože si myslíte, že Bůh s námi jedná na základě toho, co si zasloužíme.

Něco vám řeknu. Pro Boha nikdy nepracoval nikdo, kdo by byl [sám o sobě] kvalifikovaný, a takový člověk ani nikdy nebude. Bůh používá každého z nás Jeho milostí. Někteří lidé totiž pak nerozumí, jak Bůh může používat lidi, kteří potom spáchají smilstvo, zpronevěří peníze a podobně. Říkají: "Ale já jsem myslel, že to byl Boží člověk... Že skrze něj jedná Bůh." - Ano, byl to Boží člověk a Bůh skrze něj jednal. "No ale nakonec skončil špatně!" - Takže vy se snažíte říct, že pokud by měli ve svém životě nějaký hřích, že by je Bůh nepoužil? Pokud by Bůh používal pouze lidi, kteří ve svém životě nemají žádný hřích, těžko by mohl někoho použít. Zkuste takového člověka najít. Nemusí to být smilstvo, možná nelžou, nekradou a podobně, ale kdo z nás má všechno vyřešené? Bůh nás používá ze své milosti, ne pro naši vlastní svatost. A pokud tomu nerozumíte, tak jste se ještě nedostali ani k prvnímu kroku v poznání Boha. Pokud si ještě myslíte, že Bůh jedná s lidmi na základě jejich výkonu a dává jim, co si zaslouží, tak Bůh takový není.

Pokud byste se mnou zkusili mít vztah. Řekněme, že bych měl Boží kvality a možnosti, že bych o vás věděl všechno, znal každou vaši myšlenku, všechno, co jste udělali, co nikdo jiný neviděl. A pokud bych o vás věděl vše a pokaždé, když byste si dali tu čokoládu, kterou jste slibovali, že už nebudete jíst, pokaždé, když byste se dívali na ten pořad, nebo když byste se podívali na něco na internetu, nebo vám na mysl přišla myšlenka, kterou byste neměli mít - tak pokud bych tam vždy byl a říkal: "Jsi mimo! To je špatně, to nesmíš dělat! Jak si to dovoluješ?" Takže pokud bych o vás všechno věděl a měl tenhle přístup, tak by se zde nenašel nikdo, kdo by chtěl být můj přítel. Protože bych vás jen odsuzoval a říkal vám, že jste špatní a ukazoval bych na všechno, co není v pořádku. A my jsme byli učení, že takový je Bůh. A takové věci o Bohu říkají lidé, kteří Ho neznají. Bůh takový není. Bůh vám nepočítá vaše hříchy. Jak sem říkal, nebudu na toto téma kázat, ale už chybí jen málo. Jen chci zmínit, že tomu potřebujete porozumět. Mám vyučování nazvané "Čí spravedlnost?" a tam jsou popsány dva druhy spravedlnosti a je tam ukázané, že se počítá pouze spravedlnost, která je z víry. Být v Boží přítomnosti nám umožňuje pouze spravedlnost z víry, nikoliv ze skutků. Tomuhle opravdu potřebujete porozumět.

Já jsem to zjistil, protože mi Bůh ukázal všechnu moji samospravedlnost a to, jak jsem se snažil zasloužit si Boží požehnání. A v momentu jsem si uvědomil, že to je špatné. Bylo to pro mě zjevení, Bůh mi to odkryl. Moje modlitby předtím trvaly tak minutu, maximálně 3 minuty, ale tehdy jsem strávil 45 minut tím, že jsem se úplně odhalil, a před svými nejlepšími přáteli, před vedoucími z církve a před vedoucími mládeže jsem vyznal všechny zkažené věci, a to i věci, o kterých jsem do té doby nevěděl, že by se mnou byly špatně. Bůh mi to začal ukazovat a ukazoval mi moje postoje. Úplně jsem se odhalil a představil jsem se jako odporný pokrytec. Činil jsem pokání ze všeho, co se dalo. A podle teologie, kterou jsem tehdy měl, jsem očekával, že mě Bůh zabije. A to nepřeháním. Očekával jsem, že mě Bůh na místě zabije. Ale vyznal jsem všechno, co šlo, abych

snad, kdyby mě zabil, šel do nebe a ne do pekla. Činil jsem pokání úplně ze všeho, vyjmenoval jsem úplně všechno. A k mému překvapení - když jsem to všechno vyjmenoval, už nebylo co víc říct, nezadržel jsem vůbec nic, a jakmile jsem se tam úplně vyložil a řekl: "Bože je mi to líto, činím pokání, smiluj se nade mnou." Ležel jsem na tváři, už nebylo co říct. A najednou na mě přišla nadpřirozená Lásky a proudila skrze mě. A čtyři a půl měsíce jsem byl někde mimo. Bůh na mě vylil fyzicky hmotnou Lásku. Charles Finney popisuje podobnou zkušenost, že to bylo jako vlny tekuté Lásky, které se přes něj valily. D. L. Moody popisoval, že prožil, jako by přes něj tekla med nebo něco podobného.

Boží Lásky mě doslova přemohla a já jsem začal poznávat Boha. Klíč k tomu byl, že jsem už nešel se svojí vlastní spravedlností, ale přišel sem a pokořil jsem se. Bůh neodmění vaši samospravedlnost nějakou zkušeností nebo tím, že by se dotkl vašeho života. Boha začnete nacházet, pouze pokud dojdete na konec sebe sama. A jeden z důvodů, proč spousta lidí Boha opravdu nezná je, že nikdy nedošli na svůj konec. Stále si myslí, že Bůh má takové štěstí, že je má. Že vůbec není divu, že si je vybral, vidí v tom Boží moudrost. "Bože, dostaň mě na pódium a já už to pak zvládnou." - Ne, takhle ne. Musíte prvně dojít na konec sebe.

Než budete moct zjistit, kdo je Bůh, tak prvně potřebujete zjistit, že jste nic. Protože pokud si myslíte, že Bůh má s vámi vztah, protože je tak nadšený, že může mít někoho tak úžasného, jako jste vy, aby se s nimi sdílel, tak neznáte Boha. My jsme tolik lidsky orientovaní. Díváme se na sebe a srovnáváme se mezi sebou a s druhými, měříme se podle druhých, ale Bible říká, že to není moudré. Ale my to stejně děláme a v současné společnosti máme relativní pocit vlastní hodnoty. Společnost je nyní orientovaná na sebe a každý musí mít dobrý image. A i v církvi jsou dokonce semináře, jak si zvednout sebevědomí. Svoje děti nevystavíme zkoušce, která by mohla ukázat, že nejsou až tak dobří, jako jiní. Nechceme, aby se účastnili soutěživých sportů, kde by nemuseli vyhrát, protože by to mohlo zranit jejich sebevědomí. A řeknu vám, že to je démonický postoj.

Věřím v "sebevědomí", které je ale ve skutečnosti "Kristovědomím" - znovuzrozené sebevědomí. - Vím, kdo jsem v Kristu a mám zdravý názor o svém znovuzrozeném já, ale sám o sobě vím, že jsem jen padlý člověk a moje tělo je schopné všeho, čeho je schopné tělo kohokoliv jiného. Prvně musíte dojít na svůj konec, než narazíte na počátek Boha. To je mocné. A to se mi stalo 23. března 1968 a okamžitě jsem začal znát Boha způsobem, jakým jsem Ho nikdy předtím neznal.

Jedna z věcí, kterou jsem okamžitě věděl, byla, že Bůh mě miluje úplně nezávisle na tom, co bych si zasloužil. Že Jeho láska vůbec není založená na tom, že bych byl milování hodný. Uviděl jsem, že mě Bůh miluje, protože On je Lásky a ne protože bych byl tak skvělý. Najednou jsem to věděl. A další velká věc přišla, když pominuly ty pocity a už jsem necítil tu "hmotnou" Boží lásku, tak jsem začal řešit, co jsem udělal, že to přestalo, že to odešlo. Zoufale jsem hledal Boha a snažil jsem se přijít na to, jak mě Bůh mohl milovat a ukázat mi svoji lásku, když jsem na tom byl zrovna nejhůř. Když jsem si poprvé v životě uvědomil, že nejsem hoden Jeho lásky, tak tehdy jsem ji zažil. Přemýšlel jsem o tom a nemohl jsem to pochopit. Trvalo mi dva nebo tři roky, než jsem ohledně toho dostal zjevení. A bylo to vlastně tak, že když mě povolali do armády a poslali do Vietnamu, tak to byla asi nejlepší věc, co se mi mohla stát. Musel jsem tam sedět a měl jsem 15 hodin denně nos zabořený ve Slovu. Začal jsem hodně číst Boží Slovo, ale bylo to ze zoufalství - prostě tam nebylo co dělat. Začal jsem Slovo číst a Bůh mi začal ukazovat věci a učil mě věci. A jedno z největších zjevení o Bohu, které mi změnilo život, které jsem po návratu vyučoval, bylo vyučování "Duch, duše a tělo". Začal jsem rozumět tomu, že Bůh je duch - Jan 4:24 - a ti, kdo Ho uctívají, Ho musí uctívat v duchu a v pravdě. Porozuměl jsem, že Bůh mě vidí [jaký jsem] v duchu.

Ze Slova jsem se v 2 Korintským 5:17 naučil, že kdo je v Kristu, je nové stvoření, že staré věci pominuly a všechny věci jsou učiněny nové. A začalo mi to docházet. Bojoval jsem s porozuměním Boží lásce, protože jsem si říkal: "Bože, jak bys mě mohl milovat, protože ani já se nemám rád.

Mám v sobě špatné věci. Bože, jak bys mě mohl takhle milovat?" - Tyhle věci se ptáte, protože vy se díváte na vnějšek. *1 Samuelova 16:7 Hospodin však Samuelovi řekl: Nehleď na jeho vzhled ani na jeho velkou výšku, neboť jsem ho zavrhl, jelikož se nedívám na to, na co se dívá člověk. Vždyť člověk se dívá na to, co má před očima, ale Hospodin se dívá na srdce.* Uvědomil jsem si, že jsem tomu nerozuměl, protože jsem se díval na vnější zjev, díval jsem se na to, co jsem udělal. Díval jsem se na vnějšího člověka a myslel jsem si, že musím být navenek svatý, abych mohl mít vztah se svatým Bohem. Ale při znovuzrození do mě Bůh dal Ducha Svatého. *Efezským 4:24 a oblékněte toho nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy.* - Vidíte? Když se znovuzrodíte, tak již nejste v procesu stát se spravedlivými. Vaše znovuzrozená část byla stvořena svatá a spravedlivá. A Bůh je duch a vidí vás v duchu. A pro vás je těžké uvěřit, že vás Bůh miluje a jak vás vidí, protože vy jdete a podíváte se do zrcadla [a nevidíte, co vidí Bůh]. Vidíte vrásky, šedé vlasy, nepěkné věci a myslíte si: "Bože, jak o mně můžeš říct, že jsem dokonalý?"

Tolik veršů v Písmu mluví o tom, že jsme dokonalí, ale když se podíváte do zrcadla, nebo si vezmete "nedokonalost" vaší duše, vašich emocí, tak si řeknete: "No, ale já nejsem dokonalý... Mám špatné postoje, neodpuštění, strach, obavy, starosti..." Je pro nás těžké Bibli porozumět, protože si neuvědomujeme, že se skládáme ze tří částí, a ta třetí část je duch a je úplně nová. A vy jste v duchu naprosto čistí, spravedliví a svatí, jako Ježíš. *1 Janova 4:17 V tomto došla Boží láska s námi k dokonalosti: abychom měli smělou důvěru v soudný den, poněvadž jaký je on* {mluví se zde o Ježíši}, *takoví jsme i my na tomto světě.* Zde se nepíše, že takoví budeme až někdy tam v nebi. Je zde napsané, že takoví jsme na tomto světě. A dá se tomu porozumět jedině tak, že to nemluví o tom, co předvádíte a podobně. Není zde nikdo, kdo by jednal tak dokonale, jako Ježíš, není zde nikdo, kdo by myslel tak dokonale, jako Ježíš... Mluví se zde o vašem duchu. Vaše znovuzrozená část je stejně spravedlivá, čistá a svatá, jako Ježíš. Duch, který je teď ve vás, je úplně stejný, jaký bude za bilión let. Váš duch se nezmění. Jedna třetina vašeho spasení je již hotová a kompletní. A podle Efeským 1 má duch ve vás právě teď tu stejnou moc vzkříšení, jaká byla použita na vzkříšení Ježíše z mrtvých.

Tohle jsou některé z věcí, které se mi o Bohu začali ukazovat, a díky nim jsem začal Boha poznávat. Spousta lidí, se kterými jsem se tento týden modlil, přijdou a říkají: "No jo, ale já mám takový a takový problém..." Ptal jsem se jedné ženy, co se jí stalo. Říkala, že byla normálně zdravá, a jednoho dne se vzbudila a něco jí bylo - zapomněl jsem co - ale říkala, že tím od té doby trpí. Zeptal jsem se jí: "A co jsi udělala, když ses vzbudila a měla jsi ten problém?" Ona se na mě podívala a říká: "No šla sem přece k doktorovi!" Říkám jí: "No a právě to je problém." - "Jak to myslíš?" - "Nevzala jsi nad tím autoritu a moc. Máš v sobě moc vzkříšení a namísto, abys použila, co ti Bůh dal, tak jsi běžela k doktorovi a hledalas pomoc u lidí." Část jejího problému bylo, že brala tolik léků, že to způsobovalo spoustu vedlejších účinků. Víte, každý lék má v sobě špatné vedlejší účinky, které způsobují další problémy. Viděl jsem v televizi reklamu, kde byl tuším lék proti bolesti hlavy a ve vedlejších účincích bylo uvedené: "Může způsobit průjem, sexuální impotenci, infarkt, smrt." A já si říkám: "To bych si radši nechal tu bolest hlavy." Proč bych si bral prášek, který mně způsobí všechny ty problémy, jen abych se zbavil bolesti hlavy? Radši si tu bolest hlavy nechám! :D

Kdykoliv berete jakýkoliv lék, tak si se svým tělem zahráváte, a co vám v něčem pomůže, to vám jinde ublíží, říkáte si o problémy. Některým z vás se to líbilo. :D Jsou lidé, kteří berou prášky, aby vstali, aby spali, prostě na všechno. Bůh chraň. Potřebujete pouze jedinou pilulku - Evangelium.

Takže ta žena mi odpověděla, že šla k doktorovi. A já jí říkám: "Víš co? Kdybys věděla, že máš v sobě stejnou moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých, tak by ses tak rychle neobracela pro pomoc jinam. Moc vzkříšení v tobě žije centimetry od čehokoliv, s čím máš problém. Proč z ní nečerpáš? Nechej doktory, ať pomáhají lidem, kteří Boha neznají. Ať pomáhají lidem, kteří neznají Boha, všichni jsou přepracovaní..." Nejsem proti doktorům. Pokud by nebylo doktorů, tak by zřejmě všichni křesťané byli mrtví, protože nevěří Bohu. Takže nejsem proti doktorům, jen říkám, ať doktoři slouží

lidem, kteří Boha neznají. Někdo namítne: "Ale já mám ve svém těle nemoc a je mi jedno, co říkáš." - To jste zaměřeni na své fyzické tělo, na fyzickou sféru. Víte, co vás v těle bolí, ale nevíte, kdo jste v duchu.

Když jsem zjistil, že mě Bůh změnil a že v Kristu už nejsem v nějakém procesu, abych se stal svatým, ale byl jsem stvořen ve spravedlnosti a svatosti... Nejsem v procesu přimět Boha, aby mi dal víru, již jsem dostal víru Božího syna, který žije ve mně. Nejsem v procesu, kdy bych se snažil stát způsobilým pro vztah s Bohem. Bůh mě již učinil dokonalého a kompletního v duchovní sféře. Když jsem tomuto o Bohu porozuměl, můj postoj k Němu se úplně změnil. Úplně se změnilo, jak jsem k Němu přistupoval. Umožnilo mi to začít rozumět, jak můžu být spravedlivý. Předtím jsem tomu nerozuměl. Četl jsem v Písmu, že jsem Boží spravedlností v Kristu, *2 Korintským 5:21 Vždyť Toho, který nepoznal hřích, učinil hříchem za nás, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.* 1 Korintským 1:30 říká, že Ježíš se nám stal moudrostí, spravedlností, posvěcením a vykoupením. Věděl jsem o těchto Písmech, ale když sem se podíval do zrcadla, tak jsem si říkal: "Bože, ale já nemůžu být spravedlivý. Jak o mně můžeš říkat, že jsem spravedlivý?" A potom jsem začal rozumět, že Bůh je duch a dívá se na mě v duchu, že změněný [/nový] je můj duchovní člověk. A že nyní k Bohu přicházím jako duch k duchu. A proto nyní můžu směle přistupovat do Boží přítomnosti, a to dokonce i když jsem zhřešil a něco minul. Dokonce i když nejsem [navenek] dokonalý.

Většina lidí se ani nedostala za tyhle dvě první věci, které jsem zmínil. Většina lidí pokud zhřeší, nebo udělají něco špatně, tak je to s nimi jako s jinou ženou, se kterou jsem mluvil asi před rokem. Měla roztroušenou sklerózu, modlil jsem se za ni a zlepšilo se jí to natolik, že mohla vstát a chodit, vyjít i do schodů do patra, vedla si dobře, ale pak to ztratila. A já jsem jí ze všeho nejdřív řekl *Římanům 11:29 Svých darů a povolání přece Bůh nelituje!* - Slovo vám o Bohu řekne skvělé věci, řekne vám, jaký je Bůh úžasný. Někteří lidé si myslí, že Bůh se snadno urazí a naštvě. Říkají: "Všichni zůstaňte na místech, ať se nikdo ani nehne, nezarmucujme Ducha Svatého. Nikdo nemluvte a nehýbejte se..." - To je divné. :D Představte si, jak to vypadalo na Ježíšových setkáních. Tam to vypadalo jako by tam byly tři cirkusy najednou. Byly tam hloučky farizeů, ti křičeli: "To je z ďábla! On vymítá demony ve jménu Belzebuba..." Jinde se manifestovali démoni a pak tam byli děti, novorozeňata a lidé tam byli 3 dny! A garantuji vám, že za tu dobu určitě někdo musel jít na záchod. :D Neměli tam lavice nebo židle, neustále se někdo pohyboval. Byly tam tisíce lidí, ale Ježíš ani Duch Svatý nebyli dotčeni, že někdo zakašlal, pohnul se, nebo odešel. Lidé takové věci říkají, protože Boha neznají. Trošku jsem odbočil od tématu. Co jsem chtěl vlastně říct? Aha.

Takže jsem té ženě řekl: "Bůh svých darů nelituje! Bůh se neurazí a neodejde, neztratila jsi to. Ta samá moc, která v tobě jednala před rokem, je stále v tobě, jen ji nepoužíváš." A říkám jí: "A pravděpodobně jsi v odsouzení, že ses nechala rozptýlit a přestala chodit vírou." A ona mi to potvrdila, takže jsem jí potom sloužil. Ale Bůh není takový. Bůh není jako lidé, kteří se hned urazí nebo naštvou, jako: "Uděláš špatně jedinou věc a jsi vyřízený, už ti nebudu žehnat..." Ne, Bůh je dobrý Bůh a jeho moc nikdy nepřichází a neodchází. Vy přicházíte a odcházíte. Vy si jí možná nejste vědomí, žijete nahoru, dolů, ale Bůh se nemění. Bůh je vždycky stejný! A tohle o Bohu neví většina lidí. Jak je možné, že je takový? Jak se ke mně může Bůh chovat neustále stejně, když já jsem nestálý? Protože Bůh je duch a On se na tebe dívá v duchu a v duchu jsi spravedlivý, čistý, svatý. Když jsem toto o Bohu zjistil, tak mi to dalo novou smělost přijít do přítomnosti samotného Boha, abych mohl přijmout milost a pomoc v čas potřeby. Ne, když jsem udělal všechno správně, ale i když jsem udělal všechno špatně, tak můžu před Bohem směle přijít, a stále jsem ve svém duchu spravedlivý a čistý. Lidí, tím se mi otevřela spousta věcí. Změnilo mi to úplně všechno.

Jedna z dalších věcí, ve kterých jsem při té události získal porozumění, byla, že ve Starém zákoně s lidmi Bůh jednal na základě jejich skutků/činů. V Bibli o tom máme příklady, jako třeba *Izaiáš 59:1 Hle, Hospodinova ruka není krátká, že by nezachránil, ani jeho ucho není zalehlé, že by neslyšel, ale vaše nepravosti se staly hradbou mezi vámi a vaším Bohem.* A nacházel jsem

podobná místa v Písmu, která se zdála být protichůdná tomu, že jsem nyní znovuzrozený a že jsem spravedlivý, svatý a čistý, posvěcený a že jsem navždy dokonalý. O tom mluví Židům 10 verše 10-14.

Viděl jsem ty zdánlivě si odporující věci a nerozuměl jsem jim. Ale Bůh mě vedl k porozumění a odtud vzešlo moje vyučování "Skutečná Boží přirozenost". - Uviděl jsem, že ve Starém zákoně se jedná o znovuzrozené lidi, jejichž duch byl mrtvý, takže s nimi Bůh jednal na základě jejich vnějších skutků, podobně, jako jednáme s [neposlušnými] dětmi. Nemůžete sedět se založenými rukama a čekat, až dítě bude dostatečně vyspělé a budete se s ním moct domluvit. Potřebujete je zastavit v děláních špatných věcí hned na počátku. Takže jednoletému řeknete: "Udělej to ještě jednou a dostaneš." A možná ani netuší, že existuje Bůh, ďábel, nebe a peklo, ale příště, když jim ďábel řekne: "Běž a vezmi bratrovi tu hračku.", tak mu řeknou: "Ne!", protože se bojí trestu. Takto to bylo ve Starém zákoně. Vidíme Boží hněv, malomocenství, anděl za noc zabil 186 tisíc lidí a další věci... A lidé to vidí a myslí si: "No jaký ten Bůh tedy asi je?" Bůh to udělal, aby zkusil lidi zastavit, aby se nevydávali hříchu. Skrze strach z trestu omezoval působení hříchu, ale na úkor větší míry odsouzení, vědomí hříchu a nehodnosti, což byly negativní vedlejší účinky, jako u toho léku, o kterém jsme mluvili.

Bůh nám před znovuzrozením dal lék, který sice řešil jeden problém, ale způsoboval jiné problémy. Lidé začali mít z Boha strach a získali o NĚM špatnou představu. Ale když se znovu narodíte, tak nyní je to jinak. Bůh vás vidí v duchu a Zákon byl již naplněn. Zákon již neplatí, Bůh již s námi takovým způsobem nejedná. Je ale jen velmi málo lidí, kteří tomuto rozumí. Většina lidí se stále snaží přicházet k Bohu se Starozákonním myšlením. Pokud bych měl čas, mohl bych vám o tom v knize Židům ukázat silné věci. Je tam napsané, že dochází tedy jednak ke zrušení toho předchozího přikázání pro jeho slabost a neúčinnost. To slovo zrušení tam má význam "jako by nikdy neexistoval", zrušení znamená "úplné zničení".

Zákon byl vymazán, přibit na kříž. Vy už k Bohu nemáte přistupovat na základě Zákona ve Starém zákonu. Někoho to může urazit a může říkat: "Bratře, ale já věřím, že stále musíš dodržovat 10 přikázání." Opravdu? A co přikázání, že musíte dodržovat a světit sobotu? Křesťané nesvětili sobotu, ale dodržují neděli - a to není sobota. A všichni adventisté sedmého dne teď jásají: "Ano!" Víte ale, že pokud dodržujete sobotu, stejně to není sobota, o které mluví Bible? Sobota - den odpočínutí - je předobraz vztahu s Bohem. Koloským 2:16 a 17 říká, že ty věci byly jen stínem toho, co mělo přijít, ale skutečnost je v Kristu. Židům 4 mluví o tom, čeho byla sobota předobrazem - že nyní to je vztah s Bohem, do kterého vstoupíme. Pokud zachováváte nějaký den, kdy nepracujete, a myslíte si, že tím zachováváte sobotu, tak potom sobotu stejně nedodržíte.

Říkám to, protože se dnes stále najdou lidé, kteří říkají, že stále musíte zachovávat 10 přikázání. Ale přitom se sobota nedodržíte... Pokud věříte, že musíte zachovávat sabat, tak potom budete muset udělat zásadní změny, protože sabat je jedním z přikázání. Ty přikázání nejsou špatná, stále jsou pravdivá, ukazují na Boží dokonalý standard, a já neříkám, že jsou k ničemu. Myslím, že je skvělé je mít pověšené na zdi, protože vám to ukazuje, jaký je Boží standard morálky, ale my k Bohu nepřistupujeme na základě našich vnějších skutků, my k Bohu přistupujeme na základě naší víry v Ježíše. A jakmile svou víru vložíte v Ježíše, tak On z vás udělá nové stvoření a k Bohu přicházíte v duchu a v pravdě. Ne v těle a ne na základě vašich skutků a zásluh.

Takže jsem doposud zmínil 3 věci, které o Bohu zjevuje Slovo, a které vám pomohou Ho znát. První věc - potřebujete skončit se svojí samospravedlností, zanechat své samospravedlnosti a být nalezeni v NĚM, majíce spravedlnost z víry. Musíte rozumět, že když se znovuzrodíte, tak je proměněn váš duch a v duchu jste dokonalí a svatí a jste schopní beze strachu přijít do Boží přítomnosti, protože jste Jeho dílem, Jeho spravedlností, a byli jste stvořeni ve spravedlnosti a svatosti. Tohle vám pomůže porozumět tomu, jak s vámi teď Bůh může jednat podle milosti, namísto podle soudu. Protože v duchu jste stejně svatí, jako je Ježíš, a Bůh s vámi už nejedná

podle Zákona. Zákon se věnoval pouze vnějšku člověka, ale Bůh s vámi nyní jedná podle toho, kým jste v Kristu. Pokud porozumíte těmto třem věcem, pokud nad nimi budete meditovat, tak vám garantuji, že to úplně změní váš vztah k Bohu.

Musím zmínit ještě jednu věc, o které věřím, že to je překážka číslo 1, doktrína číslo jedna, v Těle Kristově, která dělá nejvíc škody. Je to "Boží svrchovanost." Někteří lidé zde se právě hluboce nadechli. "Boží svrchovanost, to je přece základní doktrína, všichni věří, že Bůh je svrchovaný!" Já souhlasím, že Bůh je svrchovaný, ale musíte slovo svrchovanost používat podle definice svrchovanosti. Svrchovaný znamená: "Mít nejvyšší hodnost, moc a autoritu. Být nejvyšší autorita, být nezávislý." Pokud pojmem Boží svrchovanost míníte to, co bylo právě z definice svrchovanosti jmenované, pak jsem 100% pro Boží svrchovanost. Ale náboženství razí jiný význam svrchovanosti, který znamená, že Bůh řídí všechno, co se děje, a že se neděje nic, aniž by to Bůh neschválil/nedovolil. A to není pravda! To je v protikladu s tím, co říká Boží Slovo. A tato doktrína zabíjí vztah s Bohem. Pokud si myslíte, že Bůh je zodpovědný za všechny hrozné a shnilé věci, které se na tomto padlém světě dějí, pokud si myslíte, že nikdo nezemře, dokud na něj nepříjde řada, a že to byl Bůh, který rozhodl, aby ten člověk zemřel, pokud věříte, že se nikdo nerodí s vrozenou vadou, pokud nevěříte, že na světě jsou nemoci a problémy, ale dějí se pouze věci, které Bůh dovolí/dopustí, tak potom nebudete mít s Bohem dobrý vztah. Protože budete Bohu připisovat věci, které jsou zlé a od ďábla. A garantuji vám, že budete mít o Bohu špatnou představu a bude to bránit vašemu vztahu s Ním.

Nedávno jsem dostal email od někoho, kdo zanevřel na Boha, nenáviděl Ho, odešel od Něj a byl vůči Bohu ve vzpouře, protože prožil zlé věci a v církvi mu říkali, že to udělal Bůh. Od té doby se vzdaloval od Boha, dokud neslyšel moje vyučování o Boží svrchovanosti. Zjistil, že Bůh je dobrý Bůh, a vrátil se k Bohu. Dneska je bezpočet lidí, kterým náboženství Boha zkreslilo a špatně reprezentovalo. Říkají: "To Bůh stojí za teroristickými útoky v Americe, to je Boží soud na Ameriku. Bůh může za rostoucí ceny benzínu. Bůh dělá ty věci a trestá nás, protože jsme ze škol odstranili modlitbu." - Tohle není správné reprezentování Boha. Někteří lidé namítnou: "Ale nic se přece nemůže stát, aniž by to Bůh dovolil." A to se jako satan musí Boha prosit o svolení? To není pravda! Pokud chcete víc, mám ohledně toho spoustu vyučování, jak jsem již zmiňoval, tak vyučování "Skutečná Boží přirozenost" vám to pomůže objasnit, případně mám i další vyučování.

Dám vám alespoň jeden příklad. *2 Petrova 3:9* říká: "*Bůh nechce, aby někteří zahynuli, ale aby všichni došli k pokání.*" To je celkem jasné, ne? Bůh nechce, aby někdo zahynul a šel do pekla. Boží vůle je, aby byli všichni zachráněni a došli k poznání pravdy. Ale přitom Ježíš říká: "těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo je těch, kdo ji nalézají." Bůh říká: "Vyberte si." Boží vůle není, aby kdokoliv zahynul, ale přitom jdou lidé do zahynutí. Ne protože by to Bůh dovolil/dopustil. Bůh vám dal na výběr. A pokud si nevyberete život, potom vás satan zničí. Lidé jdou do pekla a Bůh to nedovolil, ani si to nepřál. Vy jste to dovolili. Bůh dovoluje, co vy dovolíte.

Chodím na pohřby a udivuje mě... Vzpomínám si na jednoho člověka, který měl mluvit na setkání "Podnikatelů zvěstujících plné evangelium" a právě se vrátil z pohřbu. Já jsem na tom setkání měl chvály. Ten člověk přišel a říká, že na tom pohřbu právě mluvil na Římanům 8:28, kde je napsané, že těm, kteří milují Boha, všechny věci napomáhají k dobrému, totiž těm, kteří jsou povoláni podle jeho předsevzetí. Právě se vrátil z pohřbu dvou dospívajících, kteří zemřeli při autonehodě. Byli napití a na drogách, jeli za deště po kluzké silnici, nevybrali zatáčku, narazili do telefonní budky a oba zemřeli. A kázal o tom, že víme, že Bůh má se vším záměr, že všechny věci působí k dobrému, že to udělal Bůh... Opravdu mě naštvalo, že říkal, že Bůh způsobil, že se ti dva dospívající zabili. Bůh je nezabíjí!

Někdo namítne: "No ale bez Božího svolení by přece nemohli zemřít!" Bůh není ten, který může za smrt. Bůh nám řekl, abychom ze stromu poznání dobrého a zlého nejedli, protože v den, kdy z něj budeme jíst, zemřeme. Bůh nás varoval, řekl nám: "Nedělejte to." Bůh nedal smrt na tuto Zem,

my jsme ji sem přivedli. A v Židům 2 je napsané, že satan má moc smrti. Bůh věci neřídí, Bůh v nebi nemá kalendář, kde by měl vyznačený den, kdy přijde ten váš den. Bůh každému zaslíbil 70 let a kdo je silný, může klidně 90 let. Pokud zemřete dříve, tak vám život ukradl satan. Znamená to, že byste šli do pekla? Ne, to ne. Znamená to, že jsme ve válce a lidé jsou zabíjeni. Neříkám, že když někdo zemře předčasně, tak si ho satan bere do pekla. Ale říkám, že jim satan ukradl život [na této zemi]. Bůh umožnil každému z nás minimálně 70 let. To není maximum, to je minimum. Takže pokud zemřete dřív, tak vám satan ukradl život, nějak vás dostal. A většina z nás s ním naneštěstí spolupracuje. Takže je to satan, kdo krade, zabíjí a ničí. Bůh neřídí/neovládá váš život a všechno co se děje.

Viděl jsem v televizi svědectví jedné ženy. Svědčila o tom, jak ji a její dceru někdo unesl, zavlekl je někam na venkov, obě znásilnil, potom je položil na zem a každou střelil do hlavy. Její dcera zemřela a ona to nějak přežila a v tom pořadu říkala: "Víme, že Bůh má se vším plán, že Bůh si takové věci používá, že z toho má Bůh slávu..." - To je strašné! Je strašné tohle Bohu připisovat! Pokud bych je znásilnil a zavraždil já, tak na Zemi neexistuje civilizovaný národ, který by mě za to nestíhal a nenesl bych následky. A něco podobného máme dokonce i ve smlouvách, že jste pojištěni proti všemu, kromě "Božích zásahů" jako tornáda, hurikány... A viníme z těchto věcí Boha. Žijeme v padlém světě a pád jsme způsobili my, ne Bůh. My jsme tuhle Zem vydali satanu a tragédie a špatné věci se nedějí, protože by je působil Bůh, ale protože my jsme to ďáblu dovolili. A satan chodí jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltit. Všechny tyhle věci dělá satan. Bůh nám řekl, abychom se Mu poddali - *Jakub 4:7 Poddejte se tedy Bohu, vzepřete se ďáblu a uteče od vás.* Pokud by za vším stál Bůh, potom by to byly nesmyslné pokyny. Pokud by satan nemohl nic udělat, pokud by satan byl Boží posel a nemohl nic, bez Božího svolení, tak proč byste se mu vlastně vzpírali?

Víte, pokud opravdu propagujete, že Bůh všechno řídí, tak pokud berete léky a chodíte k doktorům, abyste byli zdraví, tak jste pokrytci! Proč se snažíte uniknout Boží vůli, pokud vám tu nemoc dal Bůh? Pokud opravdu věříte a trváte na tom, že Bůh všechno řídí, tak proč se vzpíráte nemoci, když byste nemohli být nemocní, aniž by to Bůh nedovolil? Proč byste se vzpírali démonickým věcem? Nechte v sobě jednat demony, protože by přece nemohli přijít a něco dělat, aniž by to Bůh nedovolil/nechtěl. Proč byste chodili k volbám a vůbec se o cokoli snažili, protože přece všechno co se děje je Boží vůle? Lidé, kteří propagují a vyučují, že Bůh všechno řídí, nejsou důslední/konzistentní. Právě jsou na mě zde zřejmě někteří lidé pěkně naštvaní. :D A vždycky, když tohle kážu, tak za mnou chodí náboženští lidé a říkají: "Ty jsi od ďábla! Co říkáš, není od Boha, ale od ďábla!" A já to na ně otočím a říkám jim: "Podívejte, vezměte si vaše učení - nemohl bych tyhle věci říkat, pokud by Bůh nechtěl, abych je říkal!" :D Víte, oni musí někde udělat hranici a většinou je to právě přede mnou. :D "Ty jsi od ďábla!" - Nemůžu být od ďábla, Bůh mě musel inspirovat, abych tohle mluvil, protože je přece svrchovaný a nic se nemůže stát, aniž by to Bůh chtěl/dovolil! :D Je to nekonzistentní. Nemůžete bez výjimek, kliček a výmluv propagovat doktrínu "Boží svrchovanosti" ve smyslu, že Bůh všechno řídí. Ale můžete jednoduše aplikovat doktrínu, kterou učím já - pokud je to dobré, je to od Boha, pokud špatné, tak je to od ďábla. Bůh všechno neřídí, vy máte na výběr. Démoni zde dělají věci a vy máte na výběr.

Bůh dovolí všechno, co dovolíte vy. Když jsem tomuhle porozuměl, tak to změnilo můj život. Také jsem předtím učil to démonické učení, že Bůh všechno řídí. A viděl jsem kvůli tomu umírat lidi. Kamarád mě a mé ženy se modlil a prosil, aby měl leukémii, aby tak mohl oslavit Boha, a zemřel na ni. Viděl jsem kvůli tomu učení umírat lidi. Ale díky Bohu jsem poznal, že to není pravda a pomohlo mi to opravit si, že Bůh mého tátu nezabil. Bůh nezabil ani jiné lidi. Když vidím, že někdo zemřel, tak vím, že za to Bůh nemůže a že to ani nijak nezpůsobil. Někdo namítne: "Ale oni se modlili a věřili za uzdravení..." - Vy nevíte, co se odehrává v srdci člověka. Jednou jsem se modlil za jednoho člověka a byl jsem si jistý, že věří Bohu, ale stejně zemřel. Později se našel jeho deník a psal tam: "Vím, že se můj stav zlepšuje, Bůh mě uzdravuje, ale já jsem už unavený a chci jít

domů, takže umřu. Ale kvůli lidem budu neustále říkat správné věci, protože by to nepochopili. Ale nechávám tento zápis, aby lidé věděli, že jsem prostě skončil a šel domů." My jsme to nevěděli a než se našel tento záznam, tak z toho byli všichni rozčarování. Vy nevíte, co se v člověku odehrává. Jsou lidé, o kterých si myslím, že nezemřou a oni zemřou. Ale já vím, že je Bůh nezabil, že Bůh neřídí smrt. V uzdravení je zapojená spousta faktorů. Jsou věci, které ve svém životě dovolíme, které nám můžou bránit, abychom přijali sami pro sebe uzdravení. Ale došel jsem k tomu, že jsem si uvědomil, že Bůh je opravdu dobrý Bůh! Bůh pro nás chce pouze dobré věci.

V Jakubovi 1 je napsané: "nemylte se" - a právě v té věci, o které píše, se Tělo Kristovo mýlí nejvíce. *Jakub 1:16 Nemylte se, moji milovaní bratři! "Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry a přichází od Otce světla, u něhož není žádná proměna a ani stín posunu."* - Ten výraz "žádná proměna" znamená, že nejsou žádné výjimky, nikdy to nemůže být jinak. Pokud si myslíte, že Bůh vám dává nemoci, že Bůh dovolí nemoc, protože jste se nechovali a nedělali, co jste měli, že vás tím chce něco naučit, nebo vás chce potrestat, tak potom nebudete nikdy uzdraveni. Musíte vědět, že uzdravení je Boží vůle, musíte věřit, že když se modlíte, tak se modlíte v souhlasu s Ním, podle Jeho vůle. Protože pokud to nevíte, tak se musíte modlit jednu z těch modliteb: "Pokud by to byla tvoje vůle..." - A to je nebiblická modlitba! Někdo namítne: "Ale Ježíš se tak modlil!" - Ne, tohle nikde v Písmu nenajdete. Možná leda tak ve standardním převráceném překladu, který někteří z vás používají. Ježíš se nemodlil: "Ó Bože, pokud by to byla tvoje vůle... Co chceš, abych udělal? Pokud by to byla tvoje vůle, tak mi dovol se vyhnout kříži..." - Ne, Ježíš VĚDĚL, co byla Boží vůle! Ježíš říká: "Bože, vím, že chceš, abych udělal tohle, ale pokud by to bylo možné, ať ten kalich nemusím pít, ale poddávám se tvou vůli." - Tohle je úplně něco jiného, než říkat: "Kdoví, co je Boží vůle... Pokud by to byla tvoje vůle..." - kdy prostě svoji modlitbu hodíte do placu a čekáte, co Bůh udělá. Ježíšova modlitba byla úplně jiná, byla to modlitba podřízení se, kdy Boží vůle byla jasná a kdy Ježíš říká: "Ne moje vůle, ale Tvoje vůle." To je úplně něco jiného, než dělají lidé, kteří se modlí a říkají: "Pokud by to byla tvoje vůle."

Jakub 1:5 Jestliže se pak někomu z vás nedostává moudrosti, ať ji žádá od Boha, který štědře dává všem a nic nevyčítá, a bude mu dána. ⁶Ať však žádá ve víře a nijak nepochybuje, neboť ten, kdo pochybuje, je podobný mořské vlně, hnané a zmítané větrem. ⁷Ať se takový člověk nedomnívá, že od Pána něco dostane; ⁸ takový muž má rozdvojenou mysl a je nestálý na všech svých cestách. - Pokud pochybujete, že Bůh chce, abyste byli zdraví, pokud pochybujete, že Bůh chce zachránit vaše manželství, pokud pochybujete, že Bůh chce, abyste prosperovali, pokud pochybujete, že vám Bůh chce dát emoce, pokoj, radost, pokud o něčem pochybujete, tak nic nedostanete. Musíte vědět, co je Boží vůle! A Boží vůli nám zjevuje Boží Slovo.

Takže jsem dnes zmínil čtyři věci a garantuji vám, že tyhle věci můžou radikálně změnit váš vztah s Bohem. A v Božím Slovu jsou stovky a stovky věcí, které nám odhalují Jeho přirozenost, charakter a to, kdo a jaký je. Ale tyhle čtyři věci jsou základem ke změně vašeho života. Prvně musíte přestat spoléhat a věřit ve svoji dobrotu/skutky, uvidět svoji nehodnost a nedostatečnost v porovnání s Bohem, než začnete rozumět, jak dobrý Bůh je, když vám odpustil. Další věc je, že potřebujete rozumět, že při znovuzrození je proměněn váš duch, že vy jste duch [a ne tělo], že Bůh je duch a dívá se na vás ve sféře ducha. - Musíte tomu porozumět. Pro mě to byl klíč, který mi odemkl celé Boží Slovo a je to nejdůležitější zjevení - duch, duše, tělo. Potřebujete tomu porozumět a potom potřebujete porozumět, že je rozdíl mezi tím, jak Bůh jednal s lidmi ve Starém zákoně a jak s nimi jedná v Nové smlouvě. Rozdíl spočívá hlavně v novém narození, a že jsme nyní osvobozeni od Zákona. Zákon byl zrušen a zanikl a vy se potřebujete modlit, vztahovat k Bohu a jednat podle Nové smlouvy, ne podle Starého zákona. A nakonec musíte přestat používat tu výmluvu, že "Bůh je svrchovaný" ve smyslu, že všechno řídí. Potřebujeme si uvědomit, že Bůh není ten, kdo zde dělá neplechu, ale je to proto, že lidé mají na výběr a my zde děláme neplechu. Musíte si uvědomit, že Bůh nestojí za žádnou tragédií, která se ve vašem životě stala, že to je dílo satana.

Myslím, že někdy se satan učí od nás. Ne všechny špatné věci, které se dějí, jsou přímým ďáblovým působením. Myslím, že někdy si ďábel říká: "Člověče, na to bych nikdy nepřišel, ty si tak úžasně sám ničíš svůj život..." Takže za tím jste buď vy, ďábel anebo kombinace obou, ale za špatné věci ve vašem životě nemůže Bůh, ani nejsou od Boha. V tom musíte mít jasno a musíte mít jasno v tom, že Bůh je dobrý Bůh! Musí vám být jasné, že Ježíš přišel, aby nám dal život a to hojnost toho života. A ďábel je ten, kdo krade, zabíjí a ničí. A pokud v tom začnete mít zmatek, tak se pak otvíráte ďáblu.

Pokud bojujete ve válce proti nepříteli a nepříteli se vás nějak povede přesvědčit, že ho vlastně poslala vaše vláda, aby vám pomohl, takže vy nepřítele pozvete do svých pevností, dáte mu ke všemu přístup a budete si myslet, že je váš přítel, tak to se bude nepříteli moc líbit. Zabije vás a zničí vás. A přesně tohle satan dělá. Jsou lidé, kteří si myslí: "Tahle nemoc je od Boha, a nějak mě díky tomu činí lepším člověkem, že nesu tuhle nemoc a tento trest..." Nebo si myslí, že to je Boží hněv na nich. Ať už tak či onak, prostě to přijímají a akceptují, přitom Bible říká, že se ďáblu máte vzepřít.

Matouš 11:12 Ode dnů Jana Křtitele až dosud je království Nebes vystaveno tlaku a ti, kdo se do něho tlačí, je uchvacují. Musíte se začít tlačit, musíte se dostat na místo, kdy víte, co je od Boha, co je od ďábla a vybrat si, co je od Boha, a vzepřít se tomu, co je od ďábla. Musíte "uchvacovat násilím". Tohle jsem říkal té ženě, jak se probudila, něco jí bylo a tak šla k doktorovi. Říkal jsem jí: "A proč jsi nad tím nevezala autoritu? Proč jsi tomu nepřikázala? Proč jsi něco neudělala?" Většina lidí nic z toho neudělá, protože neví, co v duchu mají. Jsou zmatení a myslí si: "No, tohle by se nestalo, pokud by to Bůh nedovolil..." - Ale všechny takové věci prostě zničí váš vztah s Bohem. Musíte vědět, že Bůh to již dokonal, že již svoji moc vložil do vás, že vám řekl, abyste se poddali Bohu, vzepřeli ďáblu. Takže první věc, kterou byste měli udělat, když se stane něco špatného, je říct: "Tohle je od ďábla, nepřijímám to, vzpírám se tomu, odmítám to mít." Poddáte se Bohu, vzepřete se ďáblu a on od vás uteče.

Ale když se něco stane, tak spousta z nás namísto toho spustí: "Ó to bolí... Doktor mi řekl, že mám plicní emfyzém... Že mám..." - A vy si to pojmenujete, přijmete a ještě si to vyznáváte, je to vaše, máte to... Tohle není vzepření se. Vzepřít se neznámá, že ležíte v posteli, polykáte prášky, koukáte na televizi a říkáte: "Já čekám na Boha..." - Takhle se ďáblu nevzpíráte. Musíte si uvědomit, že máte autoritu a moc, musíte se proti té věci postavit, něco udělat... Amen?

Mohl bych pokračovat a sdílet s vámi další věci, ale tyhle čtyři věci, o kterých jsem mluvil, můžou úplně proměnit váš vztah s Bohem. Mě trvalo asi 30 let, než jsem je zjistil. A vy jste je možná dneska slyšeli, ale úplně jste je nepochopili. Chci vás povzbudit, abyste si poříдили záznamy, případně věci, které jsem zmínil, protože pokud si to prostudujete - a já si nemyslím, že bych již poznal všechno a dorazil do cíle, ale alespoň jsem na cestě. A řeknu vám, že můj život je úplně jiný, než býval, a sdílím s vámi věci, které mi převrátily život. Tyhle věci způsobily, že můj vztah s Bohem začal fungovat a může fungovat každému z vás. A chci vás dnešní večer povzbudit, abyste namísto chtění Božího doteku nebo uzdravení, abyste se mohli vrátit a být stejní, jako předtím, tak vás chci povzbudit, abyste uchopili tyto pravdy a přišli k poznávání Boha jako duch ducha skrze Boží Slovo a dovolili mu ve vás pracovat. A potom se nebudete muset starat o uzdravení, vysvobození, prosperitu, o pokoj a radost, ale všechny ty věci na vás přijdou a přemůžou vás. A to je skvělé.

Bojujeme, jsme ve válce, ale spousta z nás se chová, jako by byl mír. Žijeme v padlém světě a potřebujeme Boha znát, potřebujeme tyhle věci znát a mít v nich jasno. Amen? Sláva Bohu!

Otče, děkuji Ti za tyhle pravdy. Děkuji Ti za to, co jsi udělal v mém životě. Děkuji Ti za způsob, jakým Slovo změnilo můj život. Děkuji Ti Ježíši, že sis mě vybral, že ses mi dal poznat. Otče, modlím se za tyto lidi, aby jim Duch Svatý svědčil o věcech, o kterých jsem mluvil, prosím, abys lidem pomohl uspořádat/upravit myšlení a porozumění. Otče, aby lidé byli motivováni jít do Slova

a zjistit, zda je pravda, co říkám. Otče, aby šli do Slova a založili věci na základě toho, co Tvoje Slovo odhaluje.

Otče, modlím se za lidi, kteří se na mě dnes naštvají, protože jsem vyvrátil jejich doktríny, modlím se, aby je Duch Svatý přitahoval k Božímu Slovu, aby si případně sehnali nějaké materiály, aby byli schopní slyšet, poslechnout si to a posoudit, zda to je pravda nebo ne. Děkuji Ti Ježíši. Věřím, že díky tomuto vyučování budou změněny lidské životy a začneme Tě znát a činit tě známým druhým lidem. Děkuji Ti nebeský Otče. My se shodujeme a přijímáme to. Modlíme se Jakuba 1 a s krotkostí přijímáme zaseté slovo, které má moc spasit naše duše. Otče, pokořujeme se a vyvyšujeme Tebe a Tvoje Slovo, a já věřím, že tohle zde dnes mění lidské životy. V mocném jménu Ježíš. Amen.